

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

9364 *Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

I

La recessió que va començar a experimentar l'economia espanyola l'any 2008 i la política econòmica que llavors se seguia per fer-hi front van portar a l'acumulació d'alguns desequilibris macroeconòmics insostenibles. En la mesura que aquests desequilibris siguin solucionats només parcialment, és inviable la recuperació d'un camí de creixement estable al nostre país. Això es va posar de manifest al llarg de 2011, quan, després de diversos trimestres de lleu recuperació, l'economia espanyola es va mostrar intensament vulnerable al deteriorament de la zona euro i es va tornar a submergir en un període recessiu.

Aquesta recaiguda recent de l'economia espanyola, fins i tot sense arribar a la gravetat del 2009, està tenint una gran virulència i conseqüències greus de destrucció d'ocupació. Durant els dos primers trimestres del present any l'activitat econòmica ha aprofundit el seu deteriorament i les perspectives per a la segona meitat de l'any no són millors si no s'adopten mesures urgents. Als desequilibris pendents de resoldre en l'economia espanyola, s'hi ha unit en aquesta ocasió una crisi de confiança dels mercats financers, a la qual no són aliens diferents problemes institucionals de la zona euro. La conseqüència més immediata d'aquesta inestabilitat en els mercats ha estat un fort enduriment de les condicions de finançament dels agents privats.

Fonamental en la superació d'aquesta situació és no només el disseny d'una estratègia de política econòmica que contingui els elements adequats en el present context, sinó també la seva articulació a mitjà termini d'una forma versemblant i capaç de concitar la credibilitat dels mercats financers. Aquests dos requisits impliquen que l'estratègia ha de comprendre una varietat de polítiques amb objectius clars en termes de dates de posada en marxa i conseqüències sobre el creixement xifrades dins d'un marc macroeconòmic coherent i plurianual.

Aquesta estratègia pivota principalment sobre dos eixos: la consolidació fiscal i l'impuls de noves reformes estructurals. Les mesures d'ajust fiscal són imprescindibles en aquest moment com a reforç de les ja incloses a l'última Actualització del programa d'estabilitat i creixement 2012-2015 per garantir que Espanya compleix rigorosament els seus compromisos fiscals dins del marc de dèficit excessiu establert per la Unió Europea. A més, són necessàries per recuperar la confiança i el crèdit de les administracions públiques.

Les noves reformes estructurals també són claus no només per garantir que el nostre país flexibilitza la seva estructura productiva i es prepara de manera òptima per a la següent fase expansiva del cicle, sinó per generar creixement addicional i compensar parcialment d'aquesta forma l'impacte restrictiu de la política fiscal a curt termini. A mitjà termini, els dos tipus de reformes combinen efectes en la mateixa direcció i són inequívocament positives per recuperar el creixement de l'economia, de la producció i de l'ocupació.

La modificació del camí fiscal previst per Espanya en el Programa d'estabilitat i creixement 2012-2015 ha vingut donada per la reunió de l'ECOFIN del 10 de juliol passat. En aquesta, els ministres d'Economia de la UE van decidir concedir a Espanya una pròrroga d'un any per corregir el seu dèficit excessiu i situar-lo per sota del 3% del PIB. Aquesta decisió, per tant, condueix a la modificació la Recomanació de dèficit excessiu emesa pel Consell Europeu de 30 de novembre de 2009, que fixava 2013 com a data límit de consecució d'un dèficit de les administracions públiques d'un 3% del PIB.

Encara que en el marc d'aquesta última Recomanació Espanya ha pres mesures encaminades al seu compliment, el context econòmic nacional i internacional ha elevat el grau de prociclicitat derivat de la reducció d'una part molt substancial del dèficit públic en un horitzó de temps relativament curt. Aquestes circumstàncies són les que han portat la CE a aconsellar flexibilitzar el camí d'eliminació d'aquest dèficit excessiu, especificant que els objectius de compliment passen a ser un 6,3% del PIB el 2012, un 4,5% el 2013 i un 2,8% el 2014.

Tot i així, l'esforç fiscal estructural a realitzar per Espanya és molt significatiu. Per això, la configuració d'aquest nou camí fiscal de cap manera es pot considerar una relaxació de la política fiscal, sinó una adaptació d'aquesta a una nova realitat de partida donada per un dèficit de partida molt més alt el 2011 (8,9% del PIB davant d'un 6% previst) i a un entorn econòmic més complex.

És dins d'aquestes coordenades on s'han de situar les diferents mesures d'índole fiscal que inclou aquest Reial decret llei. D'una banda, l'augment de la imposició indirecta sobre el consum reequilibra la composició de l'estructura tributària cap a una figura infradesenvolupada en comparació dels nostres socis de la UE i més neutral respecte del creixement a llarg termini, i més quan s'acompanya, com pretén el Govern, d'una reducció gradual de les cotitzacions a la Seguretat Social a partir del 2013.

Pel costat de la despesa, aquest també ha estat el criteri principal al voltant del qual ha gravitat el disseny de les mesures. La incidència l'han suportat especialment les despeses més supèrflues o amb efectes més febles sobre els incentius dels agents econòmics. En aquesta línia s'han de situar les bonificacions a la contractació en les cotitzacions a la Seguretat Social (que han perdut rellevància en el context de les noves mesures introduïdes per l'última reforma del mercat de treball) o del model de prestacions per atur. Les desgravacions en l'IRPF per habitatge, després d'haver estat d'utilitat en un any d'especial debilitat de la demanda d'habitatges, també s'eliminen el 2013 en un horitzó de recuperació gradual de les variables fonamentals d'aquest tipus de despesa.

Des d'una perspectiva general, aquestes mesures donen compliment a bona part de les Recomanacions específiques formulades pel Consell Europeu a Espanya el mes de juny i com a colofó al semestre europeu: ampliació de les principals bases impositives, eliminació de desgravacions i exempcions i substitució parcial de la imposició sobre el treball per imposició indirecta. D'altra banda, totes aquestes mesures, juntament amb altres que es preveu adoptar a mitjà termini, s'incardinen dins del pressupost biennal que Espanya ha de presentar a la Comissió Europea durant l'estiu de 2012 i que constitueix una altra de les Recomanacions específiques realitzades a Espanya en matèria fiscal. Aquest pressupost representa, d'altra banda, un document estratègic de primer ordre on es posa de manifest la coherència temporal de les mesures amb el camí de la nova Recomanació de dèficit excessiu per a Espanya i el quadre macroeconòmic associat a les noves projeccions de creixement.

Les mesures estructurals que acompanyen aquest paquet fiscal no són de menys transcendència. Totes tenen per fi últim obrir nous mercats al sector privat i fomentar el desenvolupament de la innovació i de nous serveis en sectors crítics per al creixement de la productivitat i la reducció de costos empresarials. Finalment, encara que no menys important, els nous passos en el camp dels serveis professionals han de facilitar la permeabilitat dels diferents nínxols de mercat a nous competidors i al mateix temps han de garantir la qualitat d'aquests serveis, reduint els marges en segments tradicionalment menys exposats a la competència i tanmateix crucials per a la configuració de costos en l'exercici de l'activitat empresarial.

II

La conjuntura econòmica actual i la necessitat de reduir el dèficit públic sense menyscabar la prestació dels serveis públics essencials fan necessari millorar l'eficiència de les administracions públiques en l'ús dels recursos públics, amb el fi de contribuir a la consecució de l'inexcusable objectiu d'estabilitat pressupostària, derivat del marc constitucional i de la Unió Europea.

El Govern ja ha adoptat mesures de contenció de despeses de personal. Així, el Reial decret llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, estableix que l'any 2012 les retribucions del personal al servei del sector públic no poden experimentar cap increment respecte a les vigents a 31 de desembre de 2011. Igualment, durant l'exercici 2012 no es poden realitzar aportacions a plans de pensions d'ocupació o contractes d'assegurança col·lectius que incloguin la cobertura de la contingència de jubilació. D'altra banda, al llarg de l'exercici 2012 no es procedeix a la incorporació de personal nou, llevat de la que pugui derivar de l'execució de processos selectius corresponents a ofertes d'ocupació pública d'exercicis anteriors, limitació que també afecta les places incurses en els processos de consolidació d'ocupació que preveu la disposició transitòria quarta de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, si bé la congelació de l'oferta d'ocupació pública no és aplicable a determinats sectors i administracions en els quals la taxa de reposició es fixa en el 10 per cent. A més, fixa la jornada de treball del sector públic estatal en trenta-set hores i mitja setmanals de treball efectiu de mitjana en còmput anual. La Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, incideix en aquestes mateixes mesures.

En l'actualitat, el procés de consolidació fiscal i de sostenibilitat dels comptes públics exigeix de les administracions públiques continuar adaptant una sèrie de mesures extraordinàries i l'adopció de les quals ha de ser urgent, dirigides a racionalitzar i reduir la despesa de personal de les administracions públiques i a incrementar l'eficiència de la seva gestió.

El Programa nacional de Reformes 2012 és el marc en el qual s'ha d'incloure aquest procés de modernització i racionalització de les administracions públiques, com a complement als ajustos exclusivament fiscals i la reducció d'estructures administratives. S'han d'adoptar mesures que estalviïn despeses de personal i incrementin la qualitat i productivitat de l'ocupació pública.

Per això, s'adopten diverses mesures que avancen en l'optimització de recursos, la millora de la gestió i de la transparència de l'Administració i l'increment de la productivitat dels empleats públics.

Es tracta, per tant, d'emprendre una sèrie de reformes la necessitat de les quals és extraordinària, tenint en compte la mateixa naturalesa d'aquesta crisi i efectes sobre l'economia, el mercat de treball i les finances espanyoles, i urgent per la celeritat amb què s'han d'emprendre les reformes estructurals en el nostre sistema d'ocupació pública que contribueixi a reforçar tant la garantia de compliment dels compromisos adquirits per Espanya en matèria de despesa pública i dèficit com la millora de l'eficiència, productivitat i competitivitat de la nostra economia.

Es tracta de mesures que s'han d'adoptar de manera conjunta per oferir un canvi estructural i coherent que permeti, vist en la seva totalitat, la satisfacció dels esmentats objectius d'austeritat i eficiència en les administracions públiques.

Moltes d'aquestes mesures apareixen recollides en els Plans economicofinancers de reequilibri 2012-2014 de les comunitats autònomes aprovats en el si del Consell de Política Fiscal i Financera.

El present Reial decret llei adopta una sèrie de mesures que persegueixen la consecució dels efectes indicats.

D'altra banda, part d'aquestes mesures tenen caràcter temporal o està previst aplicar-les només quan concorrin circumstàncies excepcionals, i la seva vigència queda supeditada a la subsistència de la difícil conjuntura econòmica actual que afecta la sostenibilitat dels comptes públics o al fet que raons d'interès públic facin necessari aplicar-les en el futur.

En primer lloc, es regula amb caràcter bàsic la incompatibilitat de pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i percepcions similars que perceben determinats exalts càrrecs de caràcter bàsic, amb el fi que es percebi aquesta prestació només en el supòsit que l'exalt càrrec no realitzi cap altra activitat remunerada pública o privada.

La mesura s'aplica als alts càrrecs de totes les administracions públiques, inclosos els que presten els seus serveis al sector públic, entenent també per tal l'activitat desenvolupada pels membres electius de les Corts Generals, assemblees legislatives autonòmiques i de les corporacions locals, òrgans constitucionals, inclosos el poder judicial i el Ministeri Fiscal.

Se suprimeix durant l'any 2012 la paga extraordinària del mes de desembre i la paga addicional de complement específic o pagues addicionals equivalents del mes de desembre. Les quantitats derivades d'aquesta supressió es poden destinar en exercicis futurs a realitzar aportacions a plans de pensions o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguin la contingència de jubilació, sempre que es prevegi el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària que estableix la Llei orgànica 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i en els termes i amb l'abast que determinin les lleis de pressupostos corresponents.

També es possibilita, en aquest cas amb caràcter excepcional, la suspensió o modificació dels convenis col·lectius i acords que afectin el personal laboral, només quan hi hagi una causa greu d'interès públic derivada d'una alteració substancial de les circumstàncies econòmiques. Aquest mecanisme ja estava previst a l'Estatut bàsic de l'empleat públic i la modificació que ara s'introdueix no fa sinó aclarir-ne l'àmbit d'aplicació i homogeneïtzar-ne el tractament, amb independència del fet que els acords hagin estat adoptats en l'àmbit de les meses generals de negociació o a través de la negociació col·lectiva de personal laboral. En tot cas, s'ha d'entendre, entre altres causes o circumstàncies, que es dona causa greu d'interès públic derivada de l'alteració substancial de les circumstàncies econòmiques quan les administracions públiques hagin d'adoptar mesures o plans d'ajust, de reequilibri dels comptes públics o de caràcter econòmic financer per assegurar l'estabilitat pressupostària o la correcció del dèficit públic.

Es redueixen els dies de lliure disposició. A més, se suprimeixen els dies addicionals per antiguitat tant en el cas de les vacances com en el dels dies per assumptes particulars i se suspenen els pactes i acords que contradiguin aquestes disposicions.

S'homogeneïtza, així mateix, el règim de permisos per a totes les administracions públiques.

Amb la mateixa finalitat de racionalitzar la despesa de personal, es limita el nombre de dies d'assumptes particulars i de dies addicionals als de lliure disposició que puguin haver establert les administracions públiques i s'adopten mesures amb la mateixa finalitat en relació amb el personal laboral, així com respecte de les vacances.

Igualment, en matèria de temps retribuït per realitzar funcions sindicals i de representació, nomenament de delegats sindicals, dispenses d'assistència a la feina i altres drets sindicals, es limiten els existents actualment als estrictament previstos per la normativa laboral, i s'afavoreix així l'increment dels temps de treball destinats directament al servei públic.

Es modifica temporalment el règim retributiu del personal inclòs en el règim general de la Seguretat Social durant la situació d'incapacitat temporal, sense perjudici que s'estableix un manament dirigit a les administracions públiques a adoptar mesures per reduir l'absentisme del seu personal. Així, cada administració pública ha de determinar, respecte del personal al seu servei, els complements retributius que en concepte de millora voluntària de l'acció protectora de la Seguretat Social correspongui en les situacions d'incapacitat temporal. En tot cas, quan es tracti d'una incapacitat temporal per contingències comunes, durant els tres primers dies, tant per al personal funcionari inclòs en el règim general de la Seguretat Social com per al personal laboral, el complement retributiu que amb caràcter de millora voluntària es pugui establir no pot superar el cinquanta per cent de les retribucions. Així mateix, des del quart dia de la situació d'incapacitat temporal per contingències comunes i fins al vintè, tots dos inclusivament, el complement retributiu que amb caràcter de millora voluntària es pugui establir no pot superar el setanta-cinc per cent de les retribucions.

En aquests mateixos termes es modula la plenitud retributiva de la prestació econòmica del personal integrat en el règim de funcionaris civils de l'Estat i el personal

integrat en el règim especial de Seguretat Social de les forces armades, en cas d'incapacitat temporal.

D'altra banda, s'adopten una sèrie de mesures de racionalització de les despeses de personal de l'Administració General de l'Estat. En aquesta línia es crea un Registre d'òrgans de representació del personal al servei de l'Administració General de l'Estat, s'habilita el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques perquè adopti mesures dirigides a garantir una assignació eficient dels recursos humans. Igualment, en compliment del Pla nacional de reformes, es modulen les condicions d'accés i permanència en la situació d'incapacitat temporal dels funcionaris, amb l'objectiu de reduir costos i menyscabament de la productivitat que en deriva.

L'edat de jubilació forçosa dels funcionaris inclosos en el règim general de la Seguretat Social és la que prevegin en cada moment les normes reguladores del règim esmentat per a l'accés a la pensió de jubilació ordinària, en la seva modalitat contributiva, és a dir, sense coeficient reductor per raó de l'edat.

El canvi estructural que introdueix en les administracions públiques aquest ventall de mesures, que han d'operar de manera conjunta, constitueix un instrument fonamental de política econòmica, que ha de permetre millorar el seu funcionament, adequar-lo més eficaçment a la conjuntura actual i mantenir la qualitat del servei que es presta al ciutadà.

Les mesures recollides en aquest títol suposen un sacrifici d'intensitat especial per a tots els que perceben retribucions amb càrrec a recursos públics. Raons de justícia justifiquen que aquestes mesures s'estenguin a tots els servidors públics amb independència de la naturalesa de l'entitat de la qual depenen i del seu estatut. La universalitat que fonamenta aquesta reforma evita la discriminació entre grups i sectors.

Per això, d'acord amb el principi de necessària solidaritat que ha d'imperar en aquests moments en tots els àmbits socials i polítics i a fi de compartir l'esforç que suposen les mesures que estableix aquest Reial decret llei respecte al col·lectiu d'empleats públics de totes les administracions en el seu sentit més ampli, és voluntat del legislador que s'impulsin tots els mecanismes legals existents per permetre l'extensió de les dites mesures tant a diputats i senadors, com al personal d'altres òrgans constitucionals, aplicant, si s'escau, i quan sigui necessari, la normativa reguladora d'aquests en matèria de retribucions.

En compliment del que preveu l'article 37.1 de l'EBEP, les mesures incloses en el títol I d'aquest Reial decret llei han estat portades per a la seva negociació a la Mesa General de Negociació de les Administracions Públiques i a la Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat.

III

En matèria de Seguretat Social, el Reial decret llei inclou dues mesures per a la simplificació i millora del seu règim de gestió, i la seva homogeneïtzació amb el règim tributari.

La modificació del règim de recàrrecs inclosa pretén afavorir l'aplicació del procediment per a l'ajornament del pagament de quotes davant del fins ara vigent sistema progressiu de recàrrecs, atès que els ajornaments es concedeixen tenint en compte l'existència de dificultats transitòries de tresoreria, cosa que ofereix tant a l'Administració com al subjecte responsable del compliment de l'obligació de cotitzar una via de solució de més flexibilitat i garantia. Això afavoreix que qui tingui dificultats transitòries de tresoreria per abonar la cotització pugui acudir als mitjans de regularització del deute establerts reglamentàriament, en lloc de mantenir-se en una situació d'incompliment de les seves obligacions amb la Seguretat Social. D'altra banda, la mesura suposa una simplificació del sistema, una cosa que tindria una repercussió positiva en la gestió administrativa.

D'una altra, la regulació de les bases de cotització dels treballadors per compte d'altri i els conceptes inclosos a efectes del gravamen de l'impost sobre la renda de les persones físiques està inclosa, respectivament, a l'article 109 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, desplegat per l'article 23 del Reglament general sobre cotització i

liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, i a la Llei 35/2006, de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Tanmateix, persisteixen de forma injustificada una sèrie de diferències entre els dos règims que s'ha de corregir amb l'objectiu d'homogeneïtzar la normativa en matèria tributària i de Seguretat Social, de manera que els conceptes que són considerats renda en la normativa tributària, i com a tal tributen a efectes de l'IRPF, també siguin inclosos a la base de cotització. No té fonament que els mateixos conceptes tinguin una consideració jurídica diferent en diferents àmbits de la normativa vigent. La mesura contribueix a simplificar i homogeneïtzar el sistema, i allibera de càrregues administratives les empreses.

També es modifiquen els límits que estableix la regulació actual respecte als conceptes exclosos de la base de cotització. Els límits actuals permeten una utilització d'aquests que contravé al sentit de l'exempció en perjudici de la Seguretat Social. Per això s'estableix un límit màxim dels conceptes que poden ser objecte d'exclusió de la base de cotització, respecte del conjunt de percepcions salarials que individualment considerades n'estan excloses totalment o parcialment. Aquest límit màxim s'ha de determinar reglamentàriament per part del Govern.

Les mesures corresponents a l'àmbit d'ocupació responen a cinc grans objectius. D'una banda, concentrar la protecció en les situacions de pèrdua d'ocupació i situació personal que requereixen una atenció especial. D'altra banda, impulsar l'activació dels aturats incentivant el retorn de seguida a l'ocupació. En tercer lloc, generar els incentius necessaris per assegurar la sostenibilitat del sistema públic de prestacions, contribuir a l'envelliment actiu, i facilitar l'activació dels treballadors de més edat. En quart lloc, reforçar el sistema de polítiques actives sobre la base del principi d'eficiència, permetent que els limitats recursos disponibles es destinin a les iniciatives més útils per desenvolupar l'ocupabilitat dels treballadors. I finalment, racionalitzar el sistema de prestacions en la seva totalitat dotant-lo de més coherència interna que n'asseguri l'equitat.

En definitiva, les mesures reforcen la viabilitat futura del sistema de protecció i contribueixen al compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària.

Per a això, en primer lloc, en matèria de prestacions per desocupació, s'estableix un nou percentatge del 50% de la base reguladora (des del 60%) a partir del setè mes, que només s'aplica als nous perceptors, i no afecta una bona part dels aturats, que veuen garantida una renda suficient gràcies al manteniment del límit mínim.

I en segon lloc, s'elimina la contribució a la Seguretat Social per part de l'entitat gestora de part de la cotització que correspon al treballador en situació d'atur. La mesura pretén més equitat i té caràcter progressiu, ja que afecta en menys grau els beneficiaris amb bases de cotització més baixes.

Pel que fa als subsidis per atur, les contínues modificacions que ha patit el sistema li han restat coherència, desincentivant de vegades la vida activa i generant situacions contràries al principi d'equitat. Això desvirtua la finalitat del sistema en conjunt i posa en risc la protecció dels més necessitats, que es veuen afectats per l'impacte del disseny actual en la sostenibilitat del sistema de protecció social. Per això, s'introdueixen una sèrie de mesures que intenten recuperar la racionalitat del sistema i el fan més compatible amb la vida activa. Les mesures destinades a treballadors de més edat també afavoreixen la interacció entre el sistema de protecció per desocupació i la jubilació, impulsant l'envelliment actiu.

Es reforça la vinculació entre el dret d'accés als subsidis i el patrimoni personal dels beneficiaris. En l'actualitat, el patrimoni del sol·licitant del subsidi només es té en compte de forma indirecta, a través de la imputació de rendes al patrimoni a una taxa del 50% de l'interès legal del diner.

Al seu torn, s'elimina el subsidi especial per a més grans de 45 anys que esgoten la prestació contributiva, mesura que afecta exclusivament als potencials nous entrants. L'eliminació d'aquest subsidi no suposa una desprotecció per als aturats, que es poden acollir al subsidi ordinari.

Així mateix, es racionalitza el règim regulador del subsidi per a més grans de 52 anys amb l'objectiu de garantir la seva sostenibilitat en el llarg termini i per incentivar l'allargament de la vida activa.

D'altra banda, es modifica el règim d'accés a la renda activa d'inserció (RAI) per reforçar la seva vinculació amb l'ocupació i garantir més efectivitat en la utilització dels recursos públics. Per a l'accés a la renda activa d'inserció s'exigeix que prèviament s'hagi esgotat la prestació contributiva o el subsidi per atur per a les persones que tenen més de 45 anys i són aturats de llarga durada i que durant el període d'inscripció ininterrompuda com a demandant d'ocupació (1 any mínim) no s'hagi rebutjat cap oferta de feina adequada, ni s'hagi negat a participar, tret de causa justificada, en accions de promoció, formació o reconversió professionals.

Adicionalment, es racionalitza el règim jurídic aplicable a l'accés a prestacions i subsidis per desocupació des de contractes a temps parcial, que ha generat una acumulació d'incoherències que resulten en una normativa vigent poc homogènia i que no respecta el principi d'equitat i es reforça la vinculació entre polítiques actives i passives d'ocupació.

Al seu torn, s'articulen mesures encaminades a preservar la viabilitat financera del Fons de Garantia Salarial, en la línia de les funcions per a les quals va ser concebut.

Finalment, es compleixen les recomanacions de l'Agència Estatal d'Avaluació de les Polítiques Públiques i la Qualitat dels Serveis de dirigir les bonificacions a la contractació a col·lectius amb dificultats objectives i especials per accedir al mercat de treball, fent-les més efectives i oferint més seguretat jurídica.

Així, se suprimeixen totes les bonificacions a excepció de les destinades a la contractació de discapacitats, així com a la contractació, a través de nou contracte de suport als emprenedors, de joves, més grans 45 anys aturats de llarga durada i dones.

Es mantenen igualment les bonificacions a la contractació de joves que es constitueixen com a autònoms, i persones que substitueixen víctimes de violència de gènere i treballadors de baixa per maternitat.

IV

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, aprovada amb un ampli consens entre les forces polítiques, va suposar un avanç en el benestar de les persones i ha comptat amb la col·laboració de totes les administracions públiques en el seu desplegament.

El Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, en la sessió celebrada el dia 12 d'abril de 2012, va aprovar l'avanç de l'avaluació de la Llei transcorreguts els cinc primers anys d'aplicació, i va adoptar l'acord d'emprendre les millores en el sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència que fossin necessàries per assegurar-ne la sostenibilitat. Així mateix, en la reunió mantinguda el 10 de juliol de 2012 va aprovar l'avaluació de resultats que preveu la disposició final primera de la Llei i les propostes de millora necessàries per assegurar la sostenibilitat present i futura del sistema, i va adoptar uns criteris comuns mínims per a tot l'àmbit nacional en el desplegament de la dita Llei.

Les dades estructurals i les xifres més significatives de la despesa en matèria de dependència, analitzades en l'avaluació de resultats, mostren que s'ha de corregir una situació que posa en risc la sostenibilitat del sistema que, a més, ha suposat conseqüències perjudicials per a l'ocupació i la viabilitat dels sectors productius de serveis relacionats amb la dependència.

El Govern i les comunitats autònomes, en el si del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, han expressat la necessitat d'emprendre millores per assegurar la sostenibilitat del sistema, no només a través dels instruments normatius corresponents, sinó també impulsant bones pràctiques i posant en comú experiències, sempre amb base en el diàleg i comptant amb totes les administracions públiques, els grups polítics i totes les associacions i entitats que actuen en l'àmbit de la promoció de l'autonomia i atenció a les persones en situació de dependència.

En efecte, la intensitat dels problemes detectats i l'abast estructural que necessiten les mesures correctores exigeixen la seva aplicació immediata per a una evolució correcta del sistema. La demora de l'aprovació, atesa la mateixa evolució inercial del sistema, aguditzaria els seus problemes de cohesió, equitat i finançament, i les mesures proposades es tornarien més difícils d'aplicar.

Resulta determinant, a més, donar un nou tractament al sistema de la Seguretat Social dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència. Així mateix, quant al servei d'ajuda a domicili és necessari determinar que els serveis relacionats amb les necessitats domèstiques només puguin ser reconeguts conjuntament amb els d'atenció personal.

La classificació actual en graus i nivells de la situació de dependència no ha significat una diferenciació en les prestacions i serveis que es reconeixen a les persones beneficiàries dins d'un mateix grau i, fins i tot, entre nivells pròxims de diferents graus. Això ha produït continus processos de revisió de la valoració, que ha fet destinar recursos i temps que es podrien haver dedicat a la valoració de les persones amb més grau de dependència. Per esmenar-ho, s'estableix una nova estructura mantenint els tres graus en què es classifica la situació de dependència, però sense nivells, cosa que simplificarà la gestió, permetrà atendre de forma prioritària les persones amb un grau més alt de dependència que estan pendents de rebre atenció i millorarà el procés de valoració de la dependència i el procediment per a l'accés a les prestacions.

Tenint en compte el diferent nivell de desenvolupament i contingut dins de les comunitats autònomes de les prestacions a les persones en situació de dependència, que ha potenciat la desigualtat en l'aplicació de la Llei, es fa necessari regular un contingut comú mínim d'intensitat i compatibilitat de les prestacions per a totes les administracions actuants.

La sostenibilitat econòmica del sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència, la situació econòmica que viu l'economia espanyola i l'exigència de compliment dels objectius de dèficit públic, requereixen l'adopció per part del Govern de mesures urgents de naturalesa econòmica que es tradueixin en estalvis immediats en la despesa de les administracions públiques. En aquest sentit, el present Reial decret Llei incorpora diferents mesures que generen un estalvi, d'una banda, en la despesa de les comunitats autònomes, a través de la reducció de les quanties màximes de les prestacions econòmiques per a atencions a l'entorn familiar, i, de l'altra, en la despesa de l'Administració General de l'Estat, per la via de la reducció de les quanties del nivell mínim de finançament del sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència.

Aquestes mesures de caràcter econòmic persegueixen un reequilibri sostenible del sistema, i garanteixen el dret a la promoció de l'autonomia personal i atenció a la situació de dependència.

Finalment, i amb l'objectiu de simplificar les relacions de coordinació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes es refonen els anteriors Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència i la Conferència Sectorial d'Afers Socials en un sol òrgan que passa a denominar-se Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

V

Des de fa uns mesos, com a conseqüència de la situació que viu l'economia espanyola, s'estan adoptant diverses mesures en l'àmbit tributari amb la finalitat de consolidar les finances públiques i d'aquesta manera corregir com més aviat millor els principals desequilibris que hi repercuteixen, principalment la reducció del dèficit públic, per contribuir, així, a la recuperació de la nostra economia.

Amb aquest propòsit, com eloqüentment reflecteixen els seus títols, el Reial decret Llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, i, mesos més tard, el Reial decret Llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i

administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, van incorporar mesures rellevants en l'ordenament amb incidència en els principals impostos del nostre sistema tributari.

Tanmateix, l'evolució dels ingressos públics fa necessària l'adopció de mesures addicionals que, reforçant-los, permetin establir les bases per a una recuperació econòmica estable i duradora, mesures que incideixen, principalment, en l'impost sobre el valor afegit i en l'impost sobre societats, i, en menys grau, en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en els impostos especials.

L'assoliment d'aquests objectius, certament exigents, fa imprescindible la incorporació de les mesures esmentades a l'ordenament de manera immediata, cosa que justifica la utilització de la figura del real decret llei, ja que concorren els requisits d'extraordinària i urgent necessitat que l'article 86 de la Constitució espanyola exigeix per al recurs al dit instrument normatiu.

En relació amb l'impost sobre el valor afegit, la Comissió Europea ha mantingut en diferents informes la necessitat que Espanya elevi els tipus de gravamen i amplii la base del tribut, a fi de buscar l'alineament del nostre país amb la de la resta de socis europeus, on el tipus mitjà de l'impost se situa en una franja compresa entre un 15 i un 25 per cent, davant del tipus mitjà a Espanya, que se situa en el 12,2 per cent.

Amb el fi d'aproximar els tipus de gravamen als aplicats a la Unió Europea, s'eleven els tipus impositius general i reduït de l'impost sobre el valor afegit, que passen del 18 i 8 per cent al 21 i 10 per cent, respectivament. A resultes d'aquesta modificació, també s'incorpora un canvi en els tipus del règim especial de recàrrec d'equivalència, que passen del 4 i 1 per cent al 5,2 i 1,4 per cent, per aquest ordre, i en les compensacions del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca, que passen del 10 i 8,5 per cent al 12 i 10,5 per cent, respectivament.

Aquesta pujada de tipus s'acompanya d'altres mesures addicionals per les quals determinats productes i serveis passen a tributar a un tipus impositiu diferent; tal és el supòsit de certs productes i serveis que tributaven al tipus reduït del 8 per cent i passen a fer-ho al tipus general, com és el cas de les flors i plantes ornamentals, els serveis mixtos d'hostaleria, l'entrada a teatres, circs i altres espectacles i els serveis prestats per artistes persones físiques, els serveis funeraris, els serveis de perruqueria, els serveis de televisió digital i l'adquisició d'obres d'art.

L'aplicació d'aquestes mesures es demora fins a l'1 de setembre, de manera que els diferents agents econòmics afectats per elles puguin disposar d'un període mínim per a la seva adaptació, i s'acompanya d'una reducció de les cotitzacions socials el 2013 i el 2014.

També s'introdueixen modificacions en la imposició sobre les labors del tabac, que han de contribuir, tenint en compte la seva finalitat essencialment recaptadora, a la millora dels ingressos tributaris, i al mateix temps a posar de manifest el seu paper com a instrument al servei de la política sanitària.

Així, en primer terme, s'introdueix un tipus mínim per als cigars i purets, ja que s'ha detectat l'existència en el mercat de purets de baix preu, amb característiques anàlogues a les d'altres labors del tabac. Tenint en compte aquesta evolució recent del mercat a Espanya, de les distorsions que es poden crear en els hàbits de consum sobre la base de la fiscalitat més reduïda que aquests productes suporten, és necessària la implantació d'aquest impost mínim, que queda fixat en 32 euros per 1.000 unitats.

D'altra banda, i per al cas dels cigarrets, s'ha considerat convenient l'increment de la seva fiscalitat mínima, fixant el tipus únic en 119,1 euros per cada 1.000 cigarrets. L'evolució ascendent dels preus dels cigarrets experimentada amb posterioritat a l'entrada en vigor de l'esmentat Real decret llei 12/2012 i l'exigua eficàcia del tipus mínim fins ara vigent aconsellen l'elevació del tipus únic aplicable als cigarrets que es comercialitzin per sota d'un preu determinat, per evitar la proliferació de tabac barat en consonància amb els objectius de la política sanitària.

A més, en el cas dels cigarrets, es considera oportú reduir el tipus impositiu proporcional que els és aplicable de forma equivalent a l'increment en el tipus de gravamen de l'impost sobre el valor afegit. Aquesta mesura, prevista a la Directiva

comunitària harmonitzadora de la fiscalitat sobre les labors del tabac, garanteix que les decisions en relació amb els tipus impositius en l'impost sobre el valor afegit no generin distorsions en el nivell de tributació global dels cigarrets.

Finalment, i pel que fa a la picadura de tabac per cargolar, s'eleva l'impost mínim d'aquesta labor, que queda fixat en 80 euros per quilogram, no només per mantenir els nivells mínims aplicats a la picadura fina de tabac per cargolar en relació amb els dels cigarrets, sinó també per coadjuvar a l'objectiu de proporcionar fons que financin les despeses sanitàries i assegurar els nivells desitjables de tributació de les labors del tabac els preus de venda al públic de les quals encara estan per sota dels llindars aconsellables des d'una perspectiva sanitària.

En l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb l'objectiu anteriorment assenyalat de consolidació fiscal, se suprimeix en el període impositiu 2012 la compensació fiscal per deducció en adquisició d'habitatge habitual aplicable als contribuents que van adquirir el seu habitatge abans de 20 de gener de 2006.

Adicionalment, s'eleva el percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable als rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació, i als rendiments d'activitats professionals, que se satisfacin o s'abonin a partir de l'1 de setembre de 2012, i queda fixat fins al 31 de desembre de 2013 en el 21 per cent.

En relació amb l'impost sobre societats, les mesures que conté aquest Reial decret llei es dirigeixen novament a les grans empreses, amb capacitat de fer front a un nou esforç recaptador dirigit a la consecució dels objectius de dèficit públic que són imposats des de l'àmbit comunitari.

En primer lloc, s'introdueixen mesures de caràcter excepcional per als períodes impositius 2012 i 2013, entre les quals destaca l'establiment d'un nou límit d'aplicació temporal a la compensació de bases imposables negatives generades en exercicis anteriors, límit que és més rellevant en el cas d'entitats la xifra de negocis anual de les quals supera la xifra de seixanta milions d'euros.

Adicionalment, en consonància amb el dit Reial decret llei 12/2012, es limita la deducció dels actius intangibles de vida útil indefinida, si bé exceptuant de la restricció els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, excepció que es fa extensible a la limitació en la deduïbilitat del fons de comerç que es va introduir en el Reial decret llei esmentat.

En relació amb les grans empreses, s'introdueixen diverses modificacions respecte a la modalitat del pagament fraccionat la determinació del qual es realitza sobre la base imposable del període impositiu transcorregut. En aquest sentit, s'inclou en la seva base un 25 per cent dels dividends i rendes que procedeixen de la transmissió de participacions que tenen dret al règim d'exempció i s'eleva els percentatges d'aplicació sobre la base imposable. Finalment, respecte de l'import mínim d'aquest pagament fraccionat amb base en el resultat de l'exercici establert en el Reial decret llei 12/2012, se n'incrementa el percentatge i aquest pagament mínim no és minorat per les bonificacions i retencions del període.

En segon lloc, com a mesura de caràcter indefinit, es modifica la limitació a la deduïbilitat de despeses financeres, fent-la extensiva a totes les empreses en general, sense circumscriure's a la seva pertinença a un grup mercantil. Així mateix, s'exceptua l'aplicació de la limitació assenyalada, per als supòsits en què es produeix l'extinció d'una entitat, sense possibilitat de subrogació en una altra entitat als efectes de l'aplicació futura de les despeses financeres no deduïdes.

Finalment, amb caràcter exclusiu fins al 30 de novembre de 2012, s'estableix un gravamen especial sobre rendes de font estrangera de manera similar al previst en el reiterat Reial decret llei 12/2012, si bé aquest nou gravamen afecta un volum més gran de dividends o la transmissió d'un volum més gran de participacions que el que allà es regula, amb menys requisits, i s'exigeix, en consonància, un tipus de gravamen superior.

VI

El Govern ha considerat urgent adoptar també altres mesures que reforcin els elements de competència en el sector de la distribució detallista, que incrementin la competitivitat del sector exterior espanyol i que facilitin l'accés al finançament de les empreses espanyoles.

Aquest Reial decret llei recull, en el títol V, un conjunt de mesures urgents de caràcter liberalitzador en l'àmbit de la distribució comercial i de foment de l'activitat en el sector exterior.

En relació amb l'àmbit de la distribució comercial, es modifica el règim vigent introduint una més gran liberalització d'horaris i d'obertura comercial en diumenges i festius. La reducció de restriccions en aquest àmbit ha estat una recomanació reiterada d'organismes internacionals com el Fons Monetari Internacional i l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics. L'ampliació de la llibertat d'horaris ha de tenir efectes positius sobre la productivitat i l'eficiència en la distribució comercial detallista i els preus i ha de proporcionar a les empreses una nova variable que permeti incrementar la competència efectiva entre els comerços. Així mateix, s'incrementen les possibilitats de compra del consumidor i, en conseqüència, les seves oportunitats de conciliació de la vida familiar i laboral.

A més, s'introdueixen mesures urgents en relació amb les promocions de vendes, mitjançant una modificació del títol II de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista. Les mesures proposades són de caràcter general, per a tot tipus d'activitats de promoció de vendes, és a dir, rebaixes, saldos, liquidacions o qualsevol altra oferta promocional destinada a l'increment de les vendes. Amb això es pretén liberalitzar l'exercici de l'activitat comercial, donant la possibilitat de realitzar a un mateix temps i en un mateix establiment comercial qualsevol tipus d'activitat de promoció de vendes, de forma que les rebaixes puguin conviure amb els saldos o altres ofertes comercials.

En relació amb el foment de l'exportació i de la internacionalització de l'empresa espanyola, s'introdueixen una sèrie de mesures relatives al sector exterior. Així, tenint en compte que els últims anys la contribució de la demanda externa al creixement ha estat positiva gràcies a l'increment favorable de les exportacions, i amb l'objectiu de potenciar aquest efecte, resulta indispensable reorientar els instruments de suport al finançament d'operacions d'aquesta naturalesa i reforçar les eines de què disposa l'Administració General d'Estat per estimular aquestes activitats sota un enfocament d'eficàcia i eficiència en un context d'austeritat i consolidació fiscal. En primer lloc, aquest títol preveu un canvi a la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, en virtut de la qual es possibilita la reducció de la participació de l'Estat però assegurant que l'Administració General de l'Estat manté el control de l'activitat per compte de l'Estat.

D'altra banda, el paper de les agències de crèdit a l'exportació ha estat objecte d'un recent i ràpid procés de transformació i desenvolupament, ampliant les seves funcions tradicionals i millorant els instruments de suport oficial en les àrees de comerç exterior, de les inversions exteriors i de les transaccions econòmiques a l'exterior. En aquest sentit, el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació, ja va ampliar els instruments de suport oficial al crèdit a l'exportació completant el catàleg d'operacions susceptibles de ser realitzades per la Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación SA Compañía de Seguros y Reaseguros (CESCE). Tanmateix, l'evolució recent dels mercats financers ha posat de manifest la importància de continuar adaptant aquests instruments a les condicions econòmiques i a les exigències de la regulació bancària, a fi de ser instrument eficaç d'impuls al finançament d'operacions d'internacionalització i de foment de la competitivitat internacional de les empreses. Amb aquest fi, aquest Reial decret llei modifica la Llei 10/1970, de 4 de juliol, i faculta CESCE per emetre garanties incondicionals sobre riscos derivats del comerç exterior o que hi estan vinculats, inclosos els de caràcter

exclusivament financer, i també amplia l'abast possible de la cobertura en les operacions realitzades per l'entitat per compte de l'Estat.

Així mateix, es reforça el suport a les operacions de finançament de la internacionalització de les empreses, dotant de més liquiditat el finançament concedit per a l'exportació. A aquest efecte, aquest Reial decret llei modifica la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i la Llei 44/2002, de mesures de reforma del sistema financer, amb el fi d'incorporar a l'ordenament jurídic un nou instrument financer, la «cèdula d'internacionalització», que té com a actiu subjacent crèdits de suport a la internacionalització de l'empresa espanyola, i ha de fer més atractiu a les entitats financeres el finançament de l'activitat exportadora i inversora de les empreses espanyoles.

D'altra banda, la integració de l'economia espanyola a la cadena de valor global exigeix passar de la promoció de la internacionalització de l'empresa espanyola a la promoció de la internacionalització de l'economia espanyola. Això és, a més de fomentar exportacions i inversió a l'exterior d'empreses domèstiques, cal donar suport a la inversió estrangera al nostre país. La internacionalització de l'economia espanyola en el sentit més ampli ha de redundar en la creació d'ocupació i riquesa per al nostre país. Per això, es considera oportú modificar els fins actuals que té l'Institut Espanyol de Comerç Exterior (ICEX), per incorporar l'atracció i promoció d'inversions exteriors a Espanya. Amb aquest motiu també es modifica la denominació d'aquest organisme, que passa a anomenar-se Entitat Pública Empresarial ICEX Espanya Exportació i Inversions (ICEX), i queda adscrita al Ministeri d'Economia i Competitivitat, a través de la Secretaria d'Estat de Comerç.

VII

El títol VI del Reial decret llei conté determinades mesures en matèria d'infraestructures, transport i habitatge que responen a iniciatives adoptades pel Govern i que és necessari posar en practica amb celeritat.

En l'àmbit aeroportuari, d'una banda, es modifica:

- L'actualització de les prestacions públiques patrimonials percebudes per AENA Aeropuertos, SA, amb l'objectiu de canviar la fórmula d'actualització, suprimint els ingressos procedents de l'explotació comercial de les terminals. Amb aquesta finalitat es modifica l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.
- En segon lloc, s'aborda la regulació dels comitès de coordinació aeroportuària. Aquesta modificació respon a la intenció de facilitar la participació de les comunitats autònomes en la gestió aeroportuària. Per a això es fa una nova redacció de l'article 13 del Reial decret llei 13/2011, amb el fi de fer una nova regulació dels comitès de coordinació aeroportuària.

Es deroga expressament l'article 8 del Reial decret llei 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència, que establia una compensació que l'Administració General de l'Estat liquidaria a les societats concessionàries d'autopistes de peatge per la pèrdua d'ingressos que els suposi la baixada de tarifes del 7% del seu import. Aquesta compensació, prevista fa més d'una dècada, va trobar la justificació en circumstàncies impositives que avui han variat, per la qual cosa no se'n justifica la permanència.

Els plans estatals d'habitatge recullen, entre altres ajudes, el subsidi de préstecs. Es tracta d'una ajuda financera estatal destinada a facilitar al prestatari el pagament de l'amortització del capital del préstec així com els seus interessos, que consisteix en una quantia fixa que el Ministeri de Foment abona a l'entitat financera una vegada aquesta factura al prestatari. En els últims 5 anys l'Estat ha abonat per aquest concepte un total de més de 1.298 milions d'euros.

En l'actualitat la conjuntura econòmica d'insuficiència pressupostària i l'evolució dels preus de l'habitatge porten a la supressió d'aquesta ajuda. De la mateixa manera queda

suprimida per a les sol·licituds que estiguin en tramitació i encara no hagin estat reconegudes per les comunitats autònomes.

Així mateix, els plans estatals d'habitatge regulen ajudes als promotors d'habitatges protegits, als demandants d'habitatges de lloguer i als particulars que rehabilitin els seus habitatges.

A causa dels motius exposats anteriorment de situació econòmica es fa necessari reduir l'import de l'ajuda abonada pel concepte de renda bàsica d'emancipació dels joves en un 30%, i per tant la quantia mensual de l'ajuda és de 147 €. Així mateix, s'estima que el dret a la percepció de l'ajuda mensual no pot ser objecte de reactivació en el cas de necessitar una nova resolució perquè aquesta es considera extemporània.

D'altra banda, aquesta ajuda a l'emancipació i que facilita el pagament del lloguer no és compatible amb altres ajudes o subvencions establertes a la normativa autonòmica.

VIII

El dèficit tarifari provocat pels desajustos entre els costos del sistema elèctric i els ingressos obtinguts a partir dels preus regulats fixats per l'Administració General de l'Estat és un problema estructural la solució del qual és urgent per l'amenaça que suposa per a la sostenibilitat econòmica del sistema.

Des de l'any 2009 s'han aprovat diverses mesures dirigides a corregir aquests desajustos. D'aquesta manera, el Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, va establir un camí decreixent de límits per delimitar l'increment anual del dèficit de la tarifa elèctrica fins a la seva supressió el 2013, i va determinar que a partir de l'1 de gener de 2013 els peatges d'accés serien suficients per satisfer la totalitat dels costos de les activitats regulades. Així mateix, aquest Reial decret llei va crear el mecanisme de finançament del dèficit acumulat, mitjançant la cessió dels drets de cobrament al denominat Fons de titulització del dèficit del sistema elèctric i la seva col·locació a tercers a través d'un mecanisme competitiu.

Posteriorment, el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació, va finalitzar la posada en marxa del procés de titulització del dèficit del sector elèctric, i va donar una solució financera a les quantitats avançades per les empreses per finançar els desajustos en les liquidacions de les activitats regulades del sistema elèctric.

A continuació, en aquell mateix any, davant la insuficiència dels límits anuals màxims de dèficit *ex ante* establerts i els efectes que per a les economies domèstiques i de les empreses hagués tingut la seva cobertura amb un increment substancial dels peatges d'accés, es va aprovar el Reial decret llei 14/2010, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari del sector elèctric, que va elevar els límits màxims de dèficit per als anys 2010, 2011 i 2012, mantenint l'objectiu d'eliminació de l'aparició de nou dèficit en el sistema elèctric a partir del 2013. Així mateix, aquest Reial decret llei va procedir, a més, a adoptar altres mesures de reducció de determinades partides de costos.

Les disposicions adoptades fins a aquesta data s'han revelat insuficients per complir l'objectiu de supressió del dèficit tarifari a partir del 2013, per la qual cosa, des de principis d'aquest any 2012, el Govern ha intensificat l'adopció de mesures per tornar al sistema a la suficiència d'ingressos.

Així, d'una banda, es va promulgar el Reial decret llei 1/2012, de 27 de gener, pel qual es procedeix a la suspensió dels procediments de preassignació de retribució i a la supressió dels incentius econòmics per a noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de cogeneració, fonts d'energia renovables i residus, que va suprimir els incentius per a la construcció de les instal·lacions de tecnologies de règim especial, amb caràcter temporal, fins a la solució del problema del dèficit d'ingressos del sistema elèctric.

Posteriorment, el Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, pel qual es transposen directives en matèria de mercats interiors d'electricitat i gas i en matèria de comunicacions electròniques, i pel qual s'adopten mesures per a la correcció de les desviacions per desajustos entre els costos i els ingressos dels sectors elèctric i gasista, va introduir una

bateria de mesures amb l'objectiu de contribuir a assolir la suficiència dels ingressos per cobrir els costos del sistema elèctric. Aquestes mesures es van complementar amb la revisió de peatges d'accés a les xarxes de transport i distribució d'aplicació als subministraments a partir de l'1 d'abril de 2012, que es va portar a terme mitjançant l'Ordre IET/843/2012, de 25 d'abril, per la qual s'estableixen els peatges d'accés a partir de l'1 d'abril de 2012 i determinades tarifes i primes de les instal·lacions de règim especial.

Tanmateix, s'ha de tenir en compte l'aprovació recent de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, que, condicionada per les restriccions pressupostàries, deixa en suspens l'aplicació del mecanisme de compensació amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat que estableix la disposició addicional primera del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, d'acord amb el qual es determinen les compensacions pels extracostos de generació dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars. Això suposa, per tant, la incorporació com a nou cost del sistema elèctric, la partida corresponent al 17 per cent del sobrecost de generació dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars l'any 2011.

Aquesta circumstància, unida a la necessitat del compliment del principi de suficiència dels ingressos obtinguts per cobrir els costos del sistema elèctric a partir de l'1 de gener de 2013 en la qual incideixen els recents pronunciaments judicials, fa necessària l'adopció amb caràcter urgent de mesures addicionals que equilibrin el sistema elèctric i de manera que l'obligat ajust sigui compartit en aquest dur context econòmic actual per tots els agents del sistema.

En relació amb els costos de generació en règim ordinari dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, el present Reial decret llei estableix que les revisions normatives del model retributiu de les centrals de producció en aquests sistemes que despleguin el que disposa el Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, són aplicables des de l'1 de gener de 2012. A aquests efectes, s'avancen algunes d'aquestes modificacions del model retributiu, incorporant les propostes recollides a l'Informe de la Comissió Nacional d'Energia sobre el Sector Energètic Espanyol de data 7 de març de 2012, relatives a l'eliminació de la retribució de les despeses de naturalesa recurrent, i a la revisió de la taxa financera de retribució.

D'altra banda, a l'article 17.4 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, s'estableix en l'actualitat que si les activitats elèctriques són gravades amb tributs de caràcter autonòmic o local, la quota dels quals s'obtingui mitjançant regles no uniformes per al conjunt del territori nacional, al peatge d'accés s'hi pot incloure un suplement territorial, que podria ser diferent en cada comunitat autònoma o entitat local. Actualment la proliferació de diferents tributs sobre les activitats de subministrament elèctric està provocant que les empreses del sector incorrin en diferents costos en funció del territori en què s'implantin les instal·lacions amb les distorsions consegüents per a la unitat de mercat.

El fet de gravar les diferents activitats elèctriques a escala autonòmica podria implicar que el cost addicional que suposen aquests tributs per als subjectes que realitzen les activitats es traslladi a tots els consumidors, sigui en els costos de les activitats regulades reconeguts en els peatges d'accés, o bé a través del preu del mercat lliure. D'aquesta forma, una decisió d'aquest tipus adoptada en l'àmbit autonòmic afectaria el conjunt de consumidors en l'àmbit nacional, en termes que no resultarien justificats. Amb la finalitat d'evitar aquesta situació, es determina per a les comunitats autònomes que gravin, directament o indirectament, les activitats o instal·lacions destinades al subministrament elèctric, amb tributs propis o recàrrecs sobre els tributs estatals, l'obligatorietat d'imposar el suplement territorial en els peatges d'accés i tarifes d'últim recurs, que ha de ser abonat pels consumidors ubicats a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma respectiva. Per a això, es modifica l'apartat 4 de l'article 17 i l'apartat 5 de l'article 18 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre.

El Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, va procedir a minorar la retribució de l'activitat de distribució d'energia elèctrica a partir de l'1 de gener de 2012, com a conseqüència del fet que part dels actius ja estan amortitzats o parcialment amortitzats. En el present Reial decret llei, seguint les recomanacions de l'informe de la Comissió

Nacional d'Energia de 7 de març de 2012, es considera oportú adoptar el mateix criteri per a l'activitat de transport, i s'estableix que la retribució en concepte d'inversió s'ha de fer per als actius en servei no amortitzats, prenent com a base per a la seva retribució financera el seu valor net. En aplicació d'aquest nou criteri, es modifica la retribució corresponent a l'any 2012 per a l'activitat de transport a percebre per les empreses que figuren en el Reial decret llei 13/2012, de 30 de març.

Adicionalment, per evitar que els consumidors siguin sotmesos, abans que les mesures adoptades puguin desplegar la seva plena eficàcia, a noves revisions dels peatges d'accés que després es puguin revelar innecessàries, s'elimina la previsió concreta de revisió trimestral de peatges d'accés mitjançant la derogació de l'article 2.2 del Reial decret 1202/2010, de 24 de setembre, pel qual s'estableixen els terminis de revisió dels peatges d'accés a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica.

Així mateix, es dóna execució a les sentències de 16, 17 i 18 de març de 2011, de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, dictades en els recursos contenciosos administratius números 73/2009, 74/2009 i 77/2009 interposats contra la disposició addicional vuitena, apartat 1, paràgraf 3r, del Reial decret 485/2009, de 3 d'abril, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector de l'energia elèctrica, relatiu al tipus d'interès a aplicar als imports pendents del dèficit d'ingressos en les liquidacions de les activitats regulades del sector elèctric generat el 2006.

En l'execució d'aquestes sentències es parteix del supòsit que no ha d'afectar-se a les cessions ja realitzades ni al procés de titulització del dèficit del sector elèctric a través del mecanisme previst a la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i desplegat en el Reial decret 437/2010, de 9 d'abril, pel qual es desplega la regulació del procés de titulització del dèficit del sistema elèctric.

D'aquesta manera, s'estableix a la present norma l'euríbor a 3 mesos del mes de novembre de l'any anterior com a tipus d'interès definitiu als efectes de càlcul del preu de cessió al Fons, i es preveu que la diferència que resulti entre el preu de cessió al Fons i el que hagi resultat amb el tipus d'interès que es reconeix en el present Reial decret llei, en execució de la Sentència del Tribunal Suprem, tingui la consideració de cost liquidable del sistema.

Per fixar el tipus d'interès de mercat a la present norma s'ha pres la referència del tipus d'interès que s'aplica al dèficit *ex ante* corresponent al desajust d'ingressos de les activitats regulades reconegut el 2007, en el qual s'inclou un diferencial resultant de la subhasta celebrada el 12 de juny de 2008. Aquest tipus es correspon amb la mitjana de les cotitzacions diàries de l'euríbor a tres mesos de novembre de l'any anterior, més el diferencial que va resultar de la subhasta, 65 punts bàsics.

D'altra banda, s'habilita en la present norma el ministre d'Indústria, Energia i Turisme perquè apliqui criteris de progressivitat als peatges d'accés que ha d'aprovar d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric. En la determinació d'aquests criteris s'ha de tenir en compte el consum mitjà dels punts de subministrament, sense que en resultin afectats els consumidors vulnerables. Aquesta mesura pretén donar un senyal de preu energètic als consumidors, amb la finalitat que es tradueixi en una millora en l'estalvi energètic i en l'eficiència en el consum, i està en línia amb les iniciatives que actualment porta a terme en aquesta matèria la Comissió Europea, que es concreten en una proposta de Directiva relativa a l'eficiència energètica que és en fase final de tramitació.

Finalment, s'efectuen una sèrie de canvis en la regulació de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE) que va ser creat com a entitat de dret públic el 1985, i posteriorment, d'acord amb l'article 72 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, l'IDAE va adoptar la configuració d'entitat pública empresarial de les previstes a l'article 43.1.b) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

L'actual context econòmic exigeix una resposta adequada i coordinada als continus canvis que es produeixen als escenaris econòmics nacional, europeu i mundial, els quals tenen una influència indubtable i directa en el sector energètic. Les accions immediates

que s'exigeixen en aquestes circumstàncies moltes vegades no poden ser adoptades de manera efectiva i ràpida a través d'una estructura departamental, moltes vegades poc flexible, i es requereix, per tant, un model de gestió més àgil i que s'adapti a aquest nou entorn econòmic i energètic, en coordinació amb l'actuació del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

Per això, es fa necessari dotar l'IDAE de la condició de mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'Administració, als efectes que preveu l'article 24.6 de text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, per a la realització de tots els treballs que li encomani l'Administració General de l'Estat. A més, per aconseguir una racionalització del sector públic es clarifiquen els seus fins i funcions, de manera que l'IDAE es configuri com un organisme de promoció de la conservació, diversificació, estalvi i eficiència energètica, en un moment marcat pels compromisos europeus en aquesta matèria.

IX

Les disposicions addicionals contenen règims jurídics especials, relacionats amb les matèries objecte de regulació, així com situacions excepcionals que s'aparten de la normativa comuna, com la concessió de beneficis fiscals a la candidatura olímpica de Madrid. Igualment, en matèria energètica, el Reial decret llei, a les disposicions addicionals, emprèn la reforma de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE).

El contingut del Reial decret llei es completa amb quinze disposicions transitòries, que faciliten l'aplicació temporal del règim jurídic que preveu la nova regulació que conté el present Reial decret llei; una disposició derogatòria única on s'inclouen les disposicions legals i reglamentàries derogades; i quinze disposicions finals, que a més de complementar el contingut de l'articulat previ modifiquen el règim retributiu dels convenis educatius per a nivells d'ensenyament no obligatoris i el període màxim a partir del qual s'aplica la garantia pública dels salaris de tramitació, en línia amb les finalitats exposades anteriorment.

En les mesures que s'adopten en el present Reial decret llei concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a premissa per recórrer a aquesta figura del reial decret llei. Com s'ha exposat, la conjuntura econòmica actual i la inexcusable necessitat de reduir el dèficit públic per assolir l'estabilitat pressupostària fan necessari que les mesures exposades s'aprovin amb la màxima urgència, amb ple respecte al marc constitucional i a l'establert per la Unió Europea.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència i dels ministres de Justícia; de Defensa, d'Hisenda i Administracions Públiques; de Foment, d'Educació, Cultura i Esport; d'Ocupació i Seguretat Social; d'Indústria, Energia i Turisme; d'Economia i Competitivitat; i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 de juliol de 2012,

DISPOSO:

TÍTOL I

Mesures de reordenació i racionalització de les administracions públiques

Article 1. *Règim d'incompatibilitats de pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i percepcions similars.*

1. Les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica prevista en ocasió del cessament en qualsevol càrrec, lloc o activitat en el sector públic són incompatibles amb qualsevol retribució amb càrrec als

pressupostos de les administracions públiques, dels ens, organismes i empreses que en depenen, o amb càrrec als dels òrgans constitucionals o que resulti de l'aplicació d'aranzel, així com amb qualsevol retribució que provingui d'una activitat privada, amb excepció de les que preveu l'article 10 de la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

A aquests efectes també es considera activitat en el sector públic la desenvolupada pels membres electius de les Corts Generals, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i de les corporacions locals, pels alts càrrecs i restant personal dels òrgans constitucionals i de totes les administracions públiques, inclosa l'Administració de justícia.

2. Les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica al cessament són, així mateix, incompatibles amb la percepció de la pensió de jubilació o retir per drets passius, o per qualsevol règim de Seguretat Social públic i obligatori.

3. Els qui cessin en els llocs que tinguin previstes les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica a què es refereixen els apartats 1 i 2 tenen un termini de quinze dies hàbils, a comptar del moment en què es doni la incompatibilitat, per comunicar davant l'Oficina de Conflictes d'Interessos del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, en el cas del sector públic estatal, o a l'òrgan competent de l'Administració autonòmica o local, la seva opció entre la percepció de les prestacions o la retribució de l'activitat pública o privada que estiguin exercint o, si s'escau, la percepció de la pensió de jubilació o retir. L'opció per la retribució pública o privada o per la pensió de jubilació o retir, que s'ha de formalitzar per escrit per a la seva adequada constància, implica la renúncia a les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica prevista en ocasió del cessament.

4. La present disposició té caràcter bàsic d'acord amb el que disposa l'article 149.1.13a i 156.1 de la Constitució espanyola.

Article 2. *Paga extraordinària del mes de desembre de 2012 del personal del sector públic.*

1. L'any 2012 el personal del sector públic definit a l'article 22.U de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat, veurà reduïdes les seves retribucions en les quanties que correspongui percebre el mes de desembre com a conseqüència de la supressió tant de la paga extraordinària com de la paga addicional de complement específic o pagues addicionals equivalents del mes esmentat.

2. Per fer efectiu el que disposa l'apartat anterior, s'han d'adoptar les mesures següents:

2.1 El personal funcionari no percebrà al mes de desembre les quantitats a què es refereix l'article 22.Cinc.2 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, en concepte de sou i triennis.

Tampoc es percebran les quanties corresponents a la resta dels conceptes retributius que integren tant la paga extraordinària com la paga addicional de complement específic o pagues addicionals equivalents del mes de desembre; en aquest cas, cada administració competent pot acordar que la reducció s'executi de forma prorratejada entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2.2 El personal laboral no percebrà les quantitats en concepte de gratificació extraordinària en ocasió de les festes de Nadal o paga extraordinària o equivalent del mes de desembre de l'any 2012. Aquesta reducció comprèn la de tots els conceptes retributius que formen part de la dita paga d'acord amb els convenis col·lectius que siguin aplicables.

L'aplicació directa d'aquesta mesura s'ha de realitzar a la nòmina del mes de desembre de 2012, sense perjudici que es pugui alterar la distribució definitiva de la

reducció en els àmbits corresponents mitjançant la negociació col·lectiva; en aquest cas, es pot acordar que la reducció s'executi de forma prorratejada entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

La reducció retributiva que estableix l'apartat 1 d'aquest article també és aplicable al personal laboral d'alta direcció, al personal amb contracte mercantil i al no acollit a conveni col·lectiu que no tingui la consideració d'alt càrrec.

3. La reducció retributiva que contenen els apartats anteriors és aplicable, així mateix, al personal de les fundacions del sector públic i dels consorcis participats majoritàriament per les administracions que integren el sector públic, així com al del Banc d'Espanya i personal directiu i resta de personal de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social i de les seves entitats i centres mancomunats.

4. Les quantitats derivades de la supressió de la paga extraordinària i de les pagues addicionals de complement específic o pagues addicionals equivalents d'acord amb el que disposa aquest article es destinaran en exercicis futurs a realitzar aportacions a plans de pensions o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguin la cobertura de la contingència de jubilació, amb subjecció al que estableix la Llei orgànica 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i en els termes i amb l'abast que determinin les lleis de pressupostos corresponents.

5. En els casos en què no es prevegi expressament en el seu règim retributiu la percepció de pagues extraordinàries o se'n percebin més de dues a l'any, es redueix una catorzena part de les retribucions totals anuals, exclosos incentius al rendiment. Aquesta reducció s'ha de prorratejar entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

6. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable als empleats públics les retribucions per jornada completa dels quals, exclosos incentius al rendiment, no assoleixin en còmput anual 1,5 vegades el salari mínim interprofessional que estableix el Reial decret 1888/2011, de 30 de desembre.

7. El present article té caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a i 156.1 de la Constitució.

Article 3. Paga extraordinària i addicional o equivalent del mes de desembre de 2012 del personal del sector públic estatal.

1. D'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquest Reial decret llei, el personal funcionari, estatutari i els membres de les carreres judicial i fiscal inclòs en els articles 26, 28, 29, 30, 31 apartats u i dos, 32 i 35 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, no percebrà el mes de desembre de 2012 cap quantia ni en concepte de paga extraordinària ni, si s'escau, en concepte de paga addicional de complement específic o equivalent.

2. Al personal laboral del sector públic estatal inclòs a l'article 27 de la Llei 2/2012 li és aplicable el que disposa l'article 2, apartat 2.2, d'aquest Reial decret llei.

3. Per al personal inclòs a l'article 31, apartat tres, de la Llei 2/2012, l'aplicació del que preveu l'article 2 d'aquest Reial decret llei s'ha de portar a terme, d'acord amb el que preveu la Llei orgànica del poder judicial, respecte dels conceptes de sou i triennis, minorant una catorzena part de la quantia anual pels conceptes esmentats i prorratejant la minoració entre les mensualitats ordinàries i extraordinàries pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Tampoc percebran, el mes de desembre, les quanties que conté l'annex XI de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2011, ni les corresponents a l'esmentat mes de desembre de l'apartat segon de l'Acord de Consell de Ministres de 8 de maig de 2009, publicat per l'Ordre 1230/2009, de 18 de maig, del Ministeri de la Presidència.

Al personal inclòs a l'article 31 apartat quatre, li són aplicables les reduccions que preveu el present article d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

4. Als membres del poder judicial i del Ministeri Fiscal a què es refereix l'apartat cinc de l'article 31 de la Llei 2/2012, en aplicació del que disposa l'article 2 d'aquest Reial decret llei, se'ls reduirà una catorzena part de les retribucions totals anuals que figuren a l'esmentat article, inclosa la paga corresponent al mes de desembre recollida a l'annex X de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2011.

5. La minoració s'ha de prorratejar entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

6. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable als empleats públics les retribucions per jornada completa dels quals, exclosos incentius al rendiment, no assoleixin en còmput anual 1,5 vegades el salari mínim interprofessional establert en el Reial decret 1888/2011, de 30 de desembre.

Article 4. *Paga extraordinària del mes de desembre de 2012 dels alts càrrecs.*

1. Als alts càrrecs del Govern de la nació, dels seus òrgans consultius, dels membres del Consell General del Poder Judicial, del Tribunal Constitucional i del Tribunal de Comptes, les retribucions dels quals no inclouen expressament, entre els seus conceptes retributius, el de paga extraordinària o equivalent, se'ls reduirà una catorzena part de les retribucions totals anuals que figuren en els articles 24.U i 25 de la Llei 2/2012, de 29 d'abril, de pressupostos generals de l'Estat per al 2012. Aquesta minoració s'ha de prorratejar entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. La reducció prevista a l'article 2 d'aquest Reial decret llei és aplicable als secretaris d'Estat, subsecretaris, directors generals i assimilats, així com als consellers permanents i secretari general del Consell d'Estat en els mateixos termes que al personal funcionari al servei de l'Administració General de l'Estat.

Al personal inclòs a l'article 24.Tres de la Llei 2/2012 de pressupostos generals de l'Estat per al 2012, se li aplica igualment el que preveu l'article 2 del present Reial decret llei, i es procedirà a la supressió de la paga extraordinària del mes de desembre o, si no existeix la paga extraordinària esmentada, a la minoració d'una catorzena part de les seves retribucions anuals totals, prorratejant la minoració entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. El que disposa aquest article també és aplicable al Defensor del Poble.

Article 5. *Cotització al règim general de Seguretat Social.*

A efectes del càlcul de la base de cotització per totes les contingències dels empleats públics enquadrats en el règim general de la Seguretat Social les retribucions dels quals siguin objecte de l'ajust que preveu aquest Reial decret llei, mentre es mantingui la seva relació laboral o de servei, segueix sent aplicable el que disposa l'article 120.Setze de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per al 2012.

Article 6. *Aplicació de l'article 31 de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, al personal laboral del sector públic.*

Durant l'any 2012, se suprimeix per al personal laboral del sector públic la percepció de la gratificació extraordinària en ocasió de les festes de Nadal que conté l'article 31 de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i sense perjudici del que disposa l'article 2, apartat 2.2, d'aquest mateix Reial decret llei.

Article 7. *Modificació de l'article 32 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.*

S'afegeix un paràgraf segon a l'article 32 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, amb la redacció següent:

«Article 32. *Negociació col·lectiva, representació i participació del personal laboral.*

(....)

2. Es garanteix el compliment dels convenis col·lectius i acords que afectin el personal laboral, excepte quan excepcionalment i per causa greu d'interès públic derivada d'una alteració substancial de les circumstàncies econòmiques els òrgans de govern de les administracions públiques suspenguin o modifiquin el compliment de convenis col·lectius o acords ja signats en la mesura estrictament necessària per salvaguardar l'interès públic.

En aquest supòsit, les administracions públiques han d'informar les organitzacions sindicals de les causes de la suspensió o modificació.»

Article 8. *Modificació dels articles 48 i 50 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic i mesures sobre dies addicionals.*

U. Es modifica l'article 48 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, en els termes següents:

«Article 48. *Permisos dels funcionaris públics.*

Els funcionaris públics tenen els permisos següents:

a) Per mort, accident o malaltia greu d'un familiar dins del primer grau de consanguinitat o afinitat, tres dies hàbils quan el succés es produeixi a la mateixa localitat, i cinc dies hàbils quan sigui en una localitat diferent.

Quan es tracti de la mort, accident o malaltia greu d'un familiar dins del segon grau de consanguinitat o afinitat, el permís és de dos dies hàbils quan es produeixi a la mateixa localitat i de quatre dies hàbils quan sigui en una localitat diferent.

b) Per trasllat de domicili sense canvi de residència, un dia.

c) Per exercir funcions sindicals o de representació del personal, en els termes que es determini.

d) Per concórrer a exàmens finals i altres proves definitives d'aptitud, durant els dies que tinguin lloc.

e) Per a la realització d'exàmens prenatals i tècniques de preparació al part per part de les funcionàries embarassades.

f) Per lactància d'un fill més petit de dotze mesos té dret a una hora d'absència de la feina que pot dividir en dues fraccions. Aquest dret es pot substituir per una reducció de la jornada normal en mitja hora a l'inici i al final de la jornada o, en una hora a l'inici o al final de la jornada, amb la mateixa finalitat. Aquest dret el pot exercir indistintament l'un o l'altre dels progenitors, en cas que tots dos treballin.

La funcionària també pot sol·licitar la substitució del temps de lactància per un permís retribuït que acumuli en jornades completes el temps corresponent.

Aquest permís s'incrementa proporcionalment en els casos de part múltiple.

g) Per naixement de fills prematurs o que per qualsevol altra causa hagin de romandre hospitalitzats a continuació del part, la funcionària o el funcionari té dret a absentar-se de la feina durant un màxim de dues hores diàries amb la percepció de les retribucions íntegres.

Així mateix, tenen dret a reduir la seva jornada de treball fins a un màxim de dues hores, amb la disminució proporcional de les seves retribucions.

h) Per raons de guarda legal, quan el funcionari tingui la cura directa d'algun menor de menys de dotze anys, d'una persona gran que requereixi especial dedicació, o d'una persona amb discapacitat que no exerceixi cap activitat retribuïda, té dret a la reducció de la seva jornada de treball, amb la disminució de les seves retribucions que correspongui.

Té el mateix dret el funcionari que necessiti encarregar-se de la cura directa d'un familiar, fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, que per raons d'edat, accident o malaltia no es pugui valer per si mateix i que no desenvolupi cap activitat retribuïda.

i) Pel fet de ser necessari atendre la cura d'un familiar de primer grau, el funcionari té dret a sol·licitar una reducció de fins al cinquanta per cent de la jornada laboral, amb caràcter retribuït, per raons de malaltia molt greu i pel termini màxim d'un mes.

Si hi ha més d'un titular d'aquest dret pel mateix fet causant, el temps de gaudi d'aquesta reducció es pot prorratejar entre ells, i s'ha de respectar, en tot cas, el termini màxim d'un mes.

j) Pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral.

k) Per assumptes particulars, tres dies.

l) Per matrimoni, quinze dies.»

Dos. Es modifica l'article 50 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que queda redactat de la manera següent:

«Article 50. *Vacances dels funcionaris públics.*

Els funcionaris públics tenen dret a gaudir, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils, o dels dies que corresponguin proporcionalment si el temps de servei durant l'any va ser inferior.

Als efectes del que preveu el present article, no es consideren dies hàbils els dissabtes, sense perjudici de les adaptacions que s'estableixin per als horaris especials.»

Tres. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, queden suspesos i sense efecte els acords, pactes i convenis per al personal funcionari i laboral, subscrits per les administracions públiques i els seus organismes i entitats, vinculats o que en depenen que no s'ajustin al que preveu aquest article, en particular, pel que fa al permís per assumptes particulars, vacances i dies addicionals als de lliure disposició o de naturalesa similar.

Article 9. *Prestació econòmica en la situació d'incapacitat temporal del personal al servei de les administracions públiques, organismes i entitats dependents i òrgans constitucionals.*

1. La prestació econòmica de la situació d'incapacitat temporal del personal al servei de les administracions públiques i òrgans constitucionals es regeix pel que disposa aquest article.

2. Cada administració pública, en l'àmbit de les seves competències respectives, pot complementar les prestacions que percebi el personal funcionari inclòs en el règim general de Seguretat Social i el personal laboral al seu servei en les situacions d'incapacitat temporal, d'acord amb els límits següents:

1r Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències comunes, durant els tres primers dies, es pot reconèixer un complement retributiu fins que s'assoleixi com a màxim el cinquanta per cent de les retribucions que es percebien el mes anterior al de causar-se la incapacitat. Des del dia quart fins al vintè, tots dos inclusivament, el complement que es pot sumar a la prestació econòmica reconeguda per la Seguretat Social ha de ser tal que, en cap cas, sumades les dues quantitats, se superi el setanta-cinc per cent de les retribucions que corresponien a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat. A partir del dia vint-i-unè i fins al norantè, tots dos

inclusivament, es pot reconèixer la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries.

2n Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la prestació reconeguda per la Seguretat Social es pot complementar, des del primer dia, fins que s'assoleixi com a màxim el cent per cent de les retribucions que corresponien a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

3. Els qui estiguin adscrits als règims especials de Seguretat Social del mutualisme administratiu en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes percebran el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si s'escau, des del primer al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, prenent com a referència les que percebien el mes immediatament anterior al de causar-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart al vintè dia, tots dos inclusivament, percebran el setanta-cinc per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si s'escau. A partir del dia vint-i-unè i fins al norantè, tots dos inclusivament, percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries. Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la retribució a percebre es pot complementar, des del primer dia, fins que s'assoleixi com a màxim el cent per cent de les retribucions que corresponien a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

A partir del dia noranta-unè, és aplicable el subsidi establert en cada règim especial d'acord amb la seva normativa.

4. Els integrants de la carrera judicial i fiscal, del cos de secretaris judicials, així com els funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia compresos en la Llei orgànica del poder judicial, en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes, percebran el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com, si s'escau, la prestació per fill a càrrec, si s'escau, des del primer al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, prenent com a referència les que percebien el mes immediatament anterior al de causar-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart al vintè dia, tots dos inclusivament, percebran el setanta -cinc per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si s'escau. A partir del dia vint-i-unè i fins al dia norantè, tots dos inclusivament, percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries.

Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la retribució a percebre es pot complementar des del primer dia, fins que s'assoleixi com a màxim de les retribucions que corresponien a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

A partir del dia noranta-unè és aplicable el subsidi que estableix l'apartat 1.B) de l'article 20 del Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny.

5. Cada administració pública pot determinar, respecte al seu personal, els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificats es pugui establir un complement fins que s'assoleixi, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que gaudien en cada moment. A aquests efectes, es consideren en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

En cap cas els funcionaris adscrits als règims especials de Seguretat Social gestionats pel mutualisme administratiu poden percebre una quantitat inferior en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes a la que correspongui als funcionaris adscrits al règim general de la Seguretat Social, inclosos, si s'escau, els complements que siguin aplicables a aquests últims.

6. Les referències a dies incloses en el present article s'entenen realitzades a dies naturals.

7. Així mateix, se suspelen els acords, pactes i convenis vigents que contradiguin el que disposa aquest article.

Article 10. Reducció de crèdits i permisos sindicals.

1. En l'àmbit de les administracions públiques i organismes, entitats, universitats, fundacions i societats que en depenen, a partir de l'entrada en vigor del present Reial decret llei, tots els drets sindicals, que sota aquest títol específic o sota qualsevol altra denominació, prevegin els acords per a personal funcionari i estatutari i els convenis col·lectius i acords per al personal laboral subscrits amb representants o organitzacions sindicals, els continguts dels quals excedeixi els que estableix el Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical, i la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, relatiu a temps retribuït per realitzar funcions sindicals i de representació, nomenament de delegats sindicals, així com els relatius a dispenses totals d'assistència al treball i altres drets sindicals, s'han d'ajustar de forma estricta al que estableixen les esmentades normes.

A partir de l'entrada en vigor del present Reial decret llei deixen, per tant, de tenir validesa i de tenir efectes, tots els pactes, acords i convenis col·lectius que en aquesta matèria s'hagin pogut subscriure i que excedeixin l'esmentat contingut.

Tot això sense perjudici dels acords que, exclusivament en l'àmbit de les meses generals de negociació, es puguin establir, d'ara endavant, en matèria de modificació en l'obligació o en el règim d'assistència al treball dels representants sindicals als efectes que puguin desenvolupar racionalment l'exercici de les seves funcions de representació i negociació o adequat exercici dels altres drets sindicals.

2. El que disposa aquest article és aplicable l'1 d'octubre de 2012.

Article 11. Jubilació forçosa del personal funcionari inclòs en el règim general de Seguretat Social.

1. Amb independència de l'edat legal de jubilació forçosa que estableix l'apartat 3 de l'article 67 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, l'edat de la jubilació forçosa del personal funcionari inclòs en el règim general de Seguretat Social és, en tot cas, la que prevegin les normes reguladores de l'esmentat règim per a l'accés a la pensió de jubilació en la seva modalitat contributiva sense coeficient reductor per raó de l'edat.

Article 12. Determinació de les unitats electorals en l'Administració General de l'Estat.

1. En compliment del que disposa l'article 39.4 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat es constitueixen les següents juntes de personal, segons les unitats electorals que a continuació s'indica:

a) Una per cada un dels departaments ministerials que s'hi inclouen, els seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els serveis provincials de Madrid.

b) Una per a cada agència, ens públic o organisme no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els serveis que tingui a la província de Madrid.

c) Una en cada província i a les ciutats de Ceuta i de Melilla, a la delegació o subdelegació de Govern, en la qual s'inclouen els organismes autònoms, agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, les entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i les unitats administratives i serveis provincials de tots els departaments ministerials en una mateixa província, inclosos els funcionaris civils que prestin serveis en l'Administració militar.

d) Una per a cada ens o organisme públic, no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els serveis que tingui en una mateixa província o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

e) Una per als funcionaris destinats a les missions diplomàtiques en cada país, representacions permanents, oficines consulars i institucions i serveis de l'Administració

de l'Estat a l'estranger. Quan no s'arribi al cens mínim de 50, els funcionaris han de votar als serveis centrals dels departaments ministerials respectius.

f) Una en cada província per al personal al servei de l'Administració de justícia.

2. En les eleccions a representants del personal laboral constitueix un únic centre de treball:

a) La totalitat de les unitats o establiments de cada departament ministerial, inclosos els corresponents als seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els seus serveis provincials a Madrid.

b) La totalitat de les unitats o establiments a la província de Madrid de cada una de les agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, organismes o ens públics no inclosos en la lletra anterior.

c) La totalitat de les unitats o establiments al servei de les Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores, serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006 que radiquin en una mateixa província, o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

d) Constitueix, igualment, un únic centre de treball la totalitat dels establiments de cada ens o organisme públic no inclòs en els apartats anteriors, radicats en una mateixa província o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

3. El que disposa aquest article produeix efectes en produir-se el venciment dels mandats electorals actualment en vigor.

4. En tot cas les noves unitats electorals entren en vigor a partir de l'1 de març de 2015, data en què tots els mandats en vigor o prorrogats s'extingeixen com a conseqüència de l'elecció dels nous òrgans de representació, elecció que s'ha de produir en el termini de 10 mesos des de la data indicada.

Article 13. Creació del Registre d'òrgans de representació del personal al servei de les administracions públiques.

1. Les administracions públiques han de disposar d'un registre d'òrgans de representació del personal al servei d'aquestes i dels seus organismes, agències, universitats i entitats dependents en el qual són objecte d'inscripció o anotació, almenys, els actes adoptats en el seu àmbit que afectin la creació, modificació o supressió d'òrgans de representació del personal funcionari, estatutari o laboral, la creació modificació o supressió de seccions sindicals, els membres dels esmentats òrgans i delegats sindicals. Així mateix, són objecte d'anotació els crèdits horaris, les seves cessions i alliberaments sindicals que derivin de l'aplicació de normes o pactes que afectin l'obligació o el règim d'assistència al treball. La creació dels esmentats registres s'ha d'ajustar la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

2. Es crea, al ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, un Registre d'òrgans de representació del personal al servei de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes, agències, universitats i entitats dependents.

3. Són objecte d'inscripció o anotació en aquest Registre els actes adoptats en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat que afectin les matèries següents:

a) Creació, modificació i supressió d'òrgans de representació del personal funcionari, estatutari o laboral: juntes de personal, delegats de personal, comitès d'empresa i comitès de seguretat i salut.

b) Nombre i identitat dels membres dels esmentats òrgans, així com les variacions que es produeixin respecte d'aquests aspectes.

c) Creació, modificació o supressió de seccions sindicals, així com nombre i identitat dels delegats corresponents.

d) Cessions de crèdits horaris legalment o convencionalment establerts que donin lloc a la dispensa total o parcial d'assistència al treball.

e) Alliberaments institucionals que derivin, si s'escau, del que disposen normes, pactes o convenis i qualsevol altra modificació en l'obligació o en el règim d'assistència al treball que pugui derivar del que estableixen disposicions legals i convencionals que siguin aplicables.

4. Els òrgans administratius en cada cas competents han de comunicar al Registre les resolucions que adoptin en els seus àmbits respectius, en relació amb les matèries indicades en l'apartat anterior, en el termini màxim de tres dies hàbils a comptar de l'endemà de l'adopció.

En el cas dels delegats sindicals i dels representants del personal funcionari o laboral cal atènyer-se, respectivament, al que disposa la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical, i al que preveuen l'Estatut dels treballadors, l'Estatut bàsic de l'empleat públic i altres normes que siguin aplicables. En els restants casos les resolucions adoptades no tenen efectes fins a la inscripció en el Registre.

5. L'òrgan responsable del Registre pot rebutjar, motivadament, la inscripció o anotació d'una resolució quan n'aprecii possibles vicis de legalitat, i ho ha de posar en coneixement de l'òrgan del qual procedeixin a fi que s'adoptin les mesures necessàries.

6. La gestió de l'esmentat Registre s'ha d'ajustar al que disposa la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

7. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot adoptar, en l'àmbit de les seves competències, totes les ordres, instruccions o disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquest precepte.

Article 14. Unitats electorals, crèdits horaris i drets sindicals en relació amb el personal laboral que presta serveis a l'exterior al servei de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms.

1. L'establiment d'unitats electorals que afectin el personal laboral a l'exterior el regula l'Estat, dins de l'àmbit de les seves competències legislatives.

Els components dels òrgans de representació que resultin elegits disposen d'un crèdit d'hores mensuals retribuïdes que, en cap cas, pot ser superior a l'escala aplicable als representants del personal laboral que presten serveis al territori nacional.

La regulació d'altres drets sindicals, permisos o crèdits horaris l'estableix, igualment i si s'escau, l'Estat, en l'àmbit de les seves competències legislatives.

2. A partir de l'entrada en vigor del present Reial decret llei, s'estableix una única circumscripció electoral per al conjunt del personal laboral que presta serveis a l'exterior al servei de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms.

3. Es deixen sense efecte tots els pactes, acords o convenis que hagin pogut establir condicions diferents de les que regula aquest article i, en concret i en el que s'hi oposi, l'Acord de 3 de desembre de 2007 de la Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat sobre condicions de treball per al personal laboral que presta serveis a l'exterior al servei de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms i, íntegrament, l'Acord adoptat per l'esmentada Mesa el 9 de juny de 2011 sobre procediment per a l'elecció d'òrgans de representació del personal laboral de l'Administració General de l'Estat a l'exterior, així com tots els procediments que s'hagin pogut iniciar o estiguin en curs en execució d'aquest.

4. El que disposa aquest article produeix els seus efectes des de l'1 d'octubre de 2012.

Article 15. Assignació eficient i avaluació d'efectius en l'Administració de l'Estat.

En l'àmbit de l'Administració de l'Estat i els organismes i ens de dret públic dependents o que hi estiguin vinculats, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'adoptar, en el marc de l'article 69.2 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, les mesures i actuacions requerides per garantir l'assignació eficient i l'optimització dels seus recursos humans.

Igualment s'ha de fixar sistemes objectius que permetin avaluar l'acompliment dels empleats.

Per a això, l'esmentat Ministeri ha d'analitzar la distribució del personal en els diferents àmbits de l'Administració de l'Estat i ha d'adoptar criteris vinculants de mobilitat i assignació de llocs en el dit àmbit, i té la competència per acordar, si s'escau, els canvis d'adscripció de llocs o redistribució d'efectius, que siguin necessaris per a una assignació més eficient i adequada dels recursos humans.

Article 16. *Suspensió de pactes, acords i convenis.*

Se suspenen i queden sense efecte els acords, pactes i convenis per al personal del sector públic que defineix l'article 22 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat, subscrits per les administracions públiques i els seus organismes i entitats que continguin clàusules que s'oposin al que disposa el present títol.

TÍTOL II

Mesures en matèria de Seguretat Social i ocupació

Article 17. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

El text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda modificat en els termes següents:

U. L'apartat 1.1 de l'article 27 queda redactat en els termes següents:

«1. Transcorregut el termini reglamentari establert per al pagament de les quotes a la Seguretat Social sense que s'hagin ingressat i sense perjudici de les especialitats previstes per als ajornaments, es meriten els recàrrecs següents:

1.1 Quan els subjectes responsables del pagament han presentat els documents de cotització dins el termini reglamentari, un recàrrec del 20 per 100 del deute, si s'abonen les quotes degudes després del venciment de l'esmentat termini».

Dos. Es modifiquen els apartats 2 i 3 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 109, en els termes següents:

«2. No s'han de computar en la base de cotització els conceptes següents:

a) Les dietes i assignacions per a despeses de viatge, les despeses de locomoció, quan corresponguin a desplaçaments del treballador fora del seu centre habitual de treball per realitzar el treball en un lloc diferent, així com els plusos de transport urbà i de distància per desplaçament del treballador des del seu domicili al centre de treball habitual, amb la quantia i l'abast que s'estableixin per reglament.

b) Les indemnitzacions per mort i les corresponents a trasllats, suspensions i acomiadaments.

Les indemnitzacions per mort i les corresponents a trasllats i suspensions estan exemptes de cotització fins a la quantia màxima prevista en norma sectorial o conveni col·lectiu aplicable.

Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador estan exemptes, en la quantia establerta amb caràcter obligatori en la Llei de l'Estatut dels treballadors, en la seva normativa de desplegament o, si s'escau, en la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que es pugui considerar com a tal l'establerta en virtut d'un conveni, pacte o contracte.

Quan s'extingeixi el contracte de treball amb anterioritat a l'acte de conciliació, estan exemptes les indemnitzacions per acomiadament que no excedeixin la que

hauria correspost en cas que aquest s'hagi declarat improcedent, i no es tracti d'extincions de mutu acord en el marc de plans o sistemes col·lectius de baixes incentivades.

Sense perjudici del que disposen els paràgrafs anteriors, en els supòsits d'acomiadament o cessament com a conseqüència d'acomiadaments col·lectius, tramitats de conformitat amb el que disposa l'article 51 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o produïts per les causes que preveu la lletra c) de l'article 52 de l'esmentada Llei, sempre que en els dos casos siguin per causes econòmiques, tècniques, organitzatives, de producció o per força major, queda exempta la part d'indemnització percebuda que no superi els límits establerts amb caràcter obligatori en el dit Estatut per a l'acomiadament improcedent.

c) Les prestacions de la Seguretat Social, així com les seves millores i les assignacions assistencials concedides per les empreses, aquestes dues últimes en els termes que s'estableixin per reglament.

d) Les hores extraordinàries, excepte per a la cotització per accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

En el desplegament reglamentari dels apartats a) i c) s'ha de procurar tanta homogeneïtat com sigui possible amb el que l'ordenament tributari estableix a aquest efecte en matèria de rendiments de treball personal.

3. Sense perjudici del que preveu l'apartat 2, la quantia màxima exempta de cotització per tots els conceptes que s'hi indiquen no pot excedir, en conjunt, el límit que es determini per reglament.

4. No obstant el que disposa l'apartat 2.d), el ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pot establir el còmput de les hores extraordinàries, ja sigui amb caràcter general, ja sigui per sectors laborals en els quals la prolongació de la jornada sigui característica de la seva activitat.»

Tres. La lletra b) de l'article 207 queda redactada de la manera següent:

«b. Tenir cobert el període mínim de cotització a què es refereix l'apartat 1 de l'article 210 d'aquesta Llei, dins dels sis anys anteriors a la situació legal d'atur o al moment en què va cessar l'obligació de cotitzar.

Per al supòsit que en el moment de la situació legal d'atur es mantinguin un o diversos contractes a temps parcial, s'han de tenir en compte exclusivament, als únics efectes de complir el requisit d'accés a la prestació, els períodes de cotització en els treballs en els quals s'hagi perdut l'ocupació, de forma temporal o definitiva, o hagi resultat reduïda la jornada ordinària de treball.»

Quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 211 queden redactats en els termes següents:

«2. La quantia de la prestació es determina aplicant a la base reguladora els percentatges següents: el 70 per 100 durant els cent vuitanta primers dies i el 50 per 100 a partir del dia cent vuitanta-u.

3. La quantia màxima de la prestació per atur és del 175 per 100 de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, excepte en el cas que el treballador tingui un fill o més d'un a càrrec seu, cas en què la quantia ha de ser, respectivament, del 200 per 100 o del 225 per 100 de l'esmentat indicador.

La quantia mínima de la prestació per atur és del 107 per 100 o del 80 per 100 de l'indicador públic en rendes d'efectes múltiples, segons que el treballador tingui o no, respectivament, fills a càrrec seu.

En cas d'atur per pèrdua d'ocupació a temps parcial o a temps complet, les quanties màximes i mínimes de la prestació, previstes en els paràgrafs anteriors, s'han de determinar tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples calculat en funció de la mitjana de les hores treballades durant el període dels últims 180 dies, a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, i aquesta mitjana

s'han de ponderar en relació amb els dies en cada ocupació a temps parcial o complet durant l'esmentat període.

Als efectes del que preveu aquest apartat, s'ha de tenir en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en el moment del naixement del dret, incrementat en una sisena part.»

Cinc. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 212 queda redactada de la manera següent:

«a) Durant el període que correspongui per imposició de sanció per infraccions lleus i greus en els termes que estableix la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Si, finalitzat el període a què es refereix el paràgraf anterior, el beneficiari de prestacions no figura inscrit com a demandant d'ocupació, la represa de la prestació requereix la seva compareixença prèvia davant l'entitat gestora per acreditar l'esmentada inscripció.»

Sis. S'inclou a l'article 212 un nou apartat 3, i l'actual apartat 3 passa a ser el 4, que queda redactat en els termes següents:

«3. L'incompliment per part dels beneficiaris de les prestacions per desocupació de l'obligació de presentar, en els terminis establerts, els documents que els siguin requerits, sempre que aquests puguin afectar la conservació del dret a les prestacions, pot donar lloc al fet que l'entitat gestora adopti les mesures preventives necessàries, mitjançant la suspensió cautelar de l'abonament de les esmentades prestacions, fins que els dits beneficiaris compareguin davant aquella per acreditar que compleixen els requisits legals establerts per al manteniment del dret, que es reprèn a partir de la data de la compareixença.»

Set. El número 3 de l'apartat 1 i el número 2 de l'apartat 3 de l'article 215 queden redactats en els termes següents:

«1. Són beneficiaris del subsidi:

3. Els treballadors de més de cinquanta-cinc anys, encara que no tinguin responsabilitats familiars, sempre que estiguin en algun dels supòsits que consideren els apartats anteriors, hagin cotitzat per atur almenys durant sis anys al llarg de la seva vida laboral i acreditin que, en el moment de la sol·licitud, reuneixen tots els requisits, llevat de l'edat, per accedir a qualsevol tipus de pensió contributiva de jubilació en el sistema de la Seguretat Social.

Per obtenir el subsidi el treballador ha de tenir complerta l'edat de cinquanta-cinc anys en la data de l'esgotament de la prestació per atur o del subsidi per atur; o tenir complerta aquesta edat en el moment de reunir els requisits per accedir a un subsidi dels supòsits que preveuen els apartats anteriors o complir-la durant la seva percepció».

«3. Als efectes de determinar el requisit de carència de rendes i, si s'escau, de responsabilitats familiars, a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article:

2. Es consideren rendes o ingressos computables qualsevol béns, drets o rendiments derivats del treball, del capital mobiliari o immobiliari, de les activitats econòmiques i els de naturalesa prestacional, llevat de les assignacions de la Seguretat Social per fills a càrrec i llevat de l'import de les quotes destinades al finançament del conveni especial amb l'Administració de la Seguretat Social. També es consideren rendes les plusvàlues o guanys patrimonials, així com els rendiments que es puguin deduir de l'import econòmic del patrimoni, aplicant al seu valor el 100 per 100 del tipus d'interès legal del diner vigent, amb l'excepció de l'habitatge habitualment ocupat pel treballador i dels béns les rendes dels quals hagin estat computades, tot això en els termes que s'estableixi per reglament.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, l'import corresponent a la indemnització legal que en cada cas sigui procedent per l'extinció del contracte de treball no té la consideració de renda. Això amb independència que el pagament d'aquesta s'efectuï d'una sola vegada o de forma periòdica.

Les rendes es computen pel seu rendiment íntegre o brut. El rendiment que procedeix de les activitats empresarials, professionals, agrícoles, ramaderes o artístiques, es computa per la diferència entre els ingressos i les despeses necessàries per a la seva obtenció.

Per acreditar les rendes, l'entitat gestora en pot exigir al treballador una declaració i, si s'escau, l'aportació de còpia de les declaracions tributàries presentades.»

Vuit. L'apartat 3 de l'article 216 queda redactat en els termes següents:

«3. En el supòsit que preveu l'apartat 1.3 de l'article 215, el subsidi s'estén, com a màxim, fins que el treballador arribi a l'edat que li permeti accedir a la pensió contributiva de jubilació, en qualsevol de les seves modalitats».

Nou. L'apartat 1 de l'article 217 queda redactat en els termes següents:

«1. La quantia del subsidi per atur és igual al 80 per 100 de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment. En el cas d'atur per pèrdua d'un treball a temps parcial, aquesta quantia s'ha de percebre en proporció a les hores prèviament treballades en els supòsits que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1.1, i els apartats 1.2 i 1.3 de l'article 215».

Deu. L'article 218 queda redactat de la manera següent:

«1. Durant la percepció del subsidi per atur per a treballadors de més de cinquanta-cinc anys l'entitat gestora ha de cotitzar per la contingència de jubilació.

2. En els casos de percepció del subsidi per atur quan es tracta de treballadors fixos discontinus:

a) Si tenen menys de cinquanta-cinc anys i el beneficiari ha acreditat, a efectes del reconeixement del subsidi, un període d'ocupació cotitzada de cent vuitanta dies o més, l'entitat gestora ha d'ingressar les cotitzacions a la Seguretat Social corresponents a la contingència de jubilació durant un període de seixanta dies, a partir de la data en què neixi el dret al subsidi.

b) Si tenen més de cinquanta-cinc anys, l'entitat gestora ha d'ingressar les cotitzacions a la Seguretat Social corresponents a la contingència de jubilació durant tota la percepció del subsidi una vegada complerta la edat indicada.

3. A l'efecte de determinar la cotització en els supòsits que assenyalen els apartats 1 i 2 anteriors, s'ha de prendre com a base de cotització el límit mínim de cotització vigent a cada moment».

Onze. L'apartat 1 de l'article 221 queda redactat en els termes següents:

«1. La prestació o el subsidi per atur són incompatibles amb el treball per compte propi, encara que la seva realització no impliqui la inclusió obligatòria en algun dels règims de la Seguretat Social, o amb el treball per compte d'altri, excepte quan aquest es realitzi a temps parcial, cas en què s'ha de deduir de l'import de la prestació o subsidi la part proporcional al temps treballat.

La deducció en l'import de la prestació o subsidi a què es refereix el paràgraf anterior s'efectua tant quan el treballador estigui percebent la prestació o el subsidi per atur com a conseqüència de la pèrdua d'un treball a temps complet o parcial i obtingui un nou treball a temps parcial, com quan realitzi dos contractes a temps parcial i en perdi un, si bé, en aquest supòsit, la base reguladora de la prestació per

desocupació ha de ser la mitjana de les bases per la qual s'hagi cotitzat per l'esmentada contingència en els dos treballs durant els 180 dies del període a què es refereix l'apartat 1 de l'article 210, i les quanties màxima i mínima a què es refereix l'article 211 s'ha de determinar tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples en funció de les hores treballades en els dos treballs.»

Dotze. L'article 229 queda redactat de la manera següent:

«Sense perjudici de les facultats dels serveis competents respecte a inspecció i control a l'efecte de la sanció de les infraccions que es puguin cometre en la percepció de les prestacions per atur, correspon a l'entitat gestora controlar el compliment del que estableix aquest títol i comprovar les situacions de frau que es puguin cometre.

Amb aquesta finalitat, l'entitat gestora pot suspendre l'abonament de les prestacions per atur quan s'apreciïn indicis suficients de frau en el curs de les investigacions realitzades pels òrgans competents en matèria de lluita contra el frau.»

Tretze. Les lletres b) i i) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 231 queden redactats en els termes següents:

«b) Proporcionar la documentació i informació que es determinin per reglament a l'efecte del reconeixement, suspensió, extinció o represa del dret a les prestacions i comunicar als serveis públics d'ocupació autonòmics i al Servei Públic d'Ocupació Estatal, el domicili i, si s'escau, el canvi del domicili, facilitat a l'efecte de notificacions, en el moment en què aquest es produeixi.

Sense perjudici d'això, quan no quedi garantida la recepció de les comunicacions al domicili facilitat pel sol·licitant o beneficiari de les prestacions, aquest està obligat a proporcionar als serveis públics d'ocupació autonòmics i al Servei Públic d'Ocupació Estatal les dades que necessitin perquè la comunicació es pugui realitzar per mitjans electrònics.»

«i) Buscar activament ocupació, participar en accions de millora de l'ocupabilitat, que determinin els serveis públics d'ocupació competents, si s'escau, dins d'un itinerari d'inserció.

Els beneficiaris de prestacions han d'acreditar davant al Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació autonòmics, quan siguin requerits per a això, les actuacions que han efectuat dirigides a la recerca activa d'ocupació, la seva reinserció laboral o a la millora de la seva ocupabilitat. Aquesta acreditació s'ha d'efectuar de la forma en què aquests organismes determinin en el marc de la col·laboració mútua. La no-acreditació té la consideració d'incompliment del compromís d'activitat.

Sense perjudici d'acreditar la recerca activa d'ocupació, la participació en les accions de millora de l'ocupabilitat que es corresponguin amb la seva professió habitual o les seves aptituds formatives segons el que determina l'itinerari d'inserció és voluntària per als beneficiaris de prestacions contributives durant els trenta primers dies de percepció, i la no-participació en aquestes accions no comporta efectes sancionadors».

«2. Als efectes previstos en aquest títol, s'entén per compromís d'activitat el que adquireixi el sol·licitant o beneficiari de les prestacions de buscar activament ocupació, acceptar una col·locació adequada i participar en accions específiques de motivació, informació, orientació, formació, reconversió o inserció professional per incrementar la seva ocupabilitat, així com de complir les restants obligacions que preveu aquest article.

El Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació autonòmics han de requerir els beneficiaris de prestacions per desocupació perquè acreditin davant seu, de la forma que determinin en el marc de la col·laboració mútua, la realització d'actuacions dirigides a la seva reinserció laboral o a la millora de la

seva ocupabilitat. La no-acreditació té la consideració d'incompliment del compromís d'activitat.

Per a l'aplicació del que estableixen els paràgrafs anteriors, el servei públic d'ocupació competent ha de tenir en compte la condició de víctima de violència de gènere, als efectes de temperar, en cas que sigui necessari, el compliment de les obligacions que derivin del compromís subscrit».

Article 18. Modificació de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació.

L'apartat 4 de l'article 27 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, es modifica de la manera següent:

«4. Els beneficiaris de prestacions i subsidis per atur inscrits en els serveis públics d'ocupació, una vegada hagin subscrit el compromís d'activitat, han de participar en les polítiques actives d'ocupació que es determinin en l'itinerari d'inserció, sense perjudici del que disposa l'últim paràgraf de l'article 231.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Les administracions públiques competents han de verificar el compliment de les obligacions derivades de la inscripció com a demandants d'ocupació i de la subscripció del compromís d'activitat dels beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació, i han de comunicar els incompliments de les esmentades obligacions al Servei Públic d'Ocupació Estatal, en el moment en què es produeixin o es coneguin. Aquesta comunicació es pot realitzar per mitjans electrònics i és document suficient perquè el Servei Públic d'Ocupació Estatal iniciï el procediment sancionador que correspongui.»

Article 19. Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

Es modifica en els termes següents l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març:

U. L'apartat 1 queda redactat en els termes següents:

«1. El Fons de Garantia Salarial, organisme autònom adscrit al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins, ha d'abonar als treballadors l'import dels salaris pendents de pagament a causa d'insolvència o concurs de l'empresari.

Als aquests efectes, es considera salari la quantitat reconeguda com a tal en acte de conciliació o en resolució judicial per tots els conceptes a què es refereix l'article 26.1, així com els salaris de tramitació en els supòsits en què legalment escaiguin, sense que el Fons pugui abonar, per un concepte o per l'altre concepte, conjuntament o separadament, un import superior a la quantitat resultant de multiplicar el doble del salari mínim interprofessional diari, inclosa la part proporcional de les pagues extraordinàries, pel nombre de dies de salari pendent de pagament, amb un màxim de cent vint dies.»

Dos. L'apartat 2 queda redactat en els termes següents:

«2. El Fons de Garantia Salarial, en els casos de l'apartat anterior, ha d'abonar indemnitzacions reconegudes com a conseqüència de sentència, interlocutòria, acte de conciliació judicial o resolució administrativa a favor dels treballadors a causa d'acomiadament o extinció dels contractes d'acord amb els articles 50, 51 i 52 d'aquesta Llei, i d'extinció de contractes d'acord amb l'article 64 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, així com les indemnitzacions per extinció de contractes temporals o de durada determinada en els casos que legalment escaiguin. En tots els casos amb el límit màxim d'una anualitat, sense que el salari

diari, base del càlcul, pugui excedir el doble del salari mínim interprofessional, inclosa la part proporcional de les pagues extraordinàries.

L'import de la indemnització, a l'únic efecte d'abonament per part del Fons de Garantia Salarial per als casos d'acomiadament o extinció dels contractes d'acord amb l'article 50 d'aquesta Llei, s'ha de calcular sobre la base de trenta dies per any de servei, amb el límit que fixa el paràgraf anterior.»

Tres. La regla segona de l'apartat 3 queda redactada en els termes següents:

«Segona. Les indemnitzacions a abonar a càrrec del FOGASA, amb independència del que es pugui pactar en el procés concursal, s'han de calcular sobre la base de vint dies per any de servei, amb el límit màxim d'una anualitat, sense que el salari diari, base del càlcul, pugui excedir el doble del salari mínim interprofessional, inclosa la part proporcional de les pagues extraordinàries.»

Article 20. Modificació del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

El text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queda redactat de la manera següent:

U. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 17 queda redactat en els termes següents:

«1. Lleus.

a) No comparèixer, amb el requeriment previ, davant els serveis públics d'ocupació o les agències de col·locació quan duguin a terme activitats en l'àmbit de la col·laboració amb aquells i així es reculli en el conveni de col·laboració, o no renovar la demanda d'ocupació en la forma i les dates que determini el document de renovació de la demanda, llevat de causa justificada.

Les citacions o comunicacions efectuades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació autonòmics per mitjans electrònics per al compliment del compromís d'activitat es consideren vàlides, a l'efecte de notificació, sempre que els sol·licitants o beneficiaris de les prestacions per desocupació hagin expressat prèviament el seu consentiment.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf a la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 24 amb la redacció següent:

«Les citacions o comunicacions efectuades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal i els serveis públics d'ocupació autonòmics per mitjans electrònics per al compliment del compromís d'activitat es consideren vàlides, a l'efecte de notificació, sempre que els sol·licitants o beneficiaris de les prestacions per desocupació hagin expressat prèviament el seu consentiment.»

Tres. S'afegeix una nova lletra d) a l'apartat 3 de l'article 24 amb la redacció següent:

«d) No facilitar, al Servei Públic d'Ocupació Estatal i als serveis públics d'ocupació autonòmics, la informació necessària per garantir la recepció de notificacions i comunicacions.»

Quatre. S'afegeix una nova lletra e) a l'apartat 1 de l'article 47 que queda redactada en els termes següents:

«e) A aquests efectes, tenen la consideració de beneficiaris de prestacions per desocupació els treballadors aturats durant el termini de sol·licitud de les pròrrogues del subsidi per desocupació que estableix l'article 219.4 de la Llei general de la Seguretat Social, així com durant la suspensió cautelar o definitiva de

la prestació o subsidi per desocupació com a conseqüència d'un procediment sancionador o del que estableix l'article 212.3 de la Llei esmentada.»

Article 21. *Es modifica el Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a aturats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per trobar feina.*

El Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a aturats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per trobar feina, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeixen dos paràgrafs a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 2, que queden redactats en els termes següents:

«Durant la inscripció com a demandant d'ocupació a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de buscar activament ocupació, sense haver rebutjat cap oferta d'ocupació adequada ni haver-se negat a participar, llevat de causa justificada, en accions de promoció, formació o reconversió professionals o altres per incrementar l'ocupabilitat. La sortida a l'estranger, per qualsevol motiu o durada, interromp la inscripció com a demandant d'ocupació a aquests efectes.

En els supòsits en què s'interrompi la demanda d'ocupació, s'ha d'exigir un període de 12 mesos ininterromput des de la nova inscripció».

Dos. La lletra c) de l'apartat 1 de l'article 2 queda redactada en els termes següents:

«c) Haver extingit la prestació per desocupació de nivell contributiu i/o el subsidi per desocupació de nivell assistencial que estableix el títol tercer del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, llevat que l'extinció s'hagi produït per imposició de sanció, i no tenir dret a la protecció per aquesta contingència.

Aquest requisit no s'exigeix en els supòsits que preveuen les lletres b) i c) de l'apartat 2 d'aquest article».

TÍTOL III

Mesures de racionalització del sistema de dependència

Article 22. *Modificació de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.*

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Les persones en situació de dependència i, si s'escau, els seus familiars o els qui els representin, així com els centres d'assistència, estan obligats a subministrar tota la informació i dades que els siguin requerits per les administracions competents per valorar el seu grau de dependència, a comunicar tota classe d'ajudes personalitzades que rebin, a aplicar les prestacions econòmiques a les finalitats per a les quals van ser atorgades i a qualsevol altra obligació que prevegi la legislació vigent».

Dos. Es modifiquen la rúbrica i l'apartat 1, se suprimeix l'últim incís de l'apartat 2 i s'afegeix un nou apartat 3 a l'article 8, amb la redacció següent:

«Article 8. Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

1. Es crea el Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència com a instrument de cooperació per a l'articulació dels serveis socials i la promoció de l'autonomia i atenció a les persones en situació de dependència.

Aquest Consell està adscrit al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, a través de la Secretaria d'Estat de Serveis Socials i Igualtat, i està constituït per la persona titular del Ministeri esmentat, que n'exerceix la presidència, i pels consellers competents en matèria de serveis socials i de dependència de cada una de les comunitats autònomes, i la vicepresidència recau en un d'ells. Addicionalment, quan la matèria dels assumptes a tractar així ho requereixi, es poden incorporar al Consell altres representants de l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes, com a assessors especialistes, amb veu però sense vot. En la composició del Consell Territorial tenen majoria els representants de les comunitats autònomes.

3. Així mateix, correspon al Consell Territorial aconseguir la màxima coherència en la determinació i aplicació de les diverses polítiques socials exercides per l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes mitjançant l'intercanvi de punts de vista i l'examen en comú dels problemes que es puguin plantejar i de les accions projectades per afrontar-los i resoldre'ls.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Govern, escoltat el Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, ha de determinar el nivell mínim de protecció garantit per a cada un dels beneficiaris del Sistema, segons el grau de la seva dependència, com a condició bàsica de garantia del dret a la promoció de l'autonomia personal i atenció a la situació de dependència. L'assignació del nivell mínim entre les comunitats autònomes s'ha de realitzar considerant el nombre de beneficiaris, el grau de dependència i la prestació reconeguda.»

Quatre. Es modifica l'apartat 6 de l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«6. La prioritat en l'accés als serveis la determina el grau de dependència i, si es té el mateix grau, la capacitat econòmica del sol·licitant. Fins que la xarxa de serveis estigui totalment implantada, les persones en situació de dependència que no puguin accedir als serveis per aplicació del règim de prioritat assenyalat tenen dret a la prestació econòmica vinculada al servei que preveu l'article 17 d'aquesta Llei.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«1. La prestació econòmica, que té caràcter periòdic, s'ha de reconèixer, en els termes que s'estableixi, únicament quan no sigui possible l'accés a un servei públic o concertat d'atenció i cura, en funció del grau de dependència i de la capacitat econòmica del beneficiari, d'acord amb el que preveu el conveni subscrit entre l'Administració General de l'Estat i la corresponent comunitat autònoma.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 18, que queda redactat de la manera següent:

«2. Amb l'acord previ del Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, s'han d'establir les condicions d'accés a aquesta prestació, en funció del grau reconegut a la persona en situació de dependència i de la seva capacitat econòmica.»

Set. Es modifica l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Prestació econòmica d'assistència personal.*

La prestació econòmica d'assistència personal té com a finalitat la promoció de l'autonomia de les persones en situació de dependència, en qualsevol dels seus graus. El seu objectiu és contribuir a la contractació d'una assistència personal, durant un nombre d'hores, que faciliti al beneficiari l'accés a l'educació i al treball, així com una vida més autònoma en l'exercici de les activitats bàsiques de la vida diària. Amb l'acord previ del Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, s'han d'establir les condicions específiques d'accés a aquesta prestació.»

Vuit. Es modifica l'article 23 que queda redactat de la manera següent:

«Article 23. *Servei d'ajuda a domicili.*

El servei d'ajuda a domicili el constitueix el conjunt d'actuacions portades a terme en el domicili de les persones en situació de dependència amb la finalitat d'atendre les seves necessitats de la vida diària, prestades per entitats o empreses, acreditades per a aquesta funció, i poden ser els següents:

a) Serveis relacionats amb l'atenció personal en la realització de les activitats de la vida diària.

b) Serveis relacionats amb l'atenció de les necessitats domèstiques o de la llar: neteja, rentat, cuina o altres. Aquests serveis només es poden prestar conjuntament amb els assenyalats en l'apartat anterior.»

Nou. S'introdueix una secció 4A en el capítol II del títol I amb el contingut següent:

«SECCIÓ 4a *Incompatibilitat de les prestacions*

Article 25 bis. *Règim d'incompatibilitat de les prestacions.*

1. Les prestacions econòmiques són incompatibles entre si i amb els serveis del catàleg que estableix l'article 15, excepte amb els serveis de prevenció de les situacions de dependència, de promoció de l'autonomia personal i de teleassistència.

2. Els serveis són incompatibles entre si, amb l'excepció del servei de teleassistència, que és compatible amb el servei de prevenció de les situacions de dependència, de promoció de l'autonomia personal, d'ajuda a domicili i de centre de dia i de nit.

No obstant això, les administracions públiques competents poden establir la compatibilitat entre prestacions per a suport, cura i atenció que facilitin la permanència al domicili a la persona en situació de dependència, de manera que la suma d'aquestes prestacions no sigui superior, en conjunt, a les intensitats màximes reconegudes al seu grau de dependència. A l'efecte de l'assignació del nivell mínim que estableix l'article 9, aquestes prestacions tenen la consideració d'una única prestació.»

Deu. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 26 i, en conseqüència, l'apartat 3 es renumera com a apartat 2, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els intervals per determinar els graus s'estableixen en el barem a què es refereix l'article següent».

Onze. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 27, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les comunitats autònomes han de determinar els òrgans de valoració de la situació de dependència, que han d'emetre un dictamen sobre el grau de dependència amb especificació de les atencions que la persona pugui requerir. El Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència ha d'acordar uns criteris comuns de composició i actuació dels òrgans de valoració de les comunitats autònomes que, en tot cas, han de tenir caràcter públic.

2. Els graus de dependència, als efectes de valorar-los, es determinen mitjançant l'aplicació del barem que s'acordi en el Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència perquè posteriorment els aprovi el Govern mitjançant reial decret. Aquest barem té entre els seus referents la Classificació Internacional del Funcionament, la Discapacitat i la Salut (CIF) adoptada per l'Organització Mundial de la Salut. No és possible determinar el grau de dependència mitjançant altres procediments diferents dels establerts per aquest barem.

3. El barem ha d'establir els criteris objectius de valoració del grau d'autonomia de la persona, de la seva capacitat per realitzar les diferents activitats de la vida diària, els intervals de puntuació per a cada un dels graus de dependència i el protocol amb els procediments i tècniques a seguir per a la valoració de les aptituds observades, si s'escau.»

Dotze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 28, que queda redactat de la manera següent:

«3. La resolució a la qual es refereix l'apartat anterior determina els serveis o prestacions que corresponen al sol·licitant segons el grau de dependència.»

Tretze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«1. En el marc del procediment de reconeixement de la situació de dependència i les prestacions corresponents, els serveis socials corresponents del sistema públic han d'establir un programa individual d'atenció en què s'han de determinar les modalitats d'intervenció més adequades a les seves necessitats d'entre els serveis i les prestacions econòmiques que preveu la resolució per al seu grau, amb la participació, prèvia consulta i, si s'escau, l'elecció entre les alternatives proposades per part del beneficiari i, si s'escau, de la seva família o entitats tutelars que el representin.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, la determinació de la prestació econòmica per atencions en l'entorn familiar correspon a l'Administració competent, a proposta dels serveis socials».

Catorze. Es modifiquen la rúbrica i l'apartat 1 de l'article 30, que queden redactats de la manera següent:

«Article 30. *Revisió del grau de dependència i de la prestació reconeguda.*

1. El grau de dependència és revisable, a instància de l'interessat, dels seus representants o d'ofici per les administracions públiques competents, per alguna de les causes següents:

- a) Millora o empitjorament de la situació de dependència.
- b) Error de diagnòstic o en l'aplicació del barem corresponent.»

Quinze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 38, que queda redactat en els termes següents:

«3. A través de la xarxa de comunicacions esmentada s'ha d'intercanviar informació sobre les infraestructures del sistema, la situació, el grau de dependència i la prestació reconeguda als beneficiaris, així com qualsevol altra derivada de les necessitats d'informació al Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.»

Setze. Es modifica la disposició addicional novena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional novena. *Efectivitat del reconeixement de les situacions vigents de gran invalidesa i de necessitat d'ajuda de tercera persona.*

Els qui tinguin reconeguda la pensió de gran invalidesa o la necessitat d'assistència de tercera persona segons el Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, declaració i qualificació del grau de minusvalidesa, tenen reconegut el requisit de trobar-se en situació de dependència en el grau que es disposi en el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.»

Disset. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de la disposició final primera, que queden redactats en els termes següents:

«1. L'efectivitat del dret a les prestacions de dependència que inclou aquesta Llei s'ha d'exercir progressivament, de manera gradual, i s'ha de fer d'acord amb el següent calendari a partir de l'1 de gener de 2007:

El primer any, els qui siguin valorats en el grau III de gran dependència, nivells 1 i 2.

El segon i tercer any, els qui siguin valorats en el grau II de dependència severa, nivell 2.

El tercer i quart any, els qui siguin valorats en el grau II de dependència severa, nivell 1.

El cinquè any, que finalitza el 31 de desembre de 2011, els qui siguin valorats en el grau I de dependència moderada, nivell 2, i se'ls hagi reconegut la prestació concreta.

A partir de l'1 de juliol de 2015, la resta dels qui van ser valorats en el grau I de dependència moderada, nivell 2.

A partir de l'1 de juliol de 2015, els qui hagin estat valorats en el grau I, nivell 1, o siguin valorats en el grau I de dependència moderada.»

«3. El dret d'accés a les prestacions derivades del reconeixement de la situació de dependència es genera des de la data de la resolució de reconeixement de les prestacions o, si s'escau, des del transcurs del termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa de reconeixement de la prestació, llevat que es tracti de les prestacions econòmiques que preveu l'article 18, que queden subjectes a un termini suspensiu màxim de dos anys a comptar, segons escaigui, des de les dates indicades anteriorment, termini que s'interromp en el moment en què l'interessat comenci a percebre la prestació esmentada.»

TÍTOL IV

Mesures fiscals

Article 23. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Amb efectes des de 1 de setembre de 2012 s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit:

U. Es modifica el número 1r de l'apartat dos de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«1r Les execucions d'obra que tinguin per objecte la construcció o rehabilitació d'una edificació, en el sentit de l'article 6 d'aquesta Llei, quan l'empresari que executi l'obra aporti una part dels materials utilitzats, sempre que el cost d'aquests excedeixi el 40 per 100 de la base imposable».

Dos. Es modifica l'apartat u de l'article 90, que queda redactat de la manera següent:

«Article 90. *Tipus impositiu general.*

U. L'impost s'exigeix al tipus del 21 per cent, llevat del que disposa l'article següent.»

Tres. Es modifica l'article 91, que queda redactat de la manera següent:

«Article 91. *Tipus impositius reduïts.*

U. S'aplica el tipus del 10 per cent a les operacions següents:

1. Els lliuraments, adquisicions intracomunitàries o importacions dels béns que s'indiquen a continuació:

1r Les substàncies o productes, sigui quin sigui el seu origen, que, per les seves característiques, aplicacions, components, preparació i estat de conservació, siguin susceptibles de ser habitualment i idòniament utilitzats per a la nutrició humana o animal, d'acord amb el que estableixen el Codi alimentari i les disposicions dictades per al seu desplegament, excepte les begudes alcohòliques.

S'entén per beguda alcohòlica qualsevol líquid apte per al consum humà per ingestió que contingui alcohol etílic.

Als efectes d'aquest número no tenen la consideració d'aliment el tabac ni les substàncies no aptes per al consum humà o animal en el mateix estat en què siguin objecte de lliurament, adquisició intracomunitària o importació.

2n Els animals, vegetals i els altres productes susceptibles de ser utilitzats habitualment e idòniament per a l'obtenció dels productes a què es refereix el número anterior, directament o mesclats amb altres d'origen diferent.

S'inclouen en aquest número els animals destinats a l'engreix abans de ser utilitzats en el consum humà o animal i els animals reproductors d'aquests o dels altres a què es refereix el paràgraf anterior.

3r Els següents béns quan per les seves característiques objectives, envasament, presentació i estat de conservació, siguin susceptibles de ser utilitzats directament, habitualment e idòniament en la realització d'activitats agrícoles, forestals o ramaderes: llavors i materials d'origen exclusivament animal o vegetal susceptibles d'originar la reproducció d'animals o vegetals; fertilitzants, residus orgànics, correctors i esmenes, herbicides, plaguicides d'ús fitosanitari o ramader; els plàstics per a cultius en encoixinament, en túnel o en hivernacle i les bosses de paper per a la protecció de les fruites abans de recol·lectar-les.

4t Les aigües aptes per a l'alimentació humana o animal o per al reg, fins i tot en estat sòlid.

5è Els medicaments per a ús animal, així com les substàncies medicinals susceptibles de ser utilitzades habitualment e idòniament en la seva obtenció.

6è Els aparells i complements, incloses les ulleres graduades i les lentilles que, per les seves característiques objectives, siguin susceptibles de destinar-se essencialment o principalment a suplir les deficiències físiques de l'home o dels animals, incloses les limitatives de la seva mobilitat i comunicació.

Els productes sanitaris, material, equips o instrumental que, objectivament considerats, només es puguin utilitzar per prevenir, diagnosticar, tractar, alleujar o curar malalties o molèsties de l'home o dels animals.

No s'inclouen en aquest número els cosmètics ni els productes d'higiene personal, amb l'excepció de compreses, tampons i protectors íntims.

7è Els edificis o parts dels edificis aptes per utilitzar-se com a habitatges, incloses les places de garatge, amb un màxim de dues unitats, i annexos que hi estiguin situats que es transmetin conjuntament.

Pel que fa a aquesta Llei no tenen la consideració d'annexos a habitatges els locals de negoci, encara que es transmetin conjuntament amb els edificis o part dels edificis destinats a habitatges.

No es consideren edificis aptes per utilitzar-se com a habitatges les edificacions destinades a la seva demolició a què es refereix l'article 20, apartat u, número 22è, part A), lletra c) d'aquesta Llei.

8è Les llavors, bulbs, esqueixos i altres productes d'origen exclusivament vegetal susceptibles de ser utilitzats en l'obtenció de flors i plantes vives.

2. Les prestacions de serveis següents:

1r Els transports de viatgers i els seus equipatges.

2n Els serveis d'hostaleria, acampada i balneari, els de restaurants i, en general, el subministrament de menjars i begudes per consumir a l'acte, fins i tot si es confeccionen previ encàrrec del destinatari.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els serveis mixtos d'hostaleria, espectacles, discoteques, sales de festes, barbacoes o altres d'anàlegs.

3r Les efectuades a favor de titulars d'explotacions agrícoles, forestals o ramaderes, necessàries per desenvolupar-les, que s'indiquen a continuació: plantació, sembra, empeltament, adobament, conreu i recol·lecció; embalatge i condicionament dels productes, inclòs el seu assecatge, neteja, esclofollada, trossejament, ensitjament, emmagatzematge i desinfecció dels productes; cria, guarda i engreix d'animals; anivellament, esplanació o abancament de terres de conreu; assistència tècnica; l'eliminació de plantes i animals nocius i la fumigació de plantacions i terrenys; drenatge; tala, aclarida, estellat i decorticació d'arbres i neteja de boscos; i serveis veterinaris.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable en cap cas a les cessions d'ús o gaudi o arrendament de béns.

Igualment, s'aplica aquest tipus impositiu a les prestacions de serveis realitzades per les cooperatives agràries als seus socis com a conseqüència de la seva activitat cooperativitzada i en compliment del seu objecte social, inclosa la utilització per part dels socis de la maquinària en comú.

4t Els serveis de neteja de vies públiques, parcs i jardins públics.

5è Els serveis de recollida, emmagatzematge, transport, valorització o eliminació de residus, neteja de clavegueram públic i desratització d'aquest i la recollida o tractament de les aigües residuals.

S'inclouen en el paràgraf anterior els serveis de cessió, instal·lació i manteniment de recipients normalitzats utilitzats en la recollida de residus.

També s'inclouen en aquest número els serveis de recollida o tractament d'abocaments en aigües interiors o marítimes.

6è L'entrada a biblioteques, arxius i centres de documentació i museus, galeries d'art i pinacoteques.

7è Les prestacions de serveis a què es refereix el número 8è de l'apartat u de l'article 20 d'aquesta Llei quan no n'estiguin exemptes d'acord amb el precepte esmentat ni els sigui aplicable el tipus impositiu que estableix el número 3r de l'apartat dos.2 d'aquest article.

8è Els espectacles esportius de caràcter aficionat.

9è Les exposicions i fires de caràcter comercial.

10è Les execucions d'obra de renovació i reparació realitzades en edificis o parts dels edificis destinats a habitatges, quan es compleixin els requisits següents:

a) Que el destinatari sigui persona física, no actuï com a empresari o professional i utilitzi l'habitatge a què es refereixen les obres per al seu ús particular.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, també s'inclouen en aquest número aquestes execucions d'obra quan el seu destinatari sigui una comunitat de propietaris.

b) Que la construcció o rehabilitació de l'habitatge a què es refereixen les obres hagi conclòs almenys dos anys abans de l'inici d'aquestes últimes.

c) Que la persona que realitzi les obres no aportï materials per a la seva execució o, en cas que els aportï, el seu cost no excedeixi el 40 per cent de la base imposable de l'operació.

11è Els arrendaments amb opció de compra d'edificis o parts dels edificis destinats exclusivament a habitatges, incloses les places de garatge, amb un màxim de dues unitats, i annexos que hi estiguin situats que s'arrendin conjuntament.

12è La cessió dels drets d'aprofitament per torn d'edificis, conjunts immobiliaris o sectors d'aquests arquitectònicament diferenciats quan l'immoble tingui, almenys, deu allotjaments, d'acord amb el que estableix la normativa reguladora d'aquests serveis.

3. Les operacions següents:

1r Les execucions d'obres, amb aportació de materials o sense, conseqüència de contractes directament formalitzats entre el promotor i el contractista que tinguin per objecte la construcció o rehabilitació d'edificacions o parts d'aquestes destinades principalment a habitatges, inclosos els locals, annexos, garatges, instal·lacions i serveis complementaris que hi estiguin situats.

Es consideren destinades principalment a habitatges les edificacions en les quals almenys el 50 per cent de la superfície construïda es destini a aquesta utilització.

2n Les vendes amb instal·lació d'armaris de cuina i de bany i d'armaris encastats per a les edificacions a què es refereix el número 1r anterior, que siguin realitzades com a conseqüència de contractes directament formalitzats amb el promotor de la construcció o rehabilitació de les esmentades edificacions.

3r Les execucions d'obra, amb aportació de materials o sense, conseqüència de contractes directament formalitzats entre les comunitats de propietaris de les edificacions o parts d'aquestes a què es refereix el número 1r anterior i el contractista que tinguin per objecte la construcció de garatges complementaris d'aquestes edificacions, sempre que les execucions d'obra esmentades es realitzin en terrenys o locals que siguin elements comuns de les esmentades comunitats i el nombre de places de garatge a adjudicar a cada un dels propietaris no excedeixi les dues unitats.

Dos. S'aplica el tipus del 4 per cent a les operacions següents:

1. Els lliuraments, adquisicions intracomunitàries o importacions dels béns que s'indiquen a continuació:

1r Els productes següents:

a) El pa comú, així com la massa de pa comú congelada i el pa comú congelat destinats exclusivament a l'elaboració del pa comú.

b) Les farines panificables.

c) Els tipus següents de llet produïda per qualsevol espècie animal: natural, certificada, pasteuritzada, concentrada, desnatada, esterilitzada, UHT, evaporada i en pols.

d) Els formatges.

e) Els ous.

f) Les fruites, verdures, hortalisses, llegums, tubercles i cereals, que tinguin la condició de productes naturals d'acord amb el Codi alimentari i les disposicions dictades per al seu desplegament.

2n Els llibres, periòdics i revistes que no continguin únicament o fonamentalment publicitat, així com els elements complementaris que es lliurin conjuntament amb aquests béns mitjançant un preu únic.

S'inclouen en aquest número les execucions d'obra que tinguin com a resultat immediat l'obtenció d'un llibre, periòdic o revista en plec o en continu, d'un foli dels béns esmentats o que consisteixen en l'enquadració d'aquests.

A aquests efectes tenen la consideració d'elements complementaris les cintes magnetofòniques, discos, videocassetes i altres suports sonors o videomagnètics similars que constitueixin una unitat funcional amb el llibre, periòdic o revista, de manera que en perfeccionen o en completen el contingut i que es venen amb aquests, amb les excepcions següents:

a) Els discos i les cintes magnetofòniques que continguin exclusivament obres musicals i el valor de mercat dels quals sigui superior al del llibre, periòdic o revista amb el qual es lliurin conjuntament.

b) Les videocassetes i altres suports sonors o videomagnètics similars que continguin pel·lícules cinematogràfiques, programes o sèries de televisió de ficció o musicals i el valor de mercat dels quals sigui superior al del llibre, periòdic o revista amb el qual es lliurin conjuntament.

c) Els productes informàtics enregistrats per qualsevol mitjà als suports indicats en les lletres anteriors, quan continguin principalment programes o aplicacions que es comercialitzin de forma independent en el mercat.

S'entén que els llibres, diaris i revistes contenen fonamentalment publicitat quan més del 75 per cent dels ingressos que proporcionin al seu editor s'obtenen per aquest concepte.

Es consideren compresos en aquest número els àlbums, partitures, mapes i quaderns de dibuix, excepte els articles i aparells electrònics.

3r Els medicaments per a ús humà, així com les substàncies medicinals, formes galèniques i productes intermedis, susceptibles de ser utilitzats habitualment e idòniament en la seva obtenció.

4t Els vehicles per a persones amb mobilitat reduïda a què es refereix el número 20 de l'annex I del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, en la redacció que en fa l'annex II A del Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general de vehicles, i les cadires de rodes per a ús exclusiu de persones amb minusvalidesa.

Els vehicles destinats a ser utilitzats com a autotaxis o autoturismes especials per al transport de persones amb minusvalidesa en cadira de rodes, o bé directament o prèvia la seva adaptació, així com els vehicles de motor que, prèvia adaptació o sense adaptació, hagin de transportar habitualment persones amb minusvalidesa en cadira de rodes o amb mobilitat reduïda, amb independència de qui en sigui el conductor.

L'aplicació del tipus impositiu reduït als vehicles compresos en el paràgraf anterior requereix el reconeixement previ del dret de l'adquirent, que ha de justificar la destinació del vehicle.

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren persones amb minusvalideses les qui tenen un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent. El grau de minusvalidesa s'ha d'acreditar mitjançant certificació o resolució expedida per l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

5è Les pròtesis, ortesis i implants interns per a persones amb minusvalidesa.

6è Els habitatges qualificats administrativament de protecció oficial de règim especial o de promoció pública, quan els lliuraments s'efectuïn pels seus promotors, inclosos els garatges i annexos situats al mateix edifici que es transmetin conjuntament. A aquests efectes, el nombre de places de garatge no pot excedir les dues unitats.

Els habitatges que siguin adquirits per les entitats que apliquin el règim especial que preveu el capítol III del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, sempre que a les rendes derivades del seu posterior arrendament els sigui aplicable la bonificació que estableix l'apartat 1 de l'article 54 de l'esmentada Llei. A aquests efectes, l'entitat adquirent ha de comunicar aquesta circumstància al subjecte passiu amb anterioritat a la meritació de l'operació en la forma que per reglament es determini.

2. Les prestacions de serveis següents:

1r Els serveis de reparació dels vehicles i de les cadires de rodes compresos en el paràgraf primer del número 4t de l'apartat dos.1 d'aquest article i els serveis d'adaptació dels autotaxis i autoturismes per a persones amb minusvalideses i dels vehicles de motor als quals es refereix el paràgraf segon del mateix precepte, independentment de qui en sigui el conductor.

2n Els arrendaments amb opció de compra d'edificis o parts dels edificis destinats exclusivament a habitatges qualificats administrativament de protecció oficial de règim especial o de promoció pública, incloses les places de garatge, amb un màxim de dues unitats, i annexos que hi estiguin situats que s'arrendin conjuntament.

3r Els serveis de teleassistència, ajuda a domicili, centre de dia i de nit i atenció residencial, a què es refereixen les lletres b), c), d) i e) de l'apartat 1 de l'article 15 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, sempre que es prestin en places concertades en centres o residències o mitjançant preus derivats d'un concurs administratiu adjudicat a les empreses prestadores, o com a conseqüència d'una prestació econòmica vinculada a aquests serveis que cobreixi més del 75 per cent del seu preu, en aplicació, en els dos casos, del que disposa la dita Llei.

El que disposa aquest número 3r no s'aplica als serveis que resultin exempts per aplicació del número 8è de l'apartat u de l'article 20 d'aquesta Llei.

Tres. El que disposen els apartats un.1 i dos.1 d'aquest article també és aplicable a les execucions d'obra que siguin prestacions de serveis, d'acord amb el que preveu l'article 11 d'aquesta Llei, i tinguin com a resultat immediat l'obtenció d'algun dels béns al lliurament dels quals sigui aplicable un dels tipus reduïts previstos en els preceptes esmentats.

El contingut del paràgraf anterior no és aplicable a les execucions d'obra que tinguin per objecte la construcció o rehabilitació d'habitatges de protecció oficial de règim especial o de promoció pública a què es refereix l'apartat u.3 d'aquest article.»

Quatre. Es modifica l'apartat cinc de l'article 130, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. La compensació a tant alçat a què es refereix l'apartat tres d'aquest article és la quantitat resultant d'aplicar, al preu de venda dels productes o dels serveis indicats en l'apartat esmentat, el percentatge que escaigui d'entre els que s'indiquen a continuació:

1r El 12 per 100, en els lliuraments de productes naturals obtinguts en explotacions agrícoles o forestals i en els serveis de caràcter accessori de les explotacions esmentades.

2n El 10,5 per 100, en els lliuraments de productes naturals obtinguts en explotacions ramaderes o pesqueres i en els serveis de caràcter accessori de les explotacions esmentades.

Per a la determinació d'aquests preus, no es computen els tributs indirectes que gravin les operacions esmentades, ni les despeses accessòries o que en són complementàries carregades separatament a l'adquirent, com ara comissions, embalatges, ports, transports, assegurances, financeres o altres.

En les operacions realitzades sense contraprestació dinerària, aquests percentatges s'apliquen sobre el valor de mercat dels productes lliurats o dels serveis prestats.

El percentatge aplicable en cada operació és el vigent en el moment en què neixi el dret a percebre la compensació.»

Cinc. Es modifica l'apartat u de l'article 135, que queda redactat de la manera següent:

«U. Els subjectes passius revenedors de béns usats o de béns mobles que tinguin la consideració d'objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció han d'aplicar el règim especial que regula aquest capítol als lliuraments següents de béns:

1r Lliuraments de béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció adquirits pel revenedor a:

- a) Una persona que no tingui la condició d'empresari o professional.
- b) Un empresari o professional que es beneficiï del règim de franquícia de l'impost a l'Estat membre d'inici de l'expedició o transport del bé, sempre que aquest bé tingui per l'esmentat empresari o professional la consideració de bé d'inversió.
- c) Un empresari o professional en virtut d'un lliurament exempt de l'impost, per aplicació del que disposa l'article 20, apartat u, números 24è o 25è, d'aquesta Llei.
- d) Un altre subjecte passiu revenedor que hagi aplicat al seu lliurament el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.

2n Lliuraments d'objectes d'art, antiguitats o objectes de col·lecció que hagin estat importats pel mateix subjecte passiu revenedor.

3r Lliuraments d'objectes d'art adquirits a empresaris o professionals que en siguin els autors o causahavents.»

Sis. Es modifica l'article 161, que queda redactat de la manera següent:

«Article 161. *Tipus.*

Els tipus del recàrrec d'equivalència són els següents:

1r Amb caràcter general, el 5,2 per cent.

2n Per als lliuraments de béns als quals és aplicable el tipus impositiu que estableix l'article 91, apartat u, d'aquesta Llei, l'1,4 per cent.

3r Per als lliuraments de béns als quals és aplicable el tipus impositiu que preveu l'article 91, apartat dos, d'aquesta Llei, el 0,50 per cent.

4t Per als lliuraments de béns objecte de l'impost especial sobre les labors del tabac, l'1,75 per cent.»

Set. S'afegeix una disposició transitòria onzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria onzena. *Règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció.*

Els subjectes passius revenedors de béns usats o de béns mobles, a què es refereix l'article 136. U.5è d'aquesta Llei, poden aplicar el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció als lliuraments d'objectes d'art, adquirits a empresaris o professionals, diferents dels revenedors a què es refereix l'article 136 de la Llei, quan a aquesta adquisició hagués estat aplicable un tipus reduït de l'impost.»

Article 24. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es modifica l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, si bé el que disposa el seu epígraf 2 és aplicable des de l'1 de setembre de 2012, que queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Tipus impositius.*

L'impost s'exigeix de conformitat amb la següent tarifa:

Epígraf 1. Cigars i purets: excepte en els casos en què sigui aplicable el paràgraf següent, els cigars i purets estan gravats al tipus del 15,8 per 100.

Els cigars i purets estan gravats al tipus únic de 32 euros per cada 1.000 unitats quan la quota que resultaria de l'aplicació del tipus percentual anterior sigui inferior a la quantia del tipus únic.

Epígraf 2. Cigarrets: excepte en els casos en què sigui aplicable el paràgraf següent, els cigarrets estan gravats simultàniament als tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 53,1 per 100.
- b) Tipus específic: 19,1 euros per cada 1.000 cigarrets.

Els cigarrets estan gravats al tipus únic de 119,1 euros per cada 1.000 cigarrets quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de les lletres a) i b) anteriors sigui inferior a la quantia del tipus únic.

Epígraf 3. Picadura de tabac per cargolar: excepte en els casos en què sigui aplicable el paràgraf següent, la picadura de tabac per cargolar està gravada simultàniament als tipus impositius següents:

- a) Tipus proporcional: 41,5 per 100.
- b) Tipus específic: 8 euros per quilogram.

La picadura de tabac per cargolar està gravada al tipus únic de 80 euros per quilogram quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de les lletres a) i b) anteriors sigui inferior a la quantia del tipus únic.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 28,4 per 100.»

Article 25. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Primer. Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, se suprimeix la lletra c) de la disposició transitòria tretzena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

Segon. Amb efectes des de 1 de setembre de 2012, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«3. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació, és del 19 per cent. Aquest percentatge es redueix a la meitat quan es tracti de rendiments del treball obtinguts a Ceuta i Melilla que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.»

Dos. Es modifica la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«a) El 19 per cent, en el cas dels rendiments d'activitats professionals establerts en via reglamentària.

No obstant això, s'aplica el percentatge del 9 per cent sobre els rendiments d'activitats professionals que s'estableixin per reglament.

Aquests percentatges s'han de reduir a la meitat quan els rendiments tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.»

Tres. S'afegeix una disposició transitòria vint-i-tresena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-tresena. *Tipus de retenció aplicable als rendiments d'activitats professionals i a determinats rendiments del treball el 2012 i 2013.*

El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable als rendiments que preveuen l'apartat 3 i la lletra a) de l'apartat 5, els dos de l'article 101 d'aquesta Llei, satisfets o abonats fins al 31 d'agost de 2012, és el que preveu l'article esmentat, en la redacció vigent a 1 de gener de 2012.

El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable a aquests rendiments que se satisfacin o abonin a partir d'1 de setembre de 2012 és el que preveu el primer paràgraf de l'apartat 4 de la disposició addicional trenta-cinquena d'aquesta Llei, excepte en el supòsit en què sigui aplicable el percentatge del 9 per cent que preveu el segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 101 d'aquesta Llei.»

Article 26. *Modificacions relatives a l'impost sobre societats.*

Primer. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn dins dels anys 2012 i 2013, s'introdueixen les modificacions següents en el règim legal de l'impost sobre societats:

U. Es modifica el número dos de l'apartat primer de l'article 9 del Reial decret llei 9/2011, de 19 d'agost, de mesures per a la millora de la qualitat i cohesió del sistema

nacional de salut, de contribució a la consolidació fiscal, i d'elevació de l'import màxim dels avals de l'Estat per al 2011, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. Per als subjectes passius el volum d'operacions dels quals, calculat conforme al que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, hagi superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els dotze mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013, en la compensació de bases imposables negatives a què es refereix l'article 25 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, s'han de tenir en consideració les especialitats següents:

– La compensació de bases imposables negatives està limitada al 50 per cent de la base imposable prèvia a la compensació, quan en aquests dotze mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys vint milions d'euros, però inferior a seixanta milions d'euros.

– La compensació de bases imposables negatives està limitada al 25 per cent de la base imposable prèvia a la compensació, quan en aquests dotze mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys seixanta milions d'euros.

El que preveu aquest apartat no és aplicable als pagaments fraccionats el termini de declaració dels quals hagi vençut a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.»

Dos. Es modifica el número u de l'apartat primer de l'article 1 del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, que queda redactat de la manera següent:

«U. La deducció corresponent al fons de comerç a què es refereix l'apartat 6 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que es dedueixi de la base imposable en els períodes impositius iniciats dins de l'any 2012 o 2013, està subjecta al límit anual màxim de la centèsima part del seu import.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que compleixin els requisits que estableix l'apartat 1 de l'article 108 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.»

Tres. La deducció corresponent a l'immobilitzat intangible amb vida útil indefinida a què es refereix l'apartat 7 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, que es dedueixi de la base imposable en els períodes impositius iniciats dins de l'any 2012 o 2013, està subjecta al límit anual màxim de la cinquantesima part del seu import.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que compleixin els requisits que estableix l'apartat 1 de l'article 108 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

El que preveu aquest apartat no és aplicable als pagaments fraccionats el termini de declaració dels quals hagi vençut a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Segon. Amb efectes per als pagaments fraccionats els terminis de declaració dels quals s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, corresponents a períodes impositius iniciats dins dels anys 2012 i 2013, s'introdueixen les modificacions següents en el règim legal de l'impost sobre societats:

U. En la determinació dels pagaments fraccionats que es realitzin en la modalitat que preveu l'apartat 3 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, s'ha d'integrar en la base imposable del període respecte del qual es calcula el pagament fraccionat corresponent, el 25 per cent de l'import dels dividends i les rendes que s'hi meriten, als quals sigui aplicable l'article 21 de la dita Llei.

Dos. Es modifica el número u de l'apartat primer de l'article 9 del Reial decret llei 9/2011, de 19 d'agost, de mesures per a la millora de la qualitat i cohesió del sistema

nacional de salut, de contribució a la consolidació fiscal, i d'elevació de l'import màxim dels avals de l'Estat per al 2011, que queda redactat de la manera següent:

«U. El percentatge a què es refereix l'apartat 4 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, per a la modalitat que preveu l'apartat 3 de l'article esmentat, és:

a) Si es tracta de subjectes passius el volum d'operacions dels quals, calculat conforme al que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, no ha superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els dotze mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013, segons correspongui, el resultat de multiplicar per cinc setens el tipus de gravamen arrodonit per defecte.

b) Si es tracta de subjectes passius el volum d'operacions dels quals, calculat conforme al que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, ha superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els dotze mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013:

– El resultat de multiplicar per cinc setens el tipus de gravamen arrodonit per defecte, quan en aquests dotze mesos l'import net de la xifra de negocis sigui inferior a deu milions d'euros.

– El resultat de multiplicar per quinze vintens el tipus de gravamen arrodonit per excés, quan en aquests dotze mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys deu milions d'euros, però inferior a vint milions d'euros.

– El resultat de multiplicar per disset vintens el tipus de gravamen arrodonit per excés, quan en aquests dotze mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys vint milions d'euros, però inferior a seixanta milions d'euros.

– El resultat de multiplicar per dinou vintens el tipus de gravamen arrodonit per excés, quan en aquests dotze mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys seixanta milions d'euros.

Estan obligats a la modalitat a què es refereix l'apartat 3 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats els subjectes passius el volum d'operacions dels quals, calculat conforme al que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, hagi superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els dotze mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013.»

Tres. Es modifica el número quatre de l'apartat primer de l'article 1 del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, que queda redactat de la manera següent:

«Quatre. La quantitat a ingressar corresponent als pagaments fraccionats que estableix l'apartat 3 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, per als subjectes passius l'import net de la xifra de negocis dels quals en els dotze mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2012 o 2013 sigui almenys vint milions d'euros, no pot ser inferior, en cap cas, al 12 per cent del resultat positiu del compte de pèrdues i guanys de l'exercici dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural o, per a subjectes passius el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural, de l'exercici transcorregut des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cada període d'ingrés del pagament fraccionat, determinat d'acord amb el Codi de comerç i la resta de normativa comptable de desplegament, minorat exclusivament en els pagaments fraccionats realitzats amb anterioritat, corresponents al mateix període impositiu.

No obstant això, el percentatge que estableix el paràgraf anterior és del 6 per cent per a les entitats que s'hi esmenten, en les quals almenys el 85 per cent dels

ingressos dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural o, per a subjectes passius el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural, de l'exercici transcorregut des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cada període d'ingrés del pagament fraccionat, corresponguin a rendes a les quals siguin aplicables les exempcions que preveuen els articles 21 i 22 o la deducció que preveu l'article 30.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.».

Tercer. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir d'1 de gener de 2012, es modifica l'apartat 5 i s'afegeix un nou apartat 6 a l'article 20 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queden redactats de la manera següent:

«5. Si el període impositiu de l'entitat té una durada inferior a l'any, l'import que preveu el paràgraf quart de l'apartat 1 d'aquest article ha de ser el resultat de multiplicar 1 milió d'euros per la proporció existent entre la durada del període impositiu respecte de l'any.

6. La limitació que preveu aquest article no és aplicable:

a) A les entitats de crèdit i asseguradores. No obstant això, en el cas d'entitats de crèdit o asseguradores que tributin en el règim de consolidació fiscal conjuntament amb altres entitats que no tinguin aquesta consideració, el límit que estableix aquest article s'ha de calcular tenint en compte el benefici operatiu i les despeses financeres netes d'aquestes últimes entitats.

A aquests efectes, reben el tractament de les entitats de crèdit les entitats els drets de vot de les quals corresponguin, directament o indirectament, íntegrament a aquelles, i l'activitat única de les quals consisteixi en l'emissió i col·locació en el mercat d'instruments financers per reforçar el capital regulador i el finançament d'aquestes entitats.

b) En el període impositiu en què es produeixi l'extinció de l'entitat, llevat que aquesta sigui conseqüència d'una operació de reestructuració acollida al règim especial que estableix el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei, o bé es realitzi dins d'un grup fiscal i l'entitat extingida tingui despeses financeres pendents de deduir en el moment d'integrar-s'hi.»

Quart. Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'afegeix la disposició addicional dissetena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dissetena. *Gravamen especial sobre dividendes i rendes de font estrangera derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents al territori espanyol no inclosos en la disposició addicional quinzena d'aquesta Llei.*

1. Els dividendes o participacions en beneficis d'entitats no residents al territori espanyol que compleixin el requisit que estableix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 21 d'aquesta Llei i als qual no els sigui aplicable la disposició addicional quinzena d'aquesta Llei, que es meritin fins al 30 de novembre de 2012, poden no integrar-se en la base imposable d'aquest impost, mitjançant l'opció del subjecte passiu per la subjecció a aquest a través d'un gravamen especial.

La base imposable del gravamen especial està constituïda per l'import íntegre dels dividendes o participacions en beneficis meritats, sense que sigui fiscalment deduïble la pèrdua per deteriorament del valor de la participació que pugui derivar de la distribució dels beneficis que siguin objecte d'aquest gravamen especial.

2. Les rendes derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents al territori espanyol que compleixin el requisit que estableix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 21 d'aquesta Llei el dia en què es produeixi la transmissió i a les quals no els sigui aplicable la disposició addicional quinzena d'aquesta Llei, i la transmissió es realitzi fins al 30 de novembre de 2012, poden no integrar-se en la base imposable d'aquest impost, mitjançant l'opció del subjecte passiu per la subjecció a aquest a través del gravamen especial que preveu l'apartat anterior.

En aquest cas, la base imposable està constituïda per la renda obtinguda en la transmissió, així com la reversió de qualsevol correcció de valor sobre la participació transmesa, que hagi tingut la consideració de fiscalment deduïble durant el temps de tinença de la participació.

No obstant això, aquest gravamen especial no és aplicable respecte de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents al territori espanyol a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 21 d'aquesta Llei.

3. El tipus de gravamen especial és del 10 per cent.

No obstant això, en el cas de transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents al territori espanyol, la part de base imposable que es correspongui amb qualsevol correcció de valor que hagi tingut la consideració de fiscalment deduïble durant el temps de tinença de la participació, ha de tributar al tipus de gravamen que correspongui al subjecte passiu.

Els dividendes o participacions en beneficis, així com les rendes derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents al territori espanyol, subjectes a aquest gravamen especial, no generen dret a l'aplicació de la deducció per doble imposició internacional que preveuen els articles 31 i 32 d'aquesta Llei.

4. La despesa comptable corresponent a aquest gravamen especial no és fiscalment deduïble de la base imposable de l'impost sobre societats.

5. En el supòsit de dividendes o participacions en beneficis d'entitats no residents al territori espanyol, el gravamen especial s'ha de meritjar el dia de l'acord de distribució de beneficis per part de la junta general d'accionistes, o òrgan equivalent.

En el cas de transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents al territori espanyol, el gravamen especial s'ha de meritjar el dia en què es produeixi aquesta transmissió.

6. El gravamen especial s'ha d'autoliquidar i s'ha d'ingressar en el termini dels 25 dies següents a la data de meritació. El model de declaració d'aquest gravamen especial és l'aprovat per l'Ordre HAP/1181/2012, de 31 de maig, per la qual s'aprova el model 250, gravamen especial sobre dividendes i rendes de font estrangera derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol, que ha de ser objecte d'adaptació als efectes que preveu aquesta disposició.»

TÍTOL V

Mesures de liberalització comercial i de foment de la internacionalització empresarial

Article 27 Modificació de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials.

La Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. L'horari global en què els comerços poden portar a terme la seva activitat durant el conjunt de dies laborables de la setmana no pot ser restringit per les comunitats autònomes a menys de 90 hores.»

Dos. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Diumenges i festius.*

1. El nombre mínim de diumenges i dies festius que els comerços poden estar oberts al públic és de setze.

2. Les comunitats autònomes poden modificar aquest nombre d'acord amb les seves necessitats comercials, incrementant-lo o reduint-lo, sense que en cap cas es pugui limitar per sota de deu el nombre mínim de diumenges i festius d'obertura autoritzada.

3. Cada comerciant determina lliurement l'horari corresponent a cada diumenge o dia festiu en què exerceix la seva activitat.

4. La determinació dels diumenges o dies festius que poden estar oberts al públic els comerços, amb el mínim anual abans assenyalat, correspon a cada comunitat autònoma per al seu àmbit territorial respectiu.

5. Per determinar els diumenges i festius d'obertura als quals es refereixen els apartats 1 i 2, les comunitats autònomes han de tenir en compte de forma prioritària l'atractiu comercial dels dies per als consumidors, d'acord amb els criteris següents:

a) L'obertura almenys un dia festiu quan es produeixi la coincidència de dos dies festius continuats o més.

b) L'obertura els diumenges i festius corresponents als períodes de rebaixes.

c) L'obertura els diumenges i festius de més aflluència turística a la comunitat autònoma.

d) L'obertura els diumenges o festius de la campanya de Nadal.»

Tres. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Establiments amb règim especial d'horaris.*

1. Els establiments dedicats principalment a la venda de pastisseria i rebosteria, pa, plats preparats, premsa, combustibles i carburants, floristeries i plantes i les denominades botigues de conveniència, així com les instal·lades en punts fronterers, en estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri i en zones de gran aflluència turística, tenen plena llibertat per determinar els dies i les hores que estan oberts al públic a tot el territori nacional.

2. També tenen plena llibertat per determinar els dies i les hores que estan oberts al públic a tot el territori nacional els establiments de venda de dimensió reduïda diferents dels anteriors, que disposin d'una superfície útil per a l'exposició i venda al públic inferior a 300 metres quadrats, exclosos els pertanyents a empreses o grups de distribució que no tinguin la consideració de petita i mitjana empresa segons la legislació vigent.

3. S'entén per botigues de conveniència les que, amb una superfície útil per a l'exposició i venda al públic no superior a 500 metres quadrats, estiguin obertes al públic almenys divuit hores al dia i distribueixin la seva oferta, en forma similar, entre llibres, diaris i revistes, articles d'alimentació, discos, vídeos, joguines, regals i articles diversos.

4. Als efectes del que estableix l'apartat 1, les comunitats autònomes, a proposta dels ajuntaments corresponents, han de determinar les zones de gran aflluència turística per al seu àmbit territorial respectiu. Es consideren zones de gran aflluència turística, les àrees coincidents amb la totalitat del municipi o part del municipi on es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Existència d'una concentració suficient, quantitativament o qualitativament, de places en allotjaments i establiments turístics o bé en el nombre de segones residències respecte a les que constitueixen residència habitual.
- b) Que hagi estat declarat Patrimoni de la Humanitat o on es localitzi un bé immoble d'interès cultural integrat en el patrimoni històric artístic.
- c) Que limitin o constitueixin àrees d'influència de zones frontereres.
- d) Celebració de grans esdeveniments esportius o culturals de caràcter nacional o internacional.
- e) Proximitat a àrees portuàries on operin creuers turístics i registrin una afluència significativa de visitants.
- f) Que constitueixin àrees el principal atractiu de les quals sigui el turisme de compres.
- g) Quan concorrin circumstàncies especials que així ho justifiquin.

5. En tot cas, als municipis amb més de 200.000 habitants que hagin registrat més de 1.000.000 de pernoctacions l'any immediatament anterior o en què hi hagi ports on operin creuers turístics que hagin rebut l'any immediatament anterior més de 400.000 passatgers, s'ha de declarar, almenys, una zona de gran afluència turística aplicant els criteris que preveu l'apartat anterior.

6. Les oficines de farmàcia, així com els estancs, es regeixen per la seva normativa específica, i, si no n'hi ha, es regeixen per les disposicions d'aquesta Llei.

7. Dins dels límits marcats per la present Llei, les comunitats autònomes poden regular específicament els horaris comercials dels establiments dedicats exclusivament a la venda de productes culturals, així com els que prestin serveis d'aquesta naturalesa.»

Quatre. La disposició addicional primera queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Règim de llibertat d'horaris.*

En el cas que les comunitats autònomes decideixin no fer ús de l'opció que els confereix l'apartat 1 de l'article 3, s'entén que els comerciants disposen de llibertat plena per determinar les hores d'obertura dels seus establiments.»

Cinc. La disposició addicional segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Llibertat d'elecció de diumenges i festius.*

Article 28. *Modificació de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista.*

La Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un apartat 4 a l'article 18 amb la redacció següent:

«4. Les activitats de promoció de vendes es poden simultaniejar en un mateix establiment comercial, excepte en els supòsits de venda en liquidació, sempre que hi hagi la deguda separació entre aquestes i es respectin els deures d'informació.»

Dos. S'afegeix un apartat 3 a l'article 20 amb la redacció següent:

«Article 20. *Constància de la reducció de preus.*

«3. En cap cas, la utilització de les activitats de promoció de vendes es pot condicionar a l'existència d'una reducció percentual mínima o màxima.»

Tres. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Temporada de rebaixes.*

1. Les vendes en rebaixes poden tenir lloc en els períodes estacionals de més interès comercial segons el criteri de cada comerciant.
2. La durada de cada període de rebaixes la decideix lliurement cada comerciant.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«1. Els articles objecte de la venda en rebaixes han d'haver estat inclosos amb anterioritat en l'oferta habitual de vendes.»

Cinc. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Concepte.*

1. Es consideren vendes en promoció o en oferta les no previstes específicament en un altre dels capítols del present títol, que es realitzin per un preu inferior o en condicions més favorables que les habituals, amb la finalitat de potenciar la venda de certs productes o el desenvolupament d'un o diversos comerços o establiments.
2. Els articles amb què es vagi a comerciar com a productes en promoció es poden adquirir amb aquest exclusiu fi, no poden estar deteriorats, ni tampoc ser de pitjor qualitat que els mateixos productes que vagin a ser objecte de futura oferta ordinària a preu normal.
3. És aplicable a les vendes de promoció el que disposen els articles 33 i 34 de la present Llei.»

Sis. L'article 28 queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Concepte.*

1. Es considera venda de saldos la de productes el valor de mercat dels quals aparegui manifestament disminuït a causa del deteriorament, desperfecte, desús o obsolescència, sense que un producte tingui aquesta consideració pel sol fet de ser un excedent de producció o de temporada.
2. No es pot qualificar de venda de saldos la dels productes la venda sota aquest règim dels quals impliqui risc o engany per al comprador, ni la dels productes que no es venen realment per un preu inferior a l'habitual.»

Set. L'article 31 queda redactat de la manera següent:

«Article 31. *Durada i reiteració.*

1. La durada màxima de la venda en liquidació és d'un any.
2. No és procedent efectuar una nova liquidació al mateix establiment de productes similars a l'anterior en el curs dels tres anys següents, excepte que aquesta última tingui lloc en execució d'una decisió judicial o administrativa, per cessació total de l'activitat o per causa de força major.»

Article 29. *Modificació de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació.*

La Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, queda modificada de la manera següent:

U. L'article segon queda redactat de la manera següent:

«Article segon.

La societat pot operar, en nom i per compte propi, en qualsevol ram de l'assegurança directa diferent de la de vida ajustant-se als requisits que exigeix el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Les operacions d'alienació del capital de la societat de titularitat de l'Administració General de l'Estat s'executen d'acord amb el que preveu la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i altres normes que puguin ser aplicables.

Correspon a l'Administració General de l'Estat garantir el control públic de l'activitat del compte de l'Estat de què la companyia té encomanada la gestió, per a la qual cosa el Govern, mitjançant reial decret adoptat a proposta del Ministeri d'Economia i Competitivitat, ha d'establir els mecanismes de control de l'activitat esmentada.»

Dos. La disposició adicional primera queda redactada de la manera següent:

«Disposició adicional primera. *Atorgament de garanties per compte de l'Estat.*

1. CESCE pot garantir, per compte de l'Estat, fins al límit màxim que estableixi la llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any, les obligacions econòmiques derivades de garanties prestades per tercers, préstecs, crèdits a l'exportació o emissions d'instruments financers, destinats a facilitar el finançament d'operacions de comerç exterior i internacionalització de l'empresa espanyola. A més, pot garantir, amb les mateixes limitacions, les obligacions econòmiques derivades d'instruments financers, inclosos els resultants d'operacions de titulització, l'emissió dels quals sigui garantida per crèdits o préstecs a l'exportació de béns i serveis espanyols assegurats per CESCE.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, CESCE pot atorgar fiances, garanties a primera demanda i qualsevol altre compromís de pagament o rescabament que sigui exigible en cas d'incompliment de les obligacions objecte de garantia i que aprovi la Comissió Executiva de Riscos Polítics per compte de l'Estat del Consell d'Administració de CESCE.

2. Totes i cada una de les operacions que pretenguin ser garantides d'acord amb el que estableix l'apartat anterior han de ser prèviament aprovades per la Comissió de Riscos Polítics per compte de l'Estat de CESCE.

3. L'Estat respon de les obligacions assumides per CESCE per compte d'aquell, per a la qual cosa les lleis de pressupostos generals de l'Estat inclouen els crèdits necessaris per afrontar la cobertura dels riscos i les despeses que es contreguin per compte de l'Estat, sempre que els drets cobrats i les reserves que, si s'escau, es constitueixin resultin insuficients.»

Article 30. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

S'afegeix una nova lletra l) a l'article 2.1:

«l) Les cèdules d'internacionalització.»

Article 31. *Modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.*

La Llei 44/2002, de 22 de novembre, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'apartat primer de l'article 13 amb la redacció següent:

«En el moment de l'emissió de les cèdules territorials, dels préstecs i crèdits que puguin igualment garantir les emissions de cèdules d'internacionalització en virtut de l'article 13 bis, apartat primer, lletra a), s'han d'elegir quins han de garantir l'esmentada emissió.

Aquests préstecs i crèdits no poden garantir els dos tipus de cèdules simultàniament. Tampoc poden, una vegada assignats com a garantia en l'emissió de cèdules territorials, deixar de garantir les cèdules esmentades per convertir-se en garantia de cèdules d'internacionalització.»

Dos. S'afegeix un nou apartat vuitè a l'article 13 amb la redacció següent:

«Vuitè. L'entitat emissora de les cèdules territorials ha de portar un registre comptable especial dels préstecs i crèdits que serveixen de garantia a les emissions de cèdules territorials. Els comptes anuals de l'entitat emissora han de recollir, en la forma que es determini per reglament, les dades essencials del dit registre.»

Tres. S'afegeix un nou article 13 bis amb la redacció següent:

«Article 13 bis. *Cèdules d'internacionalització.*

Primer. Les entitats de crèdit poden realitzar emissions de valors de renda fixa amb la denominació exclusiva de «cèdules d'internacionalització», amb un capital i interessos que han d'estar especialment garantits per:

a) Els préstecs i crèdits vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i serveis espanyols o a la internacionalització de les empreses residents a Espanya, concedits a administracions centrals, bancs centrals, administracions regionals, autoritats locals, entitats del sector públic, o bancs multilaterals de desenvolupament, i organitzacions internacionals, o garantits per aquests, i que siguin d'alta qualitat creditícia.

En el moment de l'emissió de les cèdules d'internacionalització, dels préstecs i crèdits del tipus que figuren en aquesta lletra que igualment puguin garantir cèdules territorials en virtut del que disposa l'apartat primer de l'article 13, s'ha d'elegir quins han de garantir la dita emissió.

Aquests préstecs i crèdits no poden garantir els dos tipus de cèdules simultàniament. Tampoc poden, una vegada assignats com a garantia en l'emissió de cèdules d'internacionalització, deixar de garantir les cèdules esmentades per convertir-se en garantia de cèdules territorials.

b) Els préstecs i crèdits vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i serveis espanyols o a la internacionalització de les empreses residents a Espanya, concedits a deutors que siguin empreses no financeres o entitats financeres, i que siguin d'alta qualitat creditícia.

c) Els préstecs i crèdits vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i serveis espanyols o a la internacionalització de les empreses residents a Espanya que gaudeixin de cobertura de risc de crèdit mitjançant assegurança o garantia, per compte de l'Estat, emesa per CESCE, d'acord amb el que estableixen, respectivament, l'article 1 i la disposició adicional primera de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació. D'igual manera, també s'admeten els préstecs i crèdits d'aquest tipus si les cobertures o garanties esmentades s'emeten, en règim mancomunat, amb un altre o altres estats, i que siguin d'alta qualitat creditícia, a través de la seva corresponent agència de crèdit a l'exportació o organisme d'anàloga naturalesa i es tracta de finançament destinat a contractes amb participació de múltiples proveïdors residents en diferents jurisdiccions.

d) Els actius de substitució que preveu l'apartat segon i els fluxos econòmics generats pels instruments financers derivats vinculats a cada emissió, i, en

particular, els que serveixin de cobertura al risc de tipus de canvi, en les condicions que es determinin per reglament.

e) Els préstecs i crèdits vinculats al finançament de contractes d'exportació de béns i serveis de qualsevol nacionalitat que gaudeixin de cobertura de risc de crèdit mitjançant assegurança o garantia per compte d'estats d'alta qualitat creditícia, emeses per les seves respectives agències de crèdit a l'exportació o organismes d'anàloga naturalesa.

El ministre d'Economia i Competitivitat ha d'especificar les característiques que els actius als quals es refereixen les lletres a) a e) d'aquest apartat han de presentar per ser considerats d'alta qualitat creditícia. En tot cas la seva ponderació per risc a efectes del compliment dels requisits de recursos propis per risc de crèdit que estableix la normativa de solvència, ha de ser com a màxim del 50 per cent.

Segon. Les cèdules d'internacionalització poden estar garantides fins a un límit del 5 per cent del principal emès pels actius de substitució següents:

a) valors de renda fixa representats mitjançant anotacions en compte emesos per l'Estat, altres estats membres de la Unió Europea o l'Institut de Crèdit Oficial,

b) cèdules hipotecàries admeses a cotització en un mercat secundari oficial, o en un mercat regulat, sempre que les cèdules esmentades no estiguin garantides per cap préstec o crèdit amb garantia hipotecària concedit pel mateix emissor de les cèdules d'internacionalització ni per altres entitats del seu grup,

c) bons hipotecaris admesos a cotització en un mercat secundari oficial, o en un mercat regulat, amb una alta qualitat creditícia en els termes que preveu l'apartat primer, sempre que els valors esmentats no estiguin garantits per cap préstec o crèdit amb garantia hipotecària concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,

d) valors emesos per fons de titulització hipotecària o per fons de titulització d'actius admesos a cotització en un mercat secundari oficial, o en un mercat regulat, amb una alta qualitat creditícia en els termes que preveu l'apartat primer, sempre que els valors esmentats no estiguin garantits per cap préstec o crèdit concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,

e) cèdules territorials admeses a cotització en un mercat secundari oficial, o en un mercat regulat, sempre que les cèdules esmentades no estiguin garantides per cap préstec o crèdit concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,

f) cèdules d'internacionalització admeses a cotització en un mercat secundari oficial, o en un mercat regulat, sempre que les cèdules esmentades no estiguin garantides per cap préstec o crèdit concedit per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,

g) altres valors de renda fixa admesos a cotització en un mercat secundari oficial, o en un mercat regulat, amb una alta qualitat creditícia en els termes que preveu l'apartat primer, sempre que els valors esmentats no hagin estat emesos per la mateixa entitat emissora de les cèdules d'internacionalització, ni per altres entitats del seu grup,

h) altres actius de baix risc i alta liquiditat que es determinin per reglament.

Tercer. Les cèdules d'internacionalització no han de ser objecte d'inscripció en el Registre Mercantil ni els són aplicables les regles que conté el títol XI del text refós de la Llei de societats de capital aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, ni les que preveu la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no hagin adoptat la forma de societats anònimes, associacions o altres persones jurídiques, i la constitució del sindicat d'obligacionistes.

Quart. L'import total de les cèdules emeses per una entitat de crèdit no pot ser superior al 70 per cent de l'import dels préstecs i crèdits no amortitzats esmentats a l'apartat primer, i en els termes que s'hi preveuen.

No obstant això, si sobrepassa l'esmentat límit ha de recuperar-lo en un termini no superior a tres mesos, augmentant la seva cartera de préstecs o crèdits anteriorment esmentats, adquirint les seves pròpies cèdules al mercat o mitjançant l'amortització de cèdules per l'import necessari per restablir l'equilibri, i, mentrestant, ha de cobrir la diferència mitjançant un dipòsit d'efectiu o de fons públics en el Banc d'Espanya, o afectant al pagament de les cèdules nous actius de substitució dels que preveu l'apartat segon, sempre que es compleixi el límit que estableix el dit apartat.

Cinquè. Els tenidors de les cèdules tenen dret preferent sobre els actius als quals es refereix l'apartat primer del present article per al cobrament dels drets derivats del títol que tinguin sobre els valors esmentats, en els termes de l'article 1.922 del Codi civil.

L'esmentat títol té el caràcter d'executiu en els termes que preveu la Llei d'enjudiciament civil.

Sisè. Les cèdules emeses per una entitat de crèdit, pendents d'amortització, tenen el mateix tracte que les cèdules hipotecàries, als efectes de l'article 38, apartat 2, lletra c) del Reial decret 1309/2005, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, i s'adapta el règim tributari de les institucions d'inversió col·lectiva.

Setè. Les cèdules d'internacionalització emeses poden ser admeses a negociació en els mercats de valors, de conformitat amb el que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i adquirides per les entitats, cas en què han d'estar representades mitjançant anotacions en compte.

Vuitè. En cas de concurs, els tenidors de cèdules d'internacionalització gaudeixen del privilegi especial que estableix el número 1r de l'apartat 1 de l'article 90 de la Llei concursal.

Sense perjudici d'això, s'han d'atendre durant el concurs, d'acord amb el que preveu el número 7è de l'apartat 2 de l'article 84 de la Llei concursal, i com a crèdits contra la massa, els pagaments que corresponguin per amortització de capital i interessos de les cèdules d'internacionalització emeses i pendents d'amortització en la data de sol·licitud del concurs fins a l'import dels ingressos percebuts pel concursat dels préstecs que garanteixin les cèdules.

Novè. L'entitat emissora de les cèdules d'internacionalització ha de portar un registre comptable especial dels préstecs i crèdits que serveixen de garantia a les emissions de cèdules d'internacionalització i, si n'hi ha, dels actius de substitució immobilitzats per donar-los cobertura, així com dels instruments financers derivats vinculats a cada emissió. Els comptes anuals de l'entitat emissora han de recollir, en la forma que es determini per reglament, les dades essencials d'aquest registre.»

Article 32. Modificació del Reial decret llei 4/2011, de 8 d'abril, de mesures urgents d'impuls a la internacionalització mitjançant la creació de l'entitat pública empresarial Institut Espanyol de Comerç Exterior (ICEX).

El Reial decret llei 4/2011, de 8 d'abril, de mesures urgents d'impuls a la internacionalització mitjançant la creació de l'entitat pública empresarial Institut Espanyol de Comerç Exterior (ICEX), queda modificat de la manera següent:

U. El títol queda redactat de la manera següent:

«Reial decret llei 4/2011, de 8 d'abril, de mesures urgents d'impuls a la internacionalització mitjançant la creació de l'entitat pública empresarial ICEX Espanya Exportació i Inversions (ICEX).»

Dos. L'apartat 1 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«1. Es crea l'entitat pública empresarial ICEX Espanya Exportació i Inversions (d'ara endavant, ICEX), de conformitat amb el que preveuen els articles 43.1.b i 61.1 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, com a transformació de l'actual entitat de dret públic Institut Espanyol de Comerç Exterior creada mitjançant el Reial decret llei 6/1982, de 2 d'abril, i queda adscrita al Ministeri d'Economia i Competitivitat a través de la Secretaria d'Estat de Comerç.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Constitueixen els fins de l'ICEX executar les accions que, en el marc de la política econòmica del Govern, tinguin com a objectiu promoure les exportacions, el suport a la internacionalització de l'empresa espanyola i la millora de la seva competitivitat, així com l'atracció i promoció d'inversions exteriors a Espanya. Les activitats que du a terme l'ICEX es consideren d'interès general.»

TÍTOL VI

Mesures en matèria d'infraestructures, transport i habitatge

Article 33. *Modificació del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació.*

Es modifica l'article 13 del Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació, que queda redactat en els termes següents:

«1. Als aeroports atribuïts a la gestió i explotació d'«Aena Aeropuertos, SA» s'ha de garantir la participació de les comunitats i ciutats autònomes i de les corporacions locals, i les organitzacions empresarials i socials representatives.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, «Aena Aeropuertos, SA» ha de constituir en cada comunitat i ciutat autònoma un comitè de coordinació aeroportuària.

3. El Govern ha d'establir la composició i el règim de funcionament dels comitès de coordinació aeroportuària, els membres dels quals representen les administracions públiques, el consell de cambres i les organitzacions econòmiques i socials representatives en la respectiva comunitat o ciutat autònoma. En tot cas, la composició ha de preveure la participació de:

- a) Un representant del Ministeri de Foment, que exerceix la presidència del comitè de coordinació aeroportuària.
- b) Dos representants de la respectiva comunitat o ciutat autònoma.
- c) Tres representants d'«Aena Aeropuertos, SA».
- d) Tres representants de les corporacions locals, designades a proposta de l'associació de municipis i províncies d'àmbit autonòmic.
- e) Un representant del consell de cambres de la comunitat o ciutat autònoma.
- f) Un representant de les organitzacions econòmiques i socials representatives en la respectiva comunitat o ciutat autònoma, designats per aquesta.

El comitè de coordinació aeroportuària de la respectiva comunitat o ciutat autònoma, que es reuneix almenys dues vegades l'any i sempre que ho sol·licitin la majoria absoluta dels seus membres. Reglamentàriament es pot constituir una comissió de coordinació per cada aeroport en funció del tràfic de passatgers anuals, en els termes que s'estableixi per reglament.

El director de l'aeroport és membre de ple dret de la comissió de coordinació de l'aeroport respectiu.

4. Són funcions del comitè de coordinació aeroportuària de la respectiva comunitat o ciutat autònoma:

a) Vetllar per l'adequada qualitat dels serveis aeroportuaris i l'activitat dels aeroports, i proposar les actuacions que es considerin necessàries per impulsar el desenvolupament de l'activitat aeroportuària.

b) Col·laborar amb Aena Aeropuertos, SA, i, si s'escau, les administracions públiques competents, en la definició de l'estratègia a desenvolupar amb relació als aeroports de la respectiva comunitat o ciutat autònoma, en particular, en l'àmbit comercial, prenent en consideració el seu context territorial i competitiu.

c) Conèixer de les propostes d'«Aena Aeropuertos, SA» en matèria de servituds aeronàutiques i acústiques.

d) Col·laborar amb «Aena Aeropuertos, SA» en matèria de definició de les línies estratègiques dels aeroports, en particular informant els plans directors dels aeroports respectius, abans de ser sotmesos a l'aprovació del Ministeri de Foment.

e) Conèixer del procediment de consultes desenvolupat per «Aena Aeropuertos, SA» en matèria de tarifes aeroportuàries, d'acord amb el que disposa la Llei 21/2003, per a la seva modificació, en relació amb els aeroports de la respectiva comunitat o ciutat autònoma.

f) Canalitzar les actuacions relacionades amb la promoció del transport aeri, en l'àmbit de les seves competències.

g) Promoure les accions que siguin necessàries per a l'enfortiment de la connectivitat aèria mitjançant l'establiment i la promoció de noves rutes aèries, internacionals i nacionals.

h) Sol·licitar les dades i informació sobre qualssevol aspectes de la gestió aeroportuària que siguin necessaris a l'efecte de poder complir les altres funcions que se'ls atribueixen en aquest apartat.

i) Desenvolupar totes les funcions que es considerin convenients per incrementar el transport de passatgers i la càrrega aèria, així com qualssevol altres que li atribueixin les disposicions adoptades en matèria d'aeroports d'interès general.»

Article 34. *Modificació de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.*

Es modifica l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, que passarà a tenir la redacció següent:

«Article 92. Proposta d'actualització de les quanties.

1. La proposta d'actualització de les quanties de les tarifes unitàries corresponents a les prestacions patrimonials de caràcter públic que defineix aquest capítol s'ha de fer anualment, a l'inici de cada any natural, en el percentatge que resulti de l'aplicació de la fórmula següent:

$$\text{Increment màxim} = \left(\frac{\text{Ingressos regulats requerits per passatger any } n}{\text{Ingressos regulats previstos per passatger any } n-1} - 1 \right) \times 100$$

A aquest efecte s'entén per:

- Ingressos regulats requerits o previstos per passatger = ingressos regulats requerits o previstos/nombre de passatgers.
- Ingressos regulats requerits: ingressos procedents de les prestacions a què es refereix l'article 68.2, que serien necessaris per a la recuperació dels costos previstos per a l'any n.
- Ingressos regulats previstos: ingressos procedents de les prestacions a què es refereix l'article 68.2, establerts en el PAP de l'any n-1

- Ingressos regulats requerits s'han de calcular, per a l'any n, per aplicació de la fórmula següent:

Ingressos regulats requerits = despeses d'explotació + cost de capital + ajust per dèficit

2. La definició de cada un dels epígrafs components de la fórmula és la següent:

a) Despeses d'explotació: correspon a la suma dels epígrafs següents que figurin en el pressupost d'explotació del PAP:

- 1r Aprovisionaments.
- 2n Despeses de personal.
- 3r Altres despeses d'explotació.
- 4t Amortització de l'immobilitzat.
- 5è Deteriorament i resultat per alienacions d'immobilitzat.
- 6è Subvencions concedides i transferències realitzades per l'entitat.
- 7è Deteriorament del Fons de comerç de consolidació.

b) Cost de capital: correspon a la quantitat resultant d'aplicar el cost mitjà ponderat del capital abans d'impostos ($CMPC_{AI}$, d'ara endavant), al valor mitjà dels actius nets durant l'any n, calculat com la semisuma dels valors dels actius nets al final dels anys n-1 i n que figurin en el PAP.

Els dos components essencials $CMPC_{AI}$ i actius nets es descriuen a continuació:

1r $CMPC_{AI}$ (en %): resultat d'utilitzar la fórmula següent:

$$CMPC_{AI} = \frac{CMPC_{DI}}{(1 - T)}$$

on $CMPC_{DI}$ és el cost mitjà ponderat del capital nominal després d'impostos:

$$CMPC_{DI} = \frac{EK_e + DK_d(1 - T)}{E + D}$$

Fórmula en què:

D = import del deute, tant bancari com no bancari, mitjà de l'any n.

E = es pren el valor comptable dels recursos propis (patrimoni net que figuri en el balanç previsional de l'any n del PAP).

K_d = cost del deute abans d'impostos, calculat com a les despeses financeres dividides entre l'import D anterior.

T = tipus impositiu de l'impost sobre beneficis (en %) aplicable a l'any n per al qual es calcula la revisió de les tarifes.

K_e = cost dels recursos propis, calculat d'acord a la fórmula següent:

$$K_e = R_F + \beta_L P_M$$

On:

i) R_F : taxa lliure de risc. Es pren la mitjana de la taxa interna de rendiment del bo de l'Estat espanyol a 10 anys dels últims 12 mesos disponibles en el moment d'elaboració de la proposta.

ii) P_M : prima de risc del mercat (en %). És la rendibilitat incremental que un inversor exigeix a les accions per damunt de la renda fixa sense risc. Es pren el valor fix del 4,21%.

iii) β_L : beta recursos propis o beta palanquejada. Es calcula, a partir de la beta dels actius i del nivell d'endeutament, mitjançant la fórmula:

$$\beta_L = \beta_u + \frac{D(1-T)}{E}(\beta_u)$$

On:

β_u : beta dels actius. Reflecteix el risc del negoci, sense tenir en compte el risc financer derivat d'un endeutament més alt. Per al negoci aeroportuari, s'ha pres per a aquest paràmetre el valor de 0,7, mitjana de les estimacions efectuades per al negoci aeroportuari per un panell de consultors, banca d'inversió i fons d'inversió en infraestructures.

2n Actius nets. És la suma del deute i dels recursos propis, és a dir:

Actius nets = D + E

Fórmula en la qual es prenen D i E els valors definits amb anterioritat.

Per a la concreció dels anteriors components de la fórmula s'han de tenir en compte exclusivament les despeses d'explotació, els actius nets, els deutes i els recursos propis, vinculats als camps de vol i àrees terminals que originen les prestacions patrimonials de caràcter públic a les quals es refereix l'article 68 de la Llei 1/2011.

No obstant això, per tal de suavitzar l'increment de tarifes, s'estableix que a partir de l'any 2014 i durant un període de cinc anys, per a l'obtenció dels ingressos regulats requerits, s'ha d'addicionar al resultat que doni la fórmula descrita les despeses d'explotació generades per les activitats relacionades amb els preus privats de les àrees terminals i s'han de deduir, així mateix, els ingressos corresponents als preus privats derivats de les esmentades àrees terminals, afectats tots dos pel coeficient corrector K, que a continuació es detalla en funció de l'any d'aplicació:

Coeficient corrector K

2014	2015	2016	2017	2018
80%	60%	40%	20%	0%

Aquest percentatge, a més d'aplicar-se a les despeses d'explotació esmentades anteriorment, s'ha de tenir en compte per al càlcul del cost de capital aplicant-se als actius nets, deutes i recursos propis vinculats als ingressos per preus privats derivats de l'explotació de les àrees terminals. Als efectes de la seva aplicació, els ingressos, despeses, inversions i altres partides, generades per activitats d'expansió i desenvolupament internacional, són considerats igual que les provinents de les activitats comercials fora de terminal i reben el mateix tractament.

c) Ajust per dèficit. Si en els exercicis 2013, 2014 i 2015 el resultat de l'aplicació d'aquesta fórmula condueix a un increment superior al percentatge que representi l'IPC interanual, incrementat en 5 punts, l'increment màxim a aplicar ha de ser aquest, i, al llarg dels tres pròxims exercicis, es pot recuperar el possible dèficit produït.

3. Amb la finalitat de garantir l'eficiència econòmica en la gestió dels aeroports, «Aena Aeropuertos, SA», directament o a proposta de les seves societats filials, pot proposar per a cada aeroport:

- a) Coeficients correctors.
- b) Bonificacions per increment de passatgers, freqüències o rutes en les prestacions patrimonials públiques que regula el capítol II. L'aplicació d'aquestes bonificacions, en tot cas, ha d'estar basada en criteris transparents i objectius i han de ser compatibles amb les normes sobre competència.

4. El ministre de Foment ha de desplegar, mitjançant ordre, previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, els criteris generals que han de seguir les propostes de coeficients correctors i bonificacions que preveu l'apartat anterior tenint en compte els principis següents:

- a) Garantir l'eficiència econòmica en la gestió dels aeroports.
- b) Màxima contribució possible de cada aeroport a la competitivitat de la seva àrea d'influència econòmica, i limitar pujades de quanties que puguin tenir un perjudici greu sobre determinats tràfics, particularment els altament dependents de l'aeroport.
- c) Autosuficiència econòmica de cada aeroport, tenint en compte tant la seva evolució passada com les seves previsions economicofinanceres a mitjà i llarg termini.
- d) Garantir la competència efectiva entre aeroports sobre la base de l'eficiència i qualitat dels serveis prestats al cost més baix possible, de manera que les quanties de les prestacions incorporin l'estructura de costos de cada aeroport.

Tant els coeficients correctors com les bonificacions proposades s'han d'integrar en la fórmula prevista en els apartats anteriors, i no s'accepten les propostes de coeficients correctors o bonificacions que no garanteixin a escala global el percentatge que resulti d'aquesta.

Els coeficients correctors, que poden oscil·lar entre el 1.30 i el 0.70, i les bonificacions, que no han de superar el 10 per cent, s'apliquen a les quanties unitàries de les prestacions patrimonials de caràcter públic que defineixen els articles anteriors. Els coeficients correctors definitius per a cada aeroport i les bonificacions que, si s'escau, siguin procedents s'estableixen amb caràcter anual a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.»

Article 35. *Pla estatal d'habitatge i rehabilitació 2009-2012.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei queden suprimides les ajudes de subsidi de préstecs que conté el Reial decret 2066/2008, de 12 de desembre, pel qual es regula el Pla estatal d'habitatge i rehabilitació 2009-2012. Així mateix, no es reconeixen les sol·licituds que estiguin en tramitació i que no hagin estat objecte de concessió per part de la comunitat autònoma.

Article 36. *Renda bàsica d'emancipació.*

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la quantia mensual de l'ajuda per facilitar el pagament de les despeses relacionats amb el lloguer de l'habitatge habitual, prevista a l'article 3.1.a) del Reial decret 1472/2007, pel qual es regula la renda bàsica d'emancipació, en els termes que preveu el Reial decret llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, és de 147 euros.

Així mateix, els beneficiaris la resolució dels quals s'hagi extingit per alguna de les causes establertes legalment no poden reprendre el dret acreditant el compliment actual dels requisits requerits per al seu reconeixement encara que no hagin esgotat anteriorment

el període màxim previst. D'igual manera, no tenen dret al cobrament de l'ajuda les sol·licituds que, tot i que s'hagin presentat amb anterioritat al 31 de desembre de 2011, no hagin obtingut resolució favorable o no hagi estat comunicada al Ministeri de Foment amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. La percepció de l'ajuda per facilitar el pagament de les despeses relacionades amb el lloguer de l'habitatge habitual és incompatible amb altres ajudes o subvencions establertes per als inquilins en la normativa autonòmica.

TÍTOL VII

Mesures per a la supressió de desajustos entre els costos i ingressos en el sector elèctric

Article 37. Establiment de mesures en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

1. Els costos fixos i variables de les centrals de generació en règim ordinari en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, resultants de l'aplicació de les revisions que estableixin les disposicions que despleguin el Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, pel qual es transposen directives en matèria de mercats interiors d'electricitat i gas i en matèria de comunicacions electròniques, i pel qual s'adopten mesures per a la correcció de les desviacions per desajustos entre els costos i ingressos dels sectors elèctric i gasista, són aplicables per a la retribució dels costos de generació reconeguts als generadors en règim ordinari en els sistemes esmentats des de l'1 de gener de 2012.

2. Addicionalment a les revisions del model retributiu que s'aprovin en les disposicions esmentades que modifiquin el càlcul de costos fixos i variables de les centrals de generació en règim ordinari dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, s'estableixen les mesures següents a aplicar des de l'1 de gener de 2012:

a) S'elimina la retribució de les despeses de naturalesa recurrent a les quals fa referència l'apartat 3 de l'article 5 de l'Ordre ITC/914/2006, de 30 de març, per la qual s'estableix el mètode de càlcul de la retribució de garantia de potència per a les instal·lacions de generació en règim ordinari dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

b) Es revisa la taxa financera de retribució per al càlcul de la retribució financera de la inversió de cada grup a la qual fa referència l'apartat 2 de l'article 5 de l'Ordre ITC/914/2006, de 30 de març, que es correspon amb el valor dels bons de l'Estat a deu anys més 200 punts bàsics.

c) Es redueixen en un 10 per cent els valors unitaris de l'annualitat en concepte d'operació i manteniment fixos als quals fa referència l'apartat 3 de l'article 5 de l'Ordre ITC/914/2006, de 30 de març, actualitzats mitjançant la Resolució de 7 de març de 2011, de la Direcció General de Política Energètica i Mines, per la qual es publica el valor unitari de garantia de potència anual GPOTn(i) corresponent a les instal·lacions de generació en règim ordinari dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars per a l'any 2011.

S'habilita el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme perquè revisi tant la taxa financera de retribució com els valors unitaris de l'annualitat en concepte d'operació i manteniment fixos als quals fa referència aquest article.

Article 38. Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

Es modifica la Llei 54/1997 de 27 de novembre, del sector elèctric, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 17, que passa a tenir la redacció següent:

«4. En cas que les activitats o instal·lacions destinades al subministrament elèctric siguin gravades, directament o indirectament, amb tributs propis de les comunitats autònomes o recàrrecs sobre tributs estatals, al peatge d'accés se li ha

d'incloure un suplement territorial que ha de cobrir la totalitat del sobrecost provocat per aquest tribut o recàrrec i que ha de ser abonat pels consumidors ubicats a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma respectiva.

En cas que els tributs imposats siguin de caràcter local i no siguin determinats per normativa estatal, al peatge d'accés se li pot incloure un suplement territorial que cobreixi la totalitat del sobrecost provocat.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 de l'article 18 en els termes següents:

«5. En cas que les activitats o instal·lacions destinades al subministrament elèctric siguin gravades, directament o indirectament, amb tributs propis de les comunitats autònomes o recàrrecs sobre tributs estatals a la tarifa d'últim recurs se li ha d'incloure un suplement territorial que ha de cobrir la totalitat del sobrecost provocat per aquest tribut o recàrrec i que ha de ser abonat pels consumidors ubicats a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma respectiva.

En cas que els tributs imposats siguin de caràcter local i no siguin determinats per normativa estatal, a la tarifa d'últim recurs se li pot incloure un suplement territorial que cobreixi la totalitat del sobrecost provocat.»

Article 39. *Modificació de la retribució de l'activitat de transport.*

1. S'estableix com a criteri per a l'activitat de transport que la retribució en concepte d'inversió es fa per als actius en servei no amortitzats prenent com a base per a la seva retribució financera el valor net d'aquests.

2. En aplicació del que disposa l'apartat 1, es modifica la retribució corresponent a l'any 2012 per a l'activitat de transport a percebre per les empreses d'acord amb el que recull la taula següent:

Retribució transport	Milers d'euros
Red Eléctrica de España, S.A.	1.294.173
Unión Fenosa Distribución, S.A.	36.992
Total peninsular	1.331.164
Red Eléctrica de España, S.A. (extrapeninsular)	146.288
Total extrapeninsular	146.288
Total	1.477.452

Article 40. *Modificació del Reial decret 485/2009, de 3 d'abril, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector de l'energia elèctrica.*

La disposició addicional vuitena.1 del Reial decret 485/2009, de 3 d'abril, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector de l'energia elèctrica, queda redactada en els termes següents:

«1. Es reconeix l'existència d'un dèficit d'ingressos en les liquidacions de les activitats regulades del sector elèctric generat el 2006, incloent-hi la minoració de la retribució per al 2006 de l'activitat de producció d'energia elèctrica en l'import equivalent al valor dels drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle assignats gratuïtament, que puja a un valor, a 31 de desembre de 2006, de 2.279.940.066,63 euros.

Aquesta quantia s'ha de recuperar a través de la tarifa elèctrica durant un període de quinze anys a comptar de l'1 de gener de 2007. L'import pendent de pagament merita interessos d'actualització cada any des del 31 de desembre de 2006.

L'import dels interessos és anual, aplicant l'euríbor a tres mesos de la mitjana de les cotitzacions del mes de novembre de l'any anterior més un diferencial de 65 punts bàsics en l'import a recuperar a 31 de desembre de cada any.»

Article 41. *Modificació del Reial decret 437/2010, de 9 d'abril, pel qual es desplega la regulació del procés de titulització del dèficit del sistema elèctric.*

L'article 2.2 a) del Reial decret 437/2010, de 9 d'abril, pel qual es desplega la regulació del procés de titulització del dèficit del sistema elèctric, queda redactat en els termes següents:

«a) Drets de cobrament peninsular 2006: el tipus d'interès és l'euríbor a tres mesos de la mitjana de les cotitzacions del mes de novembre de l'any anterior a la data de l'actualització.»

Article 42. *Tipus d'interès definitiu a aplicar als efectes de càlcul del preu de cessió al Fons de titulització del dèficit del sistema elèctric.*

1. El tipus d'interès definitiu a aplicar als efectes de càlcul del preu de cessió al Fons de titulització del dèficit del sistema elèctric dels drets de cobrament corresponents als «Drets de cobrament peninsular 2006» és l'euríbor a tres mesos de la mitjana de les cotitzacions del mes de novembre de l'any anterior a la data de l'actualització, d'acord amb el que disposa article 2.2 a) del Reial decret 437/2010, de 9 d'abril.

2. No obstant això, la diferència existent entre el dit preu de cessió al Fons de titulització del dèficit del sistema elèctric i el que hagi resultat d'aplicar el tipus d'interès que estableix la disposició addicional vuitena del Reial decret 485/2009, de 3 d'abril, té la consideració de cost liquidable del sistema als efectes del que preveu el Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat de proveïment.

Disposició addicional primera. *Mesures en relació amb els treballadors de les empreses de serveis contractades per l'Administració.*

Els ens, organismes i entitats que formen part del sector públic d'acord amb l'article 3.1 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, han de dictar en els seus àmbits respectius de competències les instruccions pertinents per a l'execució correcta dels serveis externs que hagin contractat, de manera que quedi clarificada la relació entre els gestors de l'Administració i el personal de l'empresa contractada, i evitar, en tot cas, actes que es puguin considerar determinants per al reconeixement d'una relació laboral, sense perjudici de les facultats que la legislació de contractes del sector públic reconeix a l'òrgan de contractació quant a l'execució dels contractes. Amb aquesta finalitat, els esmentats ens, organismes i entitats han de dictar abans del 31 de desembre de 2012 les instruccions pertinents per evitar actuacions que es puguin considerar determinants per al reconeixement d'una relació laboral.

En el supòsit que en virtut de sentència judicial els treballadors de les empreses es converteixin en personal laboral de l'Administració, el salari a percebre ha de ser el que correspongui a la seva classificació professional d'acord amb el conveni col·lectiu aplicable al personal laboral de l'Administració, i és necessari un informe favorable dels òrgans competents per fer complir les exigències de les lleis pressupostàries.

Disposició addicional segona. *Suspensions o modificacions de convenis col·lectius, pactes i acords que afectin el personal laboral per alteració substancial de les circumstàncies econòmiques.*

Als efectes del que preveu l'article 32 i 38.10 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, s'entén que hi ha causa greu d'interès públic derivada de l'alteració substancial de les circumstàncies econòmiques quan les administracions públiques hagin d'adoptar mesures o plans d'ajust, de reequilibri dels comptes públics o de caràcter economicofinançer per assegurar l'estabilitat pressupostària o la correcció del dèficit públic.

Disposició addicional tercera. *Obligacions de remissió d'informació en matèria de personal.*

En aplicació del principi de transparència que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, les comunitats autònomes i entitats locals han de remetre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques informació relativa les despeses de personal, amb menció dels òrgans de dependència, retribucions, classes de personal, dotacions o plantilles entre altra informació.

El Ministeri d'Hisenda i Administracions públiques ha de determinar per reglament la forma, el contingut, el desglossament i la periodicitat en què aquesta informació ha de ser remesa.

El que disposa aquesta disposició addicional té caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a i 156.1 de la Constitució.

Disposició addicional quarta. *Aplicació del títol I del present Reial decret llei als poders públics.*

D'acord amb el que preveu l'article 1.1 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, segons el qual els principis rectors que estableix aquesta Llei vinculen tots els poders públics i, en aplicació, en particular, del principi de transparència que regula l'article 6 de la mateixa Llei, els òrgans constitucionals o estatutaris als quals no els siguin aplicables directament les mesures que estableix el present Reial decret llei tenint en compte la seva autonomia, han de remetre informació sobre les iniciatives empreses, si s'escau, per aquests per al compliment de les mesures de racionalització que preveu el títol I d'aquest Reial decret llei, tant per als membres dels òrgans esmentats com per al personal que hi presti els seus serveis.

Disposició addicional cinquena. *Possibilitat que els funcionaris de l'Administració General de l'Estat pertanyents als subgrups A1 i A2 sol·licitin la reducció, a petició pròpia, del complement específic.*

1. Els funcionaris de l'Administració General de l'Estat pertanyents als subgrups A1 i A2, inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 598/1985, de 30 d'abril, poden sol·licitar davant les òrgans i les unitats de personal amb competències en matèria de personal dels departaments, organismes autònoms i entitats gestores de la Seguretat Social als quals estiguin destinats la reducció de l'import del complement específic corresponent al lloc que ocupen per tal d'adequar-lo al percentatge al qual es refereix l'article 16.4 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

2. S'exclou d'aquesta possibilitat els funcionaris que ocupin llocs en gabinets de membres del Govern i alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, que ocupin llocs que tinguin assignat complement de destinació de nivell 30 i 29.

Disposició addicional sisena. *Adequació per als membres de les Forces Armades i de la Guàrdia Civil.*

1. Les disposicions de caràcter general que, per als membres de les Forces Armades i de la Guàrdia Civil, regulen les matèries que conté el títol I s'han d'entendre modificades en els termes que estableix aquesta disposició legal.

2. Els membres de les Forces Armades i de la Guàrdia Civil als quals es refereix l'article 21 del text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2000, de 9 de juny, que pateixin insuficiència temporal de condicions psicofísiques per al servei, percebran el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si s'escau, des del primer al tercer dia de la insuficiència, prenent com a referència les que perceben el mes immediatament anterior al de causar-se l'esmentada insuficiència. Des del dia quart al vintè dia, tots dos inclusivament, percebran el setanta-cinc per cent de les retribucions

tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si s'escau. A partir del dia vint-i-unè percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries.

Si la insuficiència s'ha produït en acte de servei o com a conseqüència d'una hospitalització o intervenció quirúrgica, la retribució a percebre es pot complementar, des del primer dia, fins a assolir, com a màxim, el 100% de les retribucions que corresponen a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la insuficiència.

Disposició addicional setena. *Prestacions econòmiques per a atencions a l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals previstes a l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, reconegudes i no percebudes.*

1. Des de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les prestacions econòmiques per a atencions a l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals que preveu l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, deixen de produir efectes retroactius per a les persones que en la data esmentada no hagin començat a percebre encara les prestacions econòmiques reconegudes a favor seu, els quals conserven, en tot cas, el dret a percebre les quanties que, en concepte d'efectes retroactius, hagin estat ja meritades fins a aquest moment.

2. A partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les prestacions econòmiques per a atencions a l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals que preveu l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, reconegudes a favor de les persones esmentades en l'apartat anterior queden subjectes a un termini suspensiu màxim de dos anys a comptar de la data de la resolució de reconeixement de la prestació o, si s'escau, des del transcurs del termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa de reconeixement de la prestació, termini que s'interromp en el moment en què l'interessat comenci a percebre aquesta prestació.

Disposició addicional vuitena. *Règim dels convenis especials en el sistema de la Seguretat Social dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència.*

1. A partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el conveni especial que regula el Reial decret 615/2007, d'11 de maig, pel qual es regula la Seguretat Social dels cuidadors de les persones en situació de dependència, té, per als cuidadors no professionals, caràcter voluntari i pot ser subscrit entre el cuidador no professional i la Tresoreria General de la Seguretat Social.

2. Les cotitzacions a la Seguretat Social pel conveni especial indicat en l'apartat anterior són a càrrec exclusivament de qui subscriu el conveni.

3. Aquests convenis especials tenen efectes des de la data de la sol·licitud de subscripció del conveni especial.

Disposició addicional novena. *Constitució del Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.*

1. En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor del present Reial decret llei s'ha de constituir el Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència que regula l'article 8 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.

El Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, una vegada constituït, ha d'aprovar les seves normes de funcionament intern.

2. Queda suprimida la Conferència Sectorial d'Afers Socials.

Disposició addicional desena. *Referències a la denominació de determinats òrgans.*

1. Les referències que la Llei 39/2006, de 14 de desembre, fa al Ministeri de Treball i Afers Socials i al seu titular s'entenen realitzades al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i al seu titular. Així mateix, les referències al titular de la Secretaria d'Estat de Serveis Socials, Famílies i Discapacitat s'entenen realitzades al titular de la Secretaria d'Estat de Serveis Socials i Igualtat.

2. Les referències que conté la legislació vigent al Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència i a la Conferència Sectorial d'Afers Socials s'entenen realitzades al Consell Territorial de Serveis Socials i del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

Disposició addicional onzena. *Declaració de zones de gran aflluència turística als municipis que reuneixin el 2011 els requisits de l'article 5.5 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, en la redacció que en fa per aquest Reial decret llei.*

1. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les comunitats autònomes han de declarar almenys una zona de gran aflluència turística als municipis amb més de 200.000 habitants que hagin registrat més de 1.000.000 de pernотacions l'any 2011 o en què hi hagi ports on operin creuers turístics que hagin rebut el 2011 més de 400.000 passatgers. La declaració de zones de gran aflluència turística s'ha de fer tenint en compte els criteris que estableix l'article 5.4 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre.

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, els municipis de més de 200.000 habitants, d'elevada ocupació hotelera o elevat nombre de passatgers en creuers turístics, es recullen a l'annex.

Disposició addicional dotzena. *Fins i funcions de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia.*

L'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE) exerceix, a més de les funcions que preveu la disposició addicional vint-i-unena.tres de la Llei 46/1985, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1986, les següents:

a) Donar suport al desenvolupament de les tecnologies orientades a la descarbonització de la generació elèctrica.

b) Prestar assistència tècnica i econòmica al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, quan expressament se li requereixi, en els procediments administratius, judicials o arbitral en què sigui part l'Administració General de l'Estat.

c) Dur a terme les funcions de mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'Administració General de l'Estat, i els organismes i entitats que en depenen, per als treballs que se li encomanin.

d) Qualsevol altres funcions que se li atribueixin legalment o reglamentàriament.

Disposició addicional tretzena. *Règim de contractació de l'IDAE.*

1. El règim de contractació de l'IDAE és el que preveu el Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic.

2. L'IDAE, en els termes que prevegin els seus estatuts, té la consideració de mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'Administració als efectes que preveu l'article 24.6 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, per a la realització de tots els treballs que li encomanin l'Administració General de l'Estat i els organismes i entitats que en depenen, que tinguin la consideració de poder adjudicador, en tots els aspectes relacionats amb els seus fins i funcions, i està obligat a realitzar els treballs que li encomanin d'acord amb les instruccions fixades per qui els encomani.

Disposició addicional catorzena. *Progressivitat en els peatges d'accés a les xarxes.*

S'habilita el ministre d'Indústria, Energia i Turisme perquè estableixi criteris de progressivitat aplicables als peatges d'accés que ha d'aprovar d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

En la determinació d'aquests criteris s'ha de tenir en compte el consum mitjà dels punts de subministrament, sense que resultin afectats els consumidors vulnerables.

Disposició addicional quinzena. *Suplements territorials d'aplicació a peatges d'accés i tarifa d'últim recurs.*

S'habilita el ministre d'Indústria, Energia i Turisme perquè determini, previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, els concrets tributs i recàrrecs que s'han de considerar als efectes de l'aplicació del suplement territorial als peatges d'accés i tarifes d'últim recurs, d'acord amb el que estableixen els articles 17 i 18 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, així com els mecanismes necessaris per a la gestió i liquidació.

Disposició addicional setzena. *Aplicació de la disposició addicional sisena de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012.*

Als efectes de l'aplicació de la disposició addicional sisena de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, la consideració dels percentatges de cessió a favor de les entitats locals incloses en el model de cessió d'impostos estatals, esmentats en els apartats u i tres de la dita disposició, als efectes de calcular la liquidació definitiva corresponent a l'any 2010, s'han d'entendre aplicables de manera exclusiva per determinar la cessió de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Pel que fa a l'esmentada liquidació de la cessió dels impostos indirectes són aplicables els percentatges de cessió que estableixen els articles 93, 94, 95, 101, 102 i 103 de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2010.»

Disposició addicional dissetena. *Beneficis fiscals aplicables a la «Candidatura de Madrid 2020».*

U. La «Candidatura de Madrid 2020» té la consideració d'esdeveniment d'excepcional interès públic als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Dos. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment inclou els exercicis 2012 i 2013.

Tres. La certificació de l'adequació de les despeses realitzades als objectius i plans del programa s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa l'esmentada Llei 49/2002.

Quatre. Les actuacions a realitzar han de ser les que assegurin el desenvolupament adequat de l'esdeveniment. El desenvolupament i la concreció en plans i programes d'activitats específiques l'ha de dur a terme l'òrgan competent d'acord amb el que disposa l'esmentada Llei 49/2002.

Cinc. Els beneficis fiscals d'aquest programa són els màxims que estableix l'article 27.3 de l'esmentada Llei 49/2002.

Disposició addicional divuitena. *Incapacitat temporal en l'Administració de l'Estat.*

Al personal funcionari i laboral de l'Administració General de l'Estat i els organismes i entitats que en depenen acollits al règim general de la Seguretat Social se li reconeixen els complements següents en els supòsits d'incapacitat temporal:

1a Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències comunes, fins al tercer dia, se li ha de reconèixer un complement retributiu del cinquanta per cent de les retribucions que percebien el mes anterior al de causar-se la incapacitat. Des del dia quart fins al vintè, tots dos inclusivament, s'ha de reconèixer un complement que, sumat a la prestació econòmica reconeguda per la Seguretat Social, sigui equivalent al setanta-cinc per cent de les retribucions que corresponien al personal esmentat el mes anterior al de causar-se la incapacitat. A partir del dia vint-i-unè, inclusivament, se li ha de reconèixer una prestació equivalent al cent per cent de les retribucions que es percebien el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

L'Administració de l'Estat ha de determinar respecte al seu personal els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificat el complement arribi al cent per cent de les retribucions que gaudeixen en cada moment. A aquests efectes, es consideren en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

2a Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la prestació reconeguda per la Seguretat Social s'ha de complementar durant tot el període de durada d'aquesta, fins al cent per cent de les retribucions que percebia l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

3a La present disposició té efectes en els processos d'incapacitat temporal que s'iniciïn transcorreguts tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta norma.

Disposició transitòria primera.

El que disposa aquest Reial decret llei sobre vacances i dies d'assumptes particulars, dies addicionals als dies de lliure disposició o de similar naturalesa no impedeix que el personal funcionari, estatutari i laboral gaudeixi els dies corresponents a l'any 2012, d'acord amb la normativa vigent fins a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Igualment, el que disposa aquest Reial decret llei no és aplicable als empleats públics que a l'entrada en vigor es trobin en la situació d'incapacitat temporal.

Disposició transitòria segona.

Tots els qui en el moment de l'entrada en vigor de la present Llei perceben alguna de les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica a què es refereix l'article 1 o tinguin reconeguda per normativa aquesta possibilitat tenen un termini de quinze dies hàbils a comptar de la data de publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat» per comunicar, als òrgans a què es refereix l'apartat 3 de l'article 1, la seva opció entre la percepció d'aquesta o la retribució de l'activitat pública o privada que exerceixen o, si s'escau, percepció de la pensió de jubilació o retir. Una vegada rebuda l'esmentada comunicació, l'Oficina de Conflictes d'Interessos o l'òrgan competent de l'Administració autonòmica o local, l'ha de remetre al centre pagador perquè, en cas que l'interessat opti per percebre les retribucions corresponents al lloc públic o privat que hagi d'ocupar o, si s'escau, percepció de la pensió de jubilació o retir, deixi d'abonar-li les esmentades pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica. Si no es fa l'opció en el termini assenyalat, s'entén que l'interessat renúncia a percebre les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica a què es refereix l'article 1 i opta per percebre la retribució corresponent al càrrec o activitat que exerceixi en l'actualitat o, si s'escau, la pensió de jubilació o retir.

Disposició transitòria tercera.

La derogació de l'apartat 4 de l'article 214 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social que preveu aquest Reial decret llei és aplicable a les prestacions per desocupació el naixement del dret de les quals derivi de situacions legals d'atur produïdes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta norma.

Disposició transitòria quarta.

Sense perjudici de la derogació de l'apartat 1.4 de l'article 215 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social que preveu aquest Reial decret llei, l'esmentat apartat manté l'aplicació per als aturats de més de quaranta-cinc anys que hagin esgotat la prestació per atur de nivell contributiu de set-cents vint dies abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria cinquena.

Els treballadors que, per aplicació de l'article 218 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, tinguin fixada com a base de cotització, durant la percepció del subsidi per atur, el 125 per cent del límit mínim de cotització vigent en cada moment, passen a tenir com a base de cotització el 100 per cent d'aquest límit mínim a partir del dia primer del mes següent al de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria sisena. *Supressió del dret a l'aplicació de bonificacions.*

1. a) Queda suprimit el dret de les empreses a l'aplicació de bonificacions per contractació, manteniment de l'ocupació o foment de l'autoocupació, en les quotes a la Seguretat Social i, si s'escau, quotes de recaptació conjunta, que s'apliquen a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, en virtut de qualsevol norma, en vigor o derogada, en què s'hagin establert.

b) El que disposa el paràgraf anterior és aplicable a les bonificacions en les quotes meritedes a partir del mes següent al de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. No és aplicable el que preveu l'apartat 1 a les bonificacions recollides en les disposicions següents:

a) Reial decret llei 3/2012, de 10 de febrer, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.

b) Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.

c) Els apartats 2, 3, 4, 4 bis, 5 i 6 de l'article 2 de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació.

d) Reial decret llei 18/2011, de 18 de novembre, pel qual es regulen les bonificacions de quotes a la Seguretat Social dels contractes de treball subscrits amb persones amb discapacitat per l'Organització Nacional de Cecs Espanyols (ONCE) i s'estableixen mesures de Seguretat Social per a les persones treballadores afectades per la crisi del bacteri «E. coli».

e) Article 21.3 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.

f) Reial decret llei 11/1998, de 4 de setembre, pel qual es regulen les bonificacions de quotes a la Seguretat Social dels contractes d'interinitat que se subscriuen amb persones aturades per substituir treballadors durant els períodes de descans per maternitat, adopció i acolliment.

g) Disposició addicional novena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

h) Disposició addicional trenta-cinquena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

i) Disposició addicional onzena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

j) La disposició addicional segona de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat.

k) Article 9 de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses.

l) La disposició addicional trentena del Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Disposició transitòria setena. *Salari de tramitació.*

La reforma del règim dels salaris de tramitació que conté aquest Reial decret llei és aplicable als expedients de reclamació a l'Estat de salaris de tramitació en els quals no s'hagi dictat sentència ferma d'acomiadament en la data d'entrada en vigor del present Reial decret llei.

Disposició transitòria vuitena. *Grau i nivell de dependència dels beneficiaris reconeguts amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

Els qui, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, tinguin reconegut un grau i nivell de dependència no necessiten un nou reconeixement de la seva situació de dependència als efectes de la classificació per graus que estableix aquest Reial decret llei.

No obstant això, en cas de revisió del grau i nivell de dependència que tinguin reconegut, la valoració resultant s'ha d'adaptar a la nova estructura de graus que recull l'article 26 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre.

Disposició transitòria novena. *Sol·licituds de reconeixement de la situació de dependència pendents de resolució a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

En el cas de les persones que hagin presentat una sol·licitud de reconeixement de la situació de dependència amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei que estigui pendent de resolució a aquesta data, el dret d'accés a les prestacions econòmiques per a atencions a l'entorn familiar i suport a cuidadors no professionals que preveu l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, derivades del reconeixement d'aquesta situació estan subjectes a un termini suspensiu màxim de dos anys a comptar de la data de la resolució de reconeixement de les prestacions o, si s'escau, des del transcurs del termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa de reconeixement de la prestació, termini que s'interromp en el moment en què l'interessat comença a percebre l'esmentada prestació.

Disposició transitòria desena. *Quanties màximes de les prestacions econòmiques per atencions a l'entorn familiar, d'assistència personal i de la prestació vinculada al servei.*

1. Fins que es reguli per reglament, per als beneficiaris que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei tinguin reconegut grau i nivell de dependència, les prestacions econòmiques es mantenen en les quanties màximes vigents en la data esmentada, excepte per a la prestació econòmica per atencions a l'entorn familiar, que són les següents:

Grau i nivell	Prestació econòmica per atencions a l'entorn familiar
Grau III, gran dependència, nivell 2	442,59 €
Grau II, gran dependència, nivell 1	354,43 €
Grau II, dependència severa, nivell 2	286,66 €
Grau II, dependència severa, nivell 1	255,77 €
Grau II, dependència moderada, nivell 2	153,00 €

2. Fins que es reguli per reglament, als sol·licitants de reconeixement de la situació de dependència amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei respecte dels quals no hi hagi resolució administrativa de reconeixement de grau i/o de reconeixement de prestacions, així com als nous sol·licitants, els són aplicables les quanties màximes següents:

Grau	Prestació econòmica vinculada al servei	Prestació econòmica d'assistència personal	Prestació econòmica per atencions a l'entorn familiar
Grau III	715,07 €	715,07 €	387,64 €
Grau II.	426,12 €	426,12 €	268,79 €
Grau I	300,00 €	300,00 €	153,00 €

3. Aquestes quanties tenen efectivitat a partir del dia primer del mes següent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria onzena. *Aportació de l'Administració General de l'Estat per al finançament del nivell mínim de protecció.*

1. Fins que es reguli per reglament, les quanties de l'assignació a les comunitats autònomes del nivell mínim de protecció que preveu l'article 9 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, per als beneficiaris que tinguin resolució de grau i nivell de dependència reconegut a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, són les següents:

Grau i nivell	Mínim de protecció
Grau III, gran dependència, nivell 2	231,28 €
Grau II, gran dependència, nivell 1	157,26 €
Grau II, dependència severa, nivell 2	89,38 €
Grau II, dependència severa, nivell 1	61,34 €
Grau II, dependència moderada, nivell 2	52,06 €

2. Fins que es reguli per reglament, les quanties de l'assignació a les comunitats autònomes del nivell mínim de protecció que preveu l'article 9 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, per als beneficiaris que no tinguin resolució de reconeixement de la situació de dependència a l'entrada en vigor d'aquest reial decret llei, són les següents:

Grau	Mínim de protecció
Grau III gran dependència	177,86 €
Grau II dependència severa	82,84 €
Grau I dependència moderada	44,33 €

3. Aquestes quanties tenen efectivitat a partir del dia primer del mes següent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria dotzena. *Intensitat de protecció dels serveis del catàleg.*

1. Fins que es desplegui per reglament, en els procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei en els quals no s'hagi dictat resolució administrativa de reconeixement de prestacions, així com en els procediments iniciats amb posterioritat a l'esmentada data, les intensitats de protecció dels serveis establertes per a cada grau de dependència són les següents:

- Grau III. Gran dependència: entre 46 i 70 hores mensuals.
- Grau II. Dependència severa: entre 21 i 45 hores mensuals.
- Grau I. Dependència moderada: màxim 20 hores mensuals.

2. En els procediments en els quals s'hagi dictat resolució de reconeixement de prestacions amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les

administracions competents poden dur a terme les adaptacions necessàries per adequar-los al que estableix el paràgraf anterior.

Disposició transitòria tretzena. *Convenis especials en el sistema de la Seguretat Social dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència existents a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

Els convenis especials en el sistema de la Seguretat Social dels cuidadors no professionals de les persones en situació de dependència que preveu el Reial decret 615/2007, d'11 de maig, pel qual es regula la Seguretat Social dels cuidadors de les persones en situació de dependència, existents a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei s'extingiran el dia 31 d'agost de 2012, llevat que el subscriptor en sol·liciti expressament el manteniment amb anterioritat al dia 1 de novembre de 2012, cas en què s'ha d'entendre subsistent aquest conveni des del dia 1 de setembre de 2012.

En aquest últim cas, des del dia 1 de setembre fins al 31 de desembre de 2012 la cotització a la Seguretat Social té una reducció del 10% en el total de la quota a abonar, i és a càrrec de l'Administració General de l'Estat el 5% del total de la quota i el 85% restant a càrrec del cuidador no professional.

A partir del dia 1 de gener de 2013, el conveni especial és a càrrec exclusivament del cuidador no professional.

Disposició transitòria catorzena. *Vigència transitòria dels calendaris de 2012.*

Continuen vigents, fins al 31 de desembre de 2012, els calendaris de diumenges i festius, ja aprovats, en què els comerços poden estar oberts al públic.

Així mateix, els calendaris que regulin el període estival de rebaixes de 2012 mantenen la vigència durant el període que s'hi estableix.

Disposició transitòria quinzena.

Les previsions que conté l'article 10 relatives a les prestacions econòmiques en la situació d'incapacitat temporal del personal al servei de les administracions públiques acollit al règim general de la Seguretat Social les ha de desenvolupar cada administració pública en el termini de tres mesos des de la publicació d'aquest Reial decret llei, termini a partir del qual tindrà efectes en tot cas.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades les disposicions legals i reglamentàries següents:

a) L'apartat 2 de l'article 2 del Reial decret 1202/2010, de 24 de setembre, pel qual s'estableixen els terminis de revisió dels peatges d'accés a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica.

b) Es deroga l'article 8 del Reial decret llei 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència, i la seva normativa de desplegament,

2. Es deroguen les disposicions següents en matèria d'ocupació i Seguretat Social:

a) L'apartat 3.3 de la disposició transitòria cinquena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat.

b) Article 4.1 de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació.

c) Disposició addicional seixanta-cinquena de la Llei 30/2005, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2006.

d) Disposició addicional segona del Reial decret 63/2006, de 27 de gener, pel qual s'aprova l'Estatut del personal investigador en formació.

e) Disposició addicional vintena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

f) Reial decret 278/2007, de 23 de febrer, sobre bonificacions en la cotització a la Seguretat Social respecte del personal investigador.

g) Les referències a les bonificacions que preveu el Reial decret 1432/2003, de 21 de novembre, pel qual es regula l'emissió pel Ministeri de Ciència i Tecnologia d'informes motivats relatius al compliment de requisits científics i tecnològics, a efectes de l'aplicació i interpretació de deduccions fiscals per activitats recerca i desenvolupament i innovació tecnològica.

3. Queden derogades expressament les disposicions següents:

a) L'apartat 1.4 de l'article 215 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, així com les restants disposicions d'aquesta Llei que es refereixin al subsidi especial que estableix l'esmentat apartat.

b) L'apartat 4 de l'article 214 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

4. Igualment, queden derogats.

a) L'apartat 2 de l'article 68 de la Llei de funcionaris civils de l'Estat de 1964, aprovada pel Decret 315/1964, de 7 de febrer, en la redacció que en fa l'article 51 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre.

b) Els apartats 1 i 2 de l'article 7 de la Llei 9/1987, de 12 de juny, de regulació dels òrgans de representació, de determinació de les condicions de treball i participació dels funcionaris públics.

c) La lletra d de l'apartat 1 de l'article 67, el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 67 i l'apartat 4 de l'article 67 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

d) La disposició addicional sisena de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2010.

5. Es deroga l'article 21.1.a) del Reial decret legislatiu 4/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, la disposició addicional sisena de la Llei 26/2009, de 26 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2010, l'article 20.1.a) del Reial decret legislatiu 1/2000, de 9 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades, i l'article 20.1.A del Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia.

6. Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. Modificació del Reial decret llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic.

Es modifica la disposició addicional sisena del Reial decret llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional sisena. *Ajornament i periodificació de l'abonament dels efectes retroactius de les prestacions econòmiques que preveu la Llei 39/2006, de 14 de desembre.*

Les quanties en concepte d'efectes retroactius de les prestacions econòmiques que preveu l'article 18 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, per als

casos en què aquests s'hagin generat des de la data de la sol·licitud, poden ser ajornades i el seu abonament periodificat en pagaments anuals de la mateixa quantia, en un termini màxim de vuit anys des de la data de la resolució ferma de reconeixement exprés de la prestació, si així ho acorden les administracions competents. L'ajornament ha de ser notificat a la persona beneficiària de la prestació i a l'Administració General de l'Estat als efectes que aquesta regularitzi el seu pagament a la comunitat autònoma pel que fa al nivell mínim.»

Disposició final segona. *Revisió dels llindars als efectes de la declaració de les zones de gran aflluència turística.*

El Govern pot revisar, per raons de política econòmica, els llindars que estableix l'article 5.5 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, en la redacció que en fa aquest Reial decret llei, per a la declaració de la relació de municipis on s'han de declarar zones de gran aflluència turística als efectes d'obertures comercials.

Disposició final tercera. *Adaptació dels calendaris comercials de les comunitats autònomes.*

Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les comunitats autònomes han de posar en marxa els procediments necessaris per adaptar els calendaris de diumenges i festius en què els comerços poden estar oberts al públic, a partir del 2013, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, en la redacció que en fa aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Títols competencials.*

El títol I d'aquest Reial decret llei té caràcter bàsic en virtut de l'article 149.1.13, 149.1.18a i 156.1 de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència per dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques.

El que preveu el títol II d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara dels articles 149.1.7è, 13è, 17è i 18è i 156 de la Constitució espanyola.

El títol III es dicta a l'empara de l'article 149.1.1a de la Constitució.

El títol IV d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

El títol V es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució que atribueixen a l'Estat la competència sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Els articles 33 i 34, en virtut del que disposa l'article 149.1. 13a i 20a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i sobre aeroports d'interès general, control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri.

Els articles 35 i 36, en virtut del que disposa l'article 149.1 13 de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

El títol VII del present Reial decret llei té caràcter bàsic en dictar-se a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat a l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per determinar les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final cinquena. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

1. S'autoritza al Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències, dicti les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret llei.

2. Així mateix, s'autoritza els ministres respectius perquè, en l'àmbit de les seves competències, dictin les disposicions reglamentàries i mesures que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

3. Les administracions públiques competents han de promoure les disposicions normatives que siguin necessàries per donar compliment al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final sisena. *Aplicació del que disposen els articles 2 i 3.3 d'aquest Reial decret llei.*

S'habilita al Govern perquè, a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, procedeixi a adaptar l'aplicació del que preveuen els articles 1 i 2.2 d'aquest Reial decret llei respecte de les pagues extraordinàries al que disposi la modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Disposició final setena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei poden ser modificades en el futur per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final vuitena. *Drets sindicals en l'àmbit del sector públic.*

Les fundacions, societats mercantils i resta d'entitats que conformen el sector públic han d'efectuar una gestió adequada, en el marc de la legislació vigent, de les matèries relacionades amb la creació, modificació o supressió d'òrgans de representació, seccions i delegats sindicals, especialment pel que fa als crèdits horaris, cessions d'aquests crèdits i alliberaments que derivin de l'aplicació de normes o pactes que afectin l'obligació o el règim d'assistència al treball. Tot això amb respecte dels drets sindicals i de representació reconeguts en la legislació vigent.

En el marc de les normes vigents en matèria de transparència, les entitats esmentades en el paràgraf anterior han d'informar el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques o organisme autonòmic competent en relació amb aquestes matèries, sense perjudici de la protecció de dades de caràcter personal.

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 2/2012, de 29 d'abril, de pressupostos generals de l'Estat per al 2012.*

Es fa una nova redacció de l'article 18 de la Llei 2/2012, de 29 d'abril, de pressupostos generals de l'Estat per al 2012 que queda redactat en els termes següents:

«A l'empara del que disposa la disposició addicional primera de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, s'autoritzen els costos de personal docent (funcionari i contractat) i del personal d'administració i serveis (funcionari i laboral fix) de la Universitat Nacional d'Educació a Distància (UNED) per a l'any 2012 i pels imports consignats a continuació, sense incloure triennis ni Seguretat Social:

Personal docent (funcionari i contractat) Milers d'euros	Personal no docent (funcionari i laboral fix) Milers d'euros
52.106,23	25.426,66

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012.*

U. Es modifica l'apartat sis de l'article 17 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, que queda redactat en els termes següents:

«Sis. Les quantitats màximes a percebre dels alumnes en concepte de finançament complementari al provinent dels fons públics que s'assignin al règim de concerts singulars, subscrits per a ensenyaments de nivells no obligatoris, i en concepte exclusiu d'ensenyament reglat, són les que s'estableixen a continuació:

a) Cicles formatius de grau superior: entre 18 i 36 euros alumne/mes durant deu mesos, en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.

b) Batxillerat: entre 18 i 36 euros alumne/mes durant deu mesos, en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.

El finançament obtingut pels centres, conseqüència del cobrament als alumnes d'aquestes quantitats, té el caràcter de complementari a l'abonat directament per l'Administració per al finançament d'«altres despeses».

Els centres que l'any 2011 estaven autoritzats per percebre quotes superiors a les assenyalades les poden mantenir per a l'exercici 2012.

La quantitat abonada per l'Administració no pot ser inferior a la resultant de minorar en 3.606,08 euros l'import corresponent al component d'«altres despeses» dels mòduls econòmics que estableix l'annex IV de la present Llei, i les administracions educatives competents poden establir la regulació necessària en aquest aspecte.»

Dos. Els annexos IV i V de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, queden redactats de la manera següent:

«ANNEX IV

Mòduls econòmics de distribució de fons públics per a sosteniment de centres concertats

D'acord amb al que disposa l'article 17 d'aquesta Llei, els imports anuals i desglossament dels mòduls econòmics per unitat escolar als centres concertats dels diferents nivells i modalitats educatives queden establerts amb efectes d'1 de gener, i fins al 31 de desembre de 2012, de la manera següent:

	Euros
EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA	
Salaries de personal docent, incloses càrregues socials.	26.243,73
Despeses variables.....	3.571,98
Altres despeses.....	5.768,81
IMPORT TOTAL ANUAL.	35.584,52
EDUCACIÓ ESPECIAL (*) (nivells obligatoris i gratuïts)	
I. Educació bàsica/primària.	
Salaries de personal docent, incloses càrregues socials.	26.243,73
Despeses variables.....	3.571,98
Altres despeses.....	6.153,43
IMPORT TOTAL ANUAL.	35.969,14

Personal complementari (logopedes, fisioterapeutes, ajudants tècnics educatius, psicòleg-pedagog i treballador social), segons deficiències:

	Euros
Psíquics.....	19.018,60
Autistes o problemes greus de personalitat.....	15.427,02
Auditius.....	17.696,07
Plurideficient.....	21.963,35
II. Programes de formació per a la transició a la vida adulta.	
Salari de personal docent, incloses càrregues socials.....	52.487,45
Despeses variables.....	4.686,73
Altres despeses.....	8.766,37
IMPORT TOTAL ANUAL.....	65.940,55
Personal Complementari (logopedes, fisioterapeutes, ajudants tècnics educatius, psicòleg-pedagog i treballador social), segons deficiències:	
Psíquics.....	30.365,84
Autistes o problemes greus de personalitat.....	27.160,31
Auditius.....	23.527,49
Plurideficients.....	33.766,44
EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA.	
I. Primer i segon curs ⁽¹⁾ .	
Salari de personal docent, incloses càrregues socials.....	31.492,46
Despeses variables.....	4.202,14
Altres despeses.....	7.499,50
IMPORT TOTAL ANUAL.....	43.194,11
I. Primer i segon curs ⁽²⁾ .	
Salari de personal docent, incloses càrregues socials.....	36.981,87
Despeses variables.....	7.100,96
Altres despeses.....	7.499,50
IMPORT TOTAL ANUAL.....	51.582,33
II. Tercer i quart curs.	
Salari de personal docent, incloses càrregues socials.....	41.912,78
Despeses variables.....	8.047,76
Altres despeses.....	8.277,53
IMPORT TOTAL ANUAL.....	58.238,06
BATXILLERAT.	
Salari de personal docent, incloses càrregues socials.....	50.541,90
Despeses variables.....	9.704,64
Altres despeses.....	9.125,25
IMPORT TOTAL ANUAL.....	69.371,79
CICLES FORMATIUS.	
I. Salari de personal docent, incloses càrregues socials.	
Grup 1. Cicles formatius de grau mitjà de 1.300 a 1.700 hores.	
Primer curs.....	46.932,61
Segon curs.....	0,00
Grup 2. Cicles formatius de grau mitjà de 2.000 hores.	
Primer curs.....	46.932,61
Segon curs.....	46.932,61
Grup 3. Cicles formatius de grau superior de 1.300 a 1.700 hores.	
Primer curs.....	43.322,41
Segon curs.....	0,00

	Euros
Grup 4. Cicles formatius de grau superior de 2.000 hores.	
Primer curs.	43.322,41
Segon curs.	43.322,41
II. Despeses variables.	
Grup 1. Cicles formatius de grau mitjà de 1.300 a 1.700 hores.	
Primer curs.	6.337,68
Segon curs.	0,00
Grup 2. Cicles formatius de grau mitjà de 2.000 hores.	
Primer curs.	6.337,68
Segon curs.	6.337,68
Grup 3. Cicles formatius de grau superior de 1.300 a 1.700 hores.	
Primer curs.	6.296,66
Segon curs.	0,00
Grup 4. Cicles formatius de grau superior de 2.000 hores.	
Primer curs.	6.296,66
Segon curs.	6.296,66
III. Altres despeses.	
Grup 1. Cicles formatius de:	
– Conducció d'activitats fisicoesportives al medi natural.	
– Animació turística.	
– Estètica personal decorativa.	
– Química ambiental.	
– Higiene bucodental.	
Primer curs.	10.026,10
Segon curs.	2.344,87
Grup 2. Cicles formatius de:	
– Secretariat.	
– Busseig a profunditat mitjana.	
– Laboratori d'imatge.	
– Comerç.	
– Gestió comercial i màrqueting.	
– Serveis al consumidor.	
– Elaboració de productes lactis.	
– Escorxador i carnisseria-xarcuteria.	
– Molinaria i indústries cerealistes.	
– Laboratori.	
– Fabricació de productes farmacèutics i afins.	
– Atencions auxiliars d'infermeria.	
– Documentació sanitària.	
– Adoberia.	
– Processos d'ennobliment tèxtil.	
Primer curs.	12.190,41
Segon curs.	2.344,87
Grup 3. Cicles formatius de:	
– Conserves vegetals, càrnies i de peix.	
– Transformació de fusta i suro.	
– Operacions de fabricació de productes farmacèutics.	
– Operacions de transformació de plàstics i cautxú.	

	Euros
– Indústries de processament de pasta i paper.	
– Plàstic i cautxú.	
– Operacions d'ennobliment tèxtil.	
Primer curs	14.508,30
Segon curs	2.344,87
Grup 4. Cicles formatius de	
– Enquadernació i manipulació de paper i cartró.	
– Impressió en arts gràfiques.	
– Foneria.	
– Tractaments superficials i tèrmics.	
– Calçat i marroquineria.	
– Producció de filatura i teixidoria de calada.	
– Producció de teixits de punt.	
– Processos de confecció industrial.	
– Processos tèxtils de filatura i teixidoria de calada.	
– Processos tèxtils de teixidoria de punt.	
– Operacions de fabricació de vidre i transformats.	
– Fabricació i transformació de productes de vidre.	
Primer curs	16.785,68
Segon curs	2.344,87
Grup 5. Cicles formatius de:	
– Realització i plans d'obra.	
– Assessoria d'imatge personal.	
– Radioteràpia.	
– Animació sociocultural.	
– Integració social.	
Primer curs	10.026,10
Segon curs	3.791,92
Grup 6. Cicles formatius de:	
– Operacions de conreu aquícola.	
Primer curs	14.508,30
Segon curs	3.791,92
Grup 7. Cicles formatius de:	
– Olis d'oliva i vins.	
– Gestió administrativa.	
– Explotacions ramaderes.	
– Jardineria.	
– Treballs forestals i de conservació de medi natural.	
– Gestió i organització d'empreses agropecuàries.	
– Gestió i organització de recursos naturals i paisatgístics.	
– Administració i finances.	
– Pesca i transport marítim.	
– Navegació, pesca i transport marítim.	
– Producció d'audiovisuals, ràdio i espectacles.	
– Comerç internacional.	
– Gestió del transport.	
– Obres de paleta.	
– Obres de formigó.	
– Operació i manteniment de maquinària de construcció.	
– Desenvolupament i aplicació de projectes de construcció.	
– Desenvolupament de projectes urbanístics i operacions topogràfiques.	

Euros

– Òptica i protètica ocular.	
– Gestió d'allotjaments turístics.	
– Serveis en restauració.	
– Caracterització.	
– Perruqueria.	
– Estètica.	
– Elaboració de productes alimentaris.	
– Forn, rebosteria i confiteria.	
– Administració de sistemes informàtics.	
– Administració de sistemes informàtics en xarxa.	
– Desenvolupament d'aplicacions informàtiques.	
– Administració d'aplicacions multiplataforma.	
– Desenvolupament de productes de fusteria i moble.	
– Prevenció de riscos professionals.	
– Anatomia patològica i citologia.	
– Salut ambiental.	
– Laboratori d'anàlisi i de control de qualitat.	
– Química industrial.	
– Planta química.	
– Dietètica.	
– Imatge per al diagnòstic.	
– Laboratori de diagnòstic clínic.	
– Ortoprotètica.	
– Audiologia protètica.	
– Emergències sanitàries.	
– Farmàcia i parafarmàcia.	
– Interpretació de la llengua de signes.	
– Atenció sociosanitària.	
– Educació infantil.	
– Desenvolupament d'aplicacions web.	
– Direcció de cuina.	
– Guia d'informació i assistència turístiques.	
– Agències de viatges i gestió d'esdeveniments.	
– Direcció de serveis de restauració.	
– Disseny i producció de calçat i complements.	
– Projectes d'edificació.	
Primer curs	9.029,74
Segon curs	10.908,01
Grup 8. Cicles formatius de:	
– Producció agroecològica.	
– Producció agropecuària.	
– Explotacions agràries extensives.	
– Explotacions agrícoles intensives.	
– Operació, control i manteniment de maquinària i instal·lacions del vaixell.	
– Supervisió i control de màquines i instal·lacions del vaixell.	
– Equips electrònics de consum.	
– Desenvolupament de productes electrònics.	
– Instal·lacions electrotècniques.	
– Sistemes de regulació i control automàtics.	
– Instal·lacions de telecomunicació.	
– Instal·lacions elèctriques i automàtiques.	
– Sistemes microinformàtics i xarxes.	

	Euros
– Acabats de construcció.	
– Cuina i gastronomia.	
– Manteniment d'aviònica.	
– Pròtesis dentals.	
– Confecció i moda.	
– Patronatge i moda.	
Primer curs	11.121,35
Segon curs	12.694,59
Grup 9. Cicles formatius de:	
– Animació d'activitats físiques i esportives.	
– Disseny i producció editorial.	
– Producció en indústries d'arts gràfiques.	
– Imatge.	
– Realització d'audiovisuals i espectacles.	
– So.	
– Sistemes de telecomunicació i informàtics.	
– Desenvolupament de projectes mecànics.	
– Producció per foneria i pulverimetallúrgia.	
– Programació de la producció en fabricació mecànica.	
– Disseny en fabricació mecànica.	
– Fabricació a mida i instal·lació de fusta i moble.	
– Fusteria i moble.	
– Producció de fusta i moble.	
– Muntatge i manteniment d'instal·lacions de fred, climatització i producció de calor.	
– Desenvolupament de projectes d'instal·lacions tèrmiques i fluids.	
– Manteniment d'instal·lacions tèrmiques i de fluids.	
– Carrosseria.	
– Electromecànica de vehicles.	
– Automoció.	
– Manteniment aeromecànic.	
– Eficiència energètica i energia solar tèrmica.	
Primer curs	13.080,70
Segon curs	14.512,79
Grup 10. Cicles formatius de:	
– Producció aquícola.	
– Vitivinicultura.	
– Preimpresió en arts gràfiques.	
– Joieria.	
– Mecanitzat.	
– Soldadura i caldereria.	
– Construccions metàl·liques.	
– Indústria alimentària.	
– Processos de qualitat en la indústria alimentària.	
– Instal·lació i manteniment electromecànic de maquinària i conducció de línies.	
– Manteniment ferroviari.	
– Manteniment d'equip industrial.	
– Fabricació de productes ceràmics.	
– Desenvolupament i fabricació de productes ceràmics.	
Primer curs	15.130,74
Segon curs	16.224,69

	Euros
PROGRAMES DE QUALIFICACIÓ PROFESSIONAL INICIAL.	
I. Salaris de personal docent, incloses càrregues socials	46.932,61
II. Despeses variables	6.337,68
III. Altres despeses.	
Grup 1.	7.188,37
(*) Sobre qualificacions nivell 1 de les famílies professionals de:	
– Administració.	
– Administració i gestió.	
– Artesanies.	
– Comerç i màrqueting.	
– Hostaleria i turisme.	
– Imatge personal.	
– Química.	
– Sanitat.	
– Seguretat i medi ambient.	
– Serveis socioculturals i a la comunitat.	
Grup 2.	8.218,46
* Sobre qualificacions nivell 1 de les famílies professionals de:	
– Activitats agràries.	
– Agrària.	
– Arts gràfiques.	
– Comunicació, imatge i so.	
– Imatge i so.	
– Edificació i obra civil.	
– Electricitat i electrònica.	
– Energia i aigua.	
– Fabricació mecànica.	
– Indústries alimentàries.	
– Indústries extractives.	
– Fusta i moble.	
– Fusta, moble i suro.	
– Manteniment de vehicles autopropulsats.	
– Transport i manteniment de vehicles.	
– Manteniment i serveis a la producció.	
– Maritimopesquera.	
– Instal·lació i manteniment.	
– Tèxtil, confecció i pell.	

(1) Als mestres que imparteixen 1r i 2n curs d'educació secundària obligatòria les administracions educatives, se'ls han d'abonar el 2012 la mateixa quantia del complement que per a aquesta finalitat se'ls abona als mestres de l'ensenyament públic.

(2) Als llicenciats que imparteixin 1r i 2n curs d'educació secundària obligatòria, se'ls ha d'aplicar el mòdul indicat.

(*) Les comunitats autònomes en ple exercici de competències educatives poden adequar els mòduls de personal complementari d'educació especial a les exigències derivades de la normativa aplicable en cada una.

ANNEX V

Mòduls econòmics de distribució de fons públics per a sosteniment de centres concertats ubicats a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla

D'acord amb el que disposa l'article 17 d'aquesta Llei, els imports anuals i desglossament dels mòduls econòmics per unitat escolar als centres concertats dels diferents nivells i modalitats educatives ubicats a les ciutats de Ceuta i Melilla queden establerts amb efectes d'1 de gener, i fins al 31 de desembre de 2012, de la manera següent:

	Euros
EDUCACIÓ INFANTIL.	
Relació professor/unitat: 1,17:1.	
Salaris de personal docent, incloses càrregues socials.	36.636,24
Despeses variables.	3.571,98
Altres despeses	6.489,15
IMPORT TOTAL ANUAL.	46.697,37
EDUCACIÓ PRIMÀRIA.	
Relació professor / unitat: 1,17:1.	
Salaris de personal docent, incloses càrregues socials.	36.636,24
Despeses variables.	3.571,98
Altres despeses	6.489,15
IMPORT TOTAL ANUAL.	46.697,37
EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA.	
I. Primer i segon curs: ⁽¹⁾	
Relació professor / unitat: 1,49:1.	
Salaris de personal docent, incloses càrregues socials.	46.656,42
Despeses variables.	4.202,14
Altres despeses	8.435,92
IMPORT TOTAL ANUAL.	59.294,49
I. Primer i segon curs: ⁽²⁾	
Relació professor / unitat: 1,49:1.	
Salaris de personal docent, incloses càrregues socials.	53.899,03
Despeses variables.	7.267,38
Altres despeses	8.435,92
IMPORT TOTAL ANUAL.	69.602,33
II. Tercer i quart curs.	
Relació professor / unitat: 1,65:1.	
Salaris de personal docent, incloses càrregues socials.	59.686,83
Despeses variables.	8.047,77
Altres despeses	9.311,06
IMPORT TOTAL ANUAL.	77.045,65
PROGRAMES DE QUALIFICACIÓ PROFESSIONAL INICIAL.	
– Auxiliar de comerç i magatzem.	
Relació professor / unitat: 1,20:1.	
Salaris de personal docent, incloses càrregues socials... ..	46.932,61
Despeses variables.	8.047,77
Altres despeses	9.311,06
IMPORT TOTAL ANUAL.	64.291,43

La quantia del component del mòdul de "Altres despeses" per a les unitats concertades en els ensenyaments d'educació infantil, educació primària, educació secundària obligatòria i programes de qualificació professional inicial s'ha d'incrementar en 1.181,09 euros als centres ubicats a Ceuta i Melilla, per raó del major cost originat pel plus de residència del personal d'administració i serveis.

Al personal docent dels centres concertats ubicats a Ceuta i Melilla, se li ha d'abonar la quantitat corresponent al plus de residència establert en el corresponent conveni col·lectiu, si bé l'Administració educativa no assumeix increments superiors al percentatge d'increment global fixat en la present Llei de pressupostos generals de l'Estat.

⁽¹⁾ Als mestres que imparteixen 1r i 2n curs d'educació secundària obligatòria, se'ls ha d'abonar l'any 2012 la mateixa quantia que s'estableixi per als mestres dels mateixos cursos als centres públics.

⁽²⁾ Als llicenciats que imparteixen 1r i 2n curs d'educació secundària obligatòria, se'ls ha d'aplicar aquest mòdul.

Disposició final onzena. *Modificació de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012*

Es modifica l'apartat sis de l'article 17 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, que queda redactat en els termes següents:

«Sis. Les quantitats màximes a percebre dels alumnes en concepte de finançament complementari al provinent dels fons públics que s'assignin al règim de concerts singulars, subscrits per a ensenyaments de nivells no obligatoris, i en concepte exclusiu d'ensenyament reglat, són les que s'estableixen a continuació:

- a) Cicles formatius de grau superior: entre 18 i 36 euros alumne/mes durant deu mesos, en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.
- b) Batxillerat: entre 18 i 36 euros alumne/mes durant deu mesos, en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.

El finançament obtingut pels centres, conseqüència del cobrament als alumnes d'aquestes quantitats, té el caràcter de complementari a l'abonat directament per l'Administració per al finançament d'«altres despeses».

Els centres que l'any 2011 estaven autoritzats per percebre quotes superiors a les assenyalades les poden mantenir per a l'exercici 2012.

La quantitat abonada per l'Administració no pot ser inferior a la resultant de minorar en 3.606,08 euros l'import corresponent al component d'«altres despeses» dels mòduls econòmics que estableix l'annex IV de la present Llei, i les administracions educatives competents poden establir la regulació necessària en aquest aspecte.»

Disposició final dotzena. *Drets econòmics del personal al servei de l'Administració de justícia.*

«1. Se suspèn la vigència de l'article 20.1.A) del Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents sobre el règim especial de Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia.

Mentre duri aquesta suspensió, són aplicables les previsions que conté aquest article.

2. Els integrants de la carrera judicial i fiscal, del cos de secretaris judicials, així com els funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia inclosos en la Llei orgànica del poder judicial, en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes, percebran el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com, si s'escau, la prestació per fill a càrrec, si s'escau, des del primer al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, prenent

com a referència les que perceben el mes immediatament anterior al de causar-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart al vintè dia, tots dos inclusivament, percebran el setanta-cinc per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si s'escau. A partir del dia vint-i-unè i fins al dia cent vuitanta, tots dos inclusivament, percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries. Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la retribució a percebre pot ser complementada, des del primer dia, fins a assolir com a màxim el cent per cent de les retribucions que corresponien a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

A partir del dia cent vuitanta-u, és aplicable el subsidi que estableix el règim especial de Seguretat Social del personal al servei de l'Administració de justícia.

3. Cada administració pública pot determinar, respecte al seu personal, els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificats es pugui establir un complement fins a assolir, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que gaudeixen en cada moment. A aquests efectes, es consideren en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

En cap cas els funcionaris inclosos en els règims especials de Seguretat Social gestionats pel mutualisme administratiu poden percebre una quantitat inferior en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes a la que correspongui als funcionaris adscrits al règim general de la Seguretat Social, inclosos, si s'escau, els complements que els siguin aplicables a aquests últims.

4. Les referències a dies incloses en el present article s'entenen realitzades a dies naturals.

Disposició final tretzena.

1. El que disposa l'article 211.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social és aplicable a les prestacions per desocupació el naixement del dret de les quals derivi de situacions legals d'atur produïdes a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. El que disposen els articles 215.1.3, 215.3.2, 216.3 i 217.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social s'aplica a les sol·licituds de naixement del dret al subsidi per atur que es presentin a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. El que disposa l'article 218 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social s'aplica des del dia primer del mes següent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició final catorzena. *Reforma dels salaris de tramitació.*

U. Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

Es modifica l'apartat 1 de l'article 57 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, d'1 de març, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan la sentència que declari la improcedència de l'acomiadament es dicti transcorreguts més de noranta dies hàbils des de la data en què es va presentar la demanda, l'empresari pot reclamar de l'Estat l'abonament de la percepció econòmica a la qual es refereix l'apartat 2 de l'article 56 d'aquesta Llei, corresponent al temps que excedeixi aquests noranta dies hàbils.»

Dos. Modificació de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

Es modifica l'apartat 1 de l'article 116 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social:

«Si, des de la data en què es va tenir per presentada la demanda per acomiadament fins a la sentència del jutjat o tribunal que per primera vegada en

declari la improcedència, han transcorregut més de noranta dies hàbils, l'empresari, una vegada ferma la sentència, pot reclamar a l'Estat els salaris pagats al treballador que excedeixin el termini esmentat».

Disposició final quinzena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 13 de juliol de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Determinació dels municipis de més de 200.000 habitants que el 2011 van registrar una elevada ocupació hotelera superior a un milió de persones o un nombre de passatgers de creuers turístics superior a quatre-cents mil, als efectes de declaració de zones de gran aflluència turística l'any 2012

	Nre. d'habitants(*)	Nre. de pernoctacions hoteleres durant el 2011(**)	Nre. de passatgers de creuers turístics durant el 2011(***)
Madrid	3.265.038	16.411.369	
Barcelona	1.615.448	16.146.596	2.642.493
Palma de Mallorca	405.318	8.075.338	1.429.502
Sevilla	703.021	3.605.575	16.058
València	798.033	3.319.783	378.463
Granada	240.099	2.769.103	
Màlaga	568.030	1.740.028	638.845
Alacant	334.329	1.425.400	108.435
Bilbao	352.700	1.370.254	77.345
Saragossa	674.317	1.330.616	
Còrdova	328.659	1.249.873	
Las Palmas de Gran Canaria	383.343	1.056.479	425.881
Cartagena	214.918	1.027.848	88.081
Santa Cruz Tenerife	222.271	356.044	607.343

Fonts:

- * INE Padró municipal 2011.
- ** INE Enquesta d'Ocupació Hotelera 2011.
- *** Ministeri de Foment, Ports de l'Estat 2011.